

f

fig. 1

Corsetum spectocularis
{Kornetka okomalebná}

PRAŽSKÉ JARO 2019 ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

74. mezinárodní hudební festival

www.festival.cz

PRAŽSKÉ
JARO

Pod záštitou prezidenta České republiky Miloše Zemana

Projekt se uskutečňuje za přispění grantu Ministerstva kultury České republiky.

Festival se uskutečňuje za finanční podpory hlavního města Prahy.

Pražské jaro je členem Asociace hudebních festivalů ČR (AHF), Evropské asociace festivalů (EFA), Světové federace mezinárodních hudebních soutěží (WFIMC) a přidruženým členem Mezinárodní asociace uměleckých agentur (IAMA) a Mezinárodní společnosti pro soudobou hudbu (ISCM).

Pražské jaro bylo oceněno prestižní evropskou festivalovou značkou EFFE.

OBSAH	
Slovo úvodem	4
Festival v číslech	6
To nejlepší z ohlasů	8
Ohlédnutí za 74. ročníkem Pražského jara	12
Partneři a přátelé Pražského jara	18
Pražské jaro a společenský život	26
Festivalové momenty	34
Pražské jaro mimo koncertní síně	40
Hudební mládí Pražského jara	44
Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro	48
Vizuální prezentace Pražského jara	52
Webové statistiky	58
Pražské jaro v médiích	60
Koncerty Pražského jara 2019 a jejich ohlasy	74
#prazskejaro žije!	128
Svatovavřínecká koncertní sezóna	130
Tým Pražského jara 2019	132
Něco odlehčeného na závěr	134

ROMAN BĚLOR

ředitel Pražského jara, o.p.s

Vážené dámy, vážení pánové,

mezinárodní hudební festival Pražské jaro završil svůj 74. ročník. Přinesl na pět desítek koncertů, z nichž každý se může pochlubit prvotřídními interprety a do detailu promyšleným programem. Každý přinesl jedinečný odstín z pestrobarevné palety klasické hudby.

Diváci se mohli těšit z jednotlivých koncertů, nebo navštívit celou řadu. V tom spočívá kouzlo festivalu formátu Pražského jara – v oné pestrosti i koncentrovanosti zároveň.

Teprve když poodstoupíme, máme šanci získat pohled na celek. A takové ohlédnutí vám předkládá tato závěrečná zpráva.

Představuje jednotlivé díly, které tvoří rozsáhlé soukolí festivalu. Sponzory, instituce veřejného sektoru i mecenáše, bez jejichž příspěvku by festival nemohl existovat. Společenský život, který je spjat s festivalem. Pražské jaro výrazně rezonuje mediálním prostorem – zpravodajské anonce koncertů, rozhovory s mimořádně zajímavými osobnostmi, recenzní ohlasy koncertů. Festival je významně přítomen v městském parteru i online prostoru, čemuž přispívá výrazná vizuální prezentace, která je odbornou i laickou veřejností vysoce ceněna. Působivý obrazový materiál vás nechá nahlédnout do zákulisí festivalu, připomene jedinečnou atmosféru všech koncertů.

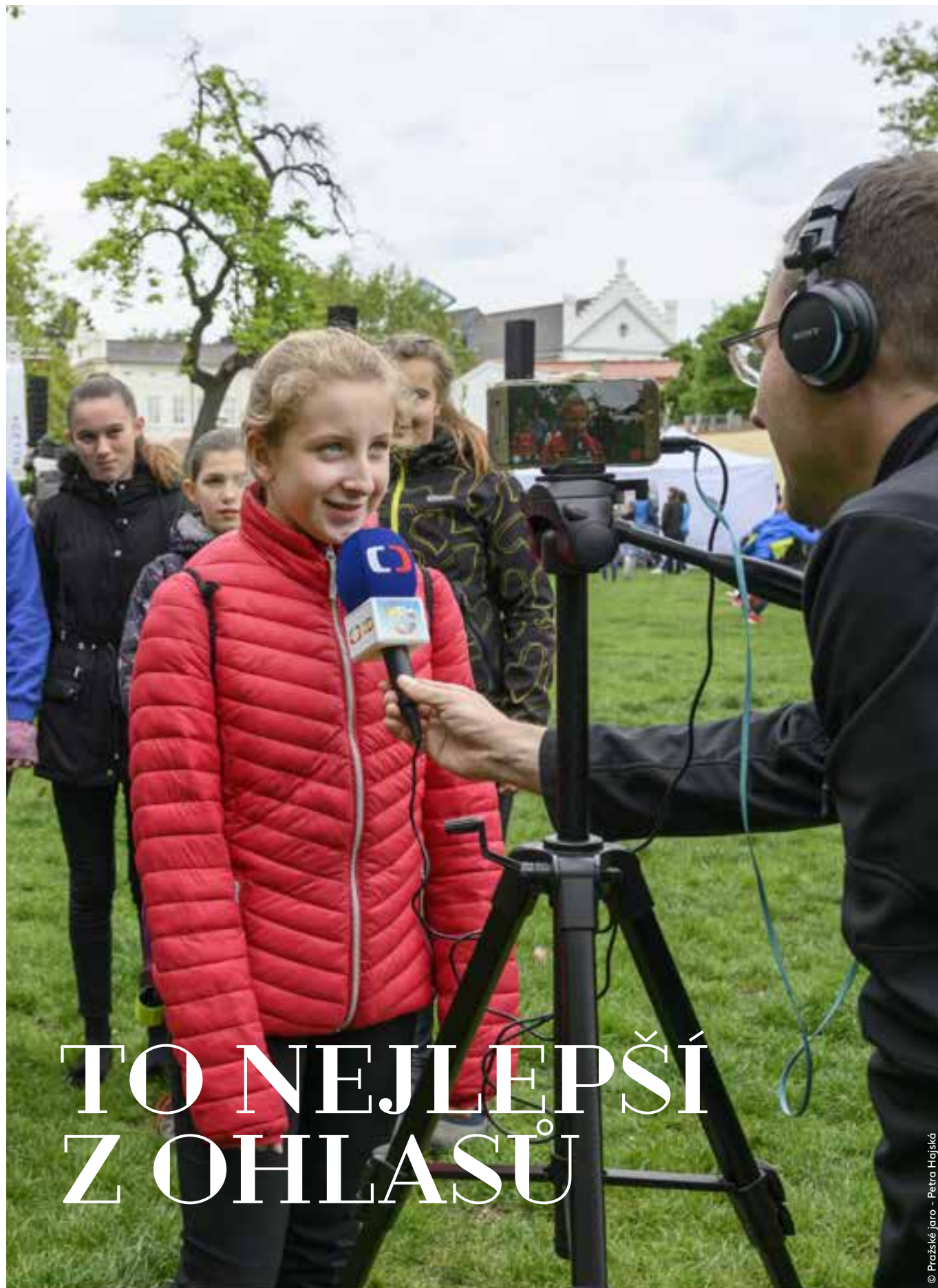
Tuto závěrečnou zprávu zamýšlíme také jako poděkování vám všem, kteří jste Pražské jaro podpořili. Věříme, že vám připomene krásné momenty z festivalu a zároveň upevní v přesvědčení, že jste své jméno spojili s dobrou věcí.

Příjemné čtení!

FESTIVAL V ČÍSLECH

Pražské jaro v roce **2019** přineslo na **51** koncertů ve **21** jedinečných místech. Festival přivítal **37** orchestrů, ansámbků a sborů, **60** sólistů, **19** dirigentů a **10** komorních souborů z **19** zemí světa. Z českých umělců to bylo **32** sólistů a **8** dirigentů, **6** komorních souborů a **30** orchestrů, ansámbků či sborů. Ze zahraničí přijelo **28** sólistů a **10** dirigentů, **1** dirigentka, **4** komorní soubory a **7** orchestrů, ansámbků či sborů. Celkově odhadem vystoupilo **1 355** hudebníků českých a **545** zahraničních. Na festivalu zazněla díla **85** autorů, z toho čtyři ve světové a jedno v evropské premiéře. V prodeji bylo k dispozici téměř **34 000** vstupenek. Zcela vyprodaných bylo **31** koncertů. Tržby z prodeje vstupenek přesáhly **23 000 000** Kč. Webové stránky festivalu navštívilo **238 389** zájemců z celého světa. V monitorovaném tisku bylo o **74**. ročníku festivalu publikováno **634** článků. Pro návštěvníky bylo vydáno **35** koncertních programů čítajících **920** stran. Celkový náklad činil **17 100** výtisků, tedy **405 800** stran informací o uváděných skladbách a interpretech. Video s portréty umělců letošního ročníku dosáhla **68 720** zhlédnutí na sociálních sítích. V salonku Mastercard Lounge, který přinesl inovativní způsob občerstvení o přestávkách koncertů v Obecním domě a v Rudolfinu, bylo během **18** koncertů servírováno **295** menu. S partnerem festivalu innogy jsme oslavili **24** let spolupráce. Na open-air koncertu Zahájení na Kampě se prodalo **140** skleniček Bohemia sektu a pro hosty Premium salonků poskytla společnost Moser **250** originálních skleniček. **3** fotografové Pražského jara nafotili během festivalu **10 727** fotografií, celkově **154** gigabajtů dat. Umělci a hosté se během festivalu občerstvili **3 768** litry minerální vody Mattoni. **74** % vstupenek bylo objednáno a uhrazeno online prostřednictvím festivalového webu. Flotila **11** vozů Mercedes-Benz během festivalu najezdila **26 141** km.

TO NEJLEPŠÍ Z OHLASŮ

Mimořádně umělecky poctivé a barvitě provedení *Mé vlasti* letos nabídli Bamberští symfonikové se současným šéfdirigentem Jakubem Hrůšou. Symbolika letošního zahajovacího koncertu Pražského jara je mimořádná.

14. 5. 2019, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Je to vlastně sestava famózních sólových hráčů, kteří spolu muziciují, jejichž lahodný, osobitý, lehký zvuk doslova svítí ve všech nástrojových skupinách, ale tato krása nejde na úkor horoucího projevu či hlubšího myšlenkového ponoru – naopak. Orchestr tvoří téměř výlučně Italové, takže se tu určitě projevuje něco jako „italský duch“, který se Pappanovi daří podřídit žádoucí disciplíně. Výsledkem je unikátní těleso, ve hře vyvažující emoce a intelekt a schopné geniálně zahrát cokoli. Člověka mimoděk napadlo, jak by asi přistoupilo ke Smetanově *Mé vlasti*?

19. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

Byl to absolutní Bach, bez příkras, bez manýr, podaný v jediném tempu (značném) a v jednom nepřerušovaném tahu, který s naléhavostí spěje vpřed a graduje. Isabelle Faust končila do úplného ticha v sále, a ještě dlouho poté se ani nechtělo rušit ten posvátný okamžik potleskem. Viděli jsme mimořádný výkon Pražského jara, jednoznačný vrchol interpretačního umění.

20. 5. 2019, operaplus.cz, Svatava Barančicová

Potřebuje vůbec orchestr dirigenta? Nepotřebuje! Tedy alespoň v případě Orpheus Chamber Orchestra, který vystoupil v rámci programu letošního Pražského jara v Rudolfinu. Hráči svými neustálými pohledy mezi sebou vytvářeli pocit jistoty, který se potom ukázal ve všech bezproblémových nástupech nebo přechodech. Na co dirigent, stačí pracovat společně! Radost byla obojetná, vycházela jak z hudby, tak z tváří hráčů. Radostný večer, víc takových!

23. 5. 2019, klasikaplus.cz, Jan Průša

Mimořádně pozoruhodné je pak na tomto pianistovi, že u klavíru neustále působí naprosto přirozeně. Vše, co hraje, zní neobyčejně upřímně, Lisieckému věříme každý tón, každou frázi, a hlavně: jeho viditelné potěšení ze hry se přenáší i na posluchače.

23. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Věroslav Němec

Pozorovat u hry dlouhovlasou Carolinu Eyck je opravdu zážitek, člověka neomrzí ten fascinující pohled na ruce čarující v prázdném prostoru, nad silovým polem nástroje, jak vybírají a nacházejí neviditelná místa a pozice tónů. Její hra byla přesto intonačně přesná a ladící s ostatními nástroji, měla i příjemnou dynamiku, přirozené vibrato a výraz, což

se liší od běžné představy o chladném strojovém zvuku elektronických nástrojů.

26. 5. 2019, operaplus.cz, Svatava Barančicová

Tak neuvěřitelně energický, živelný, koncentrovaný i hravý, navíc naprosto profesionální přednes je pro české posluchače vzácným zážitkem. Každý ze členů ansámblu je zároveň skvělý sólista. Program pondělního večera obsahoval velký objem technik a způsobů hry; rozdílných interpretačních „jazyků“, chcete-li. Šíře znalosti nezvyklých požadavků na interprety je vskutku úctyhodná, byť samozřejmě u ansámblů těchto kvalit. Dirigent Julien Leroy, šarmantní elegant, vedl soubor s nasazením a espritem. Jeho projev sršel suverenitou a precizností. Svými ladnými gesty provázel ansámbl fantastickou krajinou čtyř soudobých skladeb.

30. 5. 2019, klasikaplus.cz, Jiří Slabihoudek

Čtyřicet let společného hraní je znát na bezchybné souhře i na naprosté profesionalitě, jež naštěstí není provázena sebemenším náznakem rutiny. William Christie diriguje od cembala vlastně jen v gestickém náznaku (zato ve svých proslulých, ikonických rudých ponožkách, vlastně spíš podkolenkách), ale s absolutním přehledem dokáže vygradovat klíčová místa ve vrcholech vět.

28. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Ivan Žáček

Guth-Jarkovský by to asi neschválil, ale sálem zněl nejen bouřlivý potlesk, ale i výkřiky bravo a z balkonů se ozýval nadšený dupot. Louis Langrée nám ukázal, že francouzská hudba je skutečně barevná. Každá jinak.

2. 6. 2019, klasikaplus.cz, Aleš Bluma

Francouzi okouzlili už od prvních, nejtišších tónů, kdy se hudba rodila jako z ničeho. Jejich dechy byly noblesní a smyčce měkké, celý projev vytříbený a intonačně čistý i v těch nejchoulostivějších místech. Sochijev s klidem mudrce „čaroval“ gesty, která v základním dirigentském slovníku nenajdeme. Pohyby to byly úsporné, ale výmluvné, ladné, často hráče nechával jen pod dozorem svého magnetizujícího pohledu.

4. 6. 2019, aktualne.cz, Dita Hradecká

Může „profláklá“ předehra k Bizetově *Carmen* uzavřít vznesené Pražské jaro? Symfonický orchestr z Toulouse, jemuž patřily poslední dva večery letošního ročníku, v přidavcích dokázal, že může. Z ryčného marše, jež mnohé interpretace připomínají, se mu totiž vyloupila lehká, svižná, elegantní hudba; prostě francouzská.

6. 6. 2019, Mladá fronta DNES, Věra Drápelová

BOHATSTVÍ Z FESTIVALU

Kulturní efekt se vyčíslit nedá, ekonomický ano. Pražské jaro přináší miliardy.

17. 5. 2019, MF DNES, Ivo Horváth

Pražské jaro je reprezentativní přehlídkou vynikajících hudebníků. Pomáhá v propagaci metropole a České republiky v zahraničí. A kromě toho je uznale hodnotí ekonomové.

„Festival má obtížněji vyčíslitelný dlouhodobý příznivý efekt na českou ekonomiku, neboť upevňuje pozici Česka jakožto velmocí vážné hudby a potažmo jako vyhledávaného turistického cíle. Tím přispívá k dlouhodobému zájmu milovníků vážné hudby z celého světa o Česko, a nejen k jejich častějším návštěvám naší země,“ řekl MF DNES analytik Czech Fund Lukáš Kovanda. Kumulovaný efekt všech uskutečněných ročníků festivalu se podle něj už dnes počítá nikoli na desítky milionů, ale na miliardy.

Pražské jaro může navíc přispět k celkové konkurenceschopnosti Prahy i České republiky. Nejde čistě jen o turistický ruch. Vždy je dobře – i z hlediska investorů – pokud město či země něčím v mezinárodním kontextu příznivě vynikají.

„I díky historii se v ČR nabízí právě vážná hudba, která tak upevní povědomí o naší zemi ve světě. Z toho následně přímo profitují zejména provozovatelé incomingové turistiky, hotely, restaurace, majitelé bytů pronajímající je zejména krátkodobě skrze služby typu Airbnb, ale také prodejci suvenýrů a v širším smyslu pak ekonomika jako celek,“ dodává Kovanda.

Festival Pražské jaro existuje již od roku 1946, stejnojmenná soutěž pro talentované muzikanty se koná pravidelně od roku 1947. K tradici mimo jiné patří pravidelně stejné datum zahájení 12. května – tedy v den, kdy si připomínáme úmrtí Bedřicha Smetany. Prvním koncertem je pokaždé jeho *Má vlast*.

Pod hlavičku obecně prospěšné společnosti Pražské jaro festival patří od roku 1999. „Pražské jaro je jednou z nezávadnějších událostí vážné hudby minimálně ve střední Evropě. Velmi se mu daří, o čemž svědčí i fakt, že už nefunguje pod ochrannou rukou ministerstva kultury v podobě příspěvkové organizace. Jen výdaje samotného festivalu činí desítky milionů korun,“ říká Mario Kubaš z katedry arts managementu podnikohospodářské fakulty VŠE.

Kubaš se domnívá, že Prahu trápí jednorázový turismus, kdy si turista prohlédne Pražský hrad, Královskou cestu

a druhý den opustí metropoli. Pražské jaro je podle něj přesně tím typem kulturní události, která je schopna nalákat návštěvníky ze zahraničí, kteří v metropoli zůstanou déle. „Navíc, návštěvníci jsou zpravidla dobře sociálně situovaní, utrácejí zde tedy i více,“ dodává odborník z VŠE.

Letošní ročník Pražského jara je v plném proudu, a tak je na přesnější vyčíslení příliš brzy. Přesná data jsou ale k dispozici za minulý ročník díky analýze, kterou zpracoval CzechTourism. Ta potvrzuje slova ekonomů.

Zatímco se průměrná doba, kterou v metropoli stráví zahraniční turisté, dlouhodobě zkracuje a momentálně jde o 2,3 noci, zahraniční návštěvníci Pražského jara zůstávají v metropoli průměrně na 3,26 noci. Z ciziny přitom na koncerty dorazilo 23 procent diváků, 57 procent bylo z Prahy a z ostatních částí ČR pocházelo 21 procent návštěvníků. I ti v metropoli často vyhledávají ubytování a průměrně v Praze strávili 1,29 noci.

Loni se na Pražské jaro prodalo 35 500 vstupenek. Tržby související s konáním akce dosáhly v takzvané multiplikaci 244 milionů korun. Multiplikace přitom znamená nejen přímé tržby z prodeje vstupenek na koncert, ale také například peníze, které návštěvníci festivalu vydali na ubytování, cestu na koncert či občerstvení.

Kromě ekonomického hlediska je přínos v oblasti zaměstnanosti. Pražské jaro pro ČR přímo i nepřímo znamená existenci 128 plnohodnotných celoročních pracovních úvazků. I když do samotné organizace je zapojen jen nepatrný počet lidí, údaj znamená kumulaci veškeré práce související s festivalem.

Více pracovních míst možná festival přinese v dalších letech i díky tomu, že také program se neustále zlepšuje. „Letos uvedeme v premiéře tři díla soudobých českých skladatelů,“ říká ředitel festivalu Roman Bělor. A jedna z nejvíce očekávaných událostí přijde na řadu právě dnes. „Se svým šéfdirigentem Antoniem Pappanem vystoupí římský Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia,“ dodává mluvčí festivalu Pavel Trojan.

Bohatství z festivalu

Datum: 17.05.2019 Zdroj: Mladá fronta DNES Strana: 13 Autor: Ivo Horváth Vytisknuto: 138 523 Prodáno: 113 539

Sir Antonio Pappano © Pražské jaro - Petra Hajská

OHLÉDNUTÍ ZA 74. ROČNÍKEM PRAŽSKÉHO JARA

Pražské jaro 2019

Mezi 12. květnem a 4. červnem se uskutečnil 74. ročník mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. „V Praze se opět setkaly největší osobnosti klasické hudby – **opravdové legendy i mladé talenty**. Každá z nich poskytla jedinečný pohled na fascinující bohatství tohoto umění,” říká ředitel festivalu Roman Bělor. „A to je posláním Pražského jara – přinášet koncerty, které aspirují na to stát se **událostmi sezóny**. Věřím, že uplynulý ročník jich nabídl celou řadu.”

Tři desítky vyprodaných koncertů

Jedním z neobjektivnějších ukazatelů, kterým můžeme hodnotit úspěšnost festivalu, je prodej vstupenek. „Letošní čísla prodejnosti nás velmi potěšila a prokázala, že program nabízel celou řadu mimořádně atraktivních koncertů,” uvádí Bělor.

Dle tradice byl 12. prosince 2018 v deset hodin dopoledne zahájen prodej vstupenek Pražského jara 2019. Na více než pět desítek koncertů bylo k dispozici přes **33 tisíc vstupenek**.

Během prvních čtyř hodin bylo prodáno či rezervováno přibližně 5 700 vstupenek v hodnotě přesahující 4 mil. Kč, přičemž online prodeje tvořily 81 % celkových tržeb.

Zahajovací koncert byl vyprodán během prvních deseti minut. „Už v první minutě zahájení prodeje jsme na našem webu evidovali 750 zájemců o vstupenky na tyto exponované koncerty,” vysvětluje ředitel festivalu Roman Bělor enormní zájem o zahájení festivalu.

Letošní celková vyprodanost dosáhla 90 %, tři desítky koncertů byly zcela vyprodané. Tržby přesáhly 23 mil. Kč.

Zahájení festivalu ve znamení mimořádné symboliky

Samotné zahájení festivalu vzbuzovalo velká očekávání – Smetanovu *Mou vlast* totiž přednesli **Bamberští symfonikové** pod taktovkou svého šéfdirigenta **Jakuba Hrůši**. Orchester byl pro tuto příležitost zajímavý i svým zrodem, čehož si všimla většina recenzentů: „Symbolika letošního zahajovacího koncertu Pražského jara je mimořádná,” píše Jindřich Bálek v *Lidových novinách*. „Orchester založený Němci, po druhé světové válce vyhnánými z Prahy, přijel zahájit Pražské jaro pod taktovkou českého šéfa. Navíc s touto skladbou zahajuje rozsáhlé turné. A to je dobré,” doplňuje Dita Hradecká na stránkách serveru Aktuálně. I samotné nadpisy recenzí

naplno ohlašovaly úspěch: „*Má vlast* lyrická a důstojná aneb *Zrod legendy*”, napsal Petr Veber na stránkách serveru KlasikaPlus.

Slavné zahraniční orchestry

Hostování slavných zahraničních symfonických orchestrů a umělců patří k neočekávanějším koncertům Pražského jara. Letošní nabídka byla opravdu atraktivní. Největší pozornost byla upřena k vystoupení **Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia – Roma** se svým šéfdirigentem **sírem Antoniem Pappanem**. Jejich koncert byl odměněn bouřlivým aplausem a rovněž hudební kritici nešetřili superlativy. „Nejlepší orchestr světa? Ten z Říma, od svaté Cecílie,” stojí v nadpisu recenze Věry Drápelové v MF DNES. „Orchester jako by v sobě spojoval to nejlepší ze všech jiných, top’ orchestrů – a současně neměl žádnou jejich slabší či upozaděnou stránku,” čteme dále v jejím textu. „Je to vlastně sestava famózních sólových hráčů, kteří spolu muzicírují, jejichž lahodný, osobitý, lehký zvuk doslova svítí ve všech nástrojových skupinách, ale tato krása nejde na úkor horoucího projevu či hlubšího myšlenkového ponoru – naopak,” popisuje. „Orchester tvoří téměř výlučně Italové, takže se tu určitě projevuje něco jako „italský duch“, který se Pappanovi daří podřídit žádoucí disciplíně. Výsledkem je unikátní těleso, ve hře vyvažující emoce a intelekt a schopné geniálně zahrát cokoliv,” uzavírá Drápelová.

S newyorským **Orpheus Chamber Orchestra** se na festival vrátil znamenitý klavírista **Jan Lisiecki**. Vedle hvězdného sólisty pak recenzenty zaujala skutečnost, že orchestr hraje od svého založení bez dirigenta. „Potřebuje vůbec orchestr dirigenta?” ptá se v nadpisu recenze na serveru KlasikaPlus Jan Průša a hned v úvodu článku odpovídá: „Nepotřebuje! Tedy alespoň v případě Orpheus Chamber Orchestra.” Zajímavé postřehy přináší Průša v závěru své recenze: „Hráči svými neustálými pohledy mezi sebou vytvářeli pocit jistoty, který se potom ukázal ve všech bezproblémových nástupech nebo přechodech. Na co dirigent, stačí pracovat společně! Radost byla obojetná, vycházela jak z hudby, tak z tváří hráčů.” Hudební kritiky rovněž zaujal výkon pianisty. „Vše, co hraje, zní neobyčejně upřímně, Lisieckému věříme každý tón, každou frázi, a hlavně: jeho viditelné potěšení ze hry se přenáší i na posluchače,” píše kupříkladu Věroslav Němec na stránkách časopisu Harmonie.

Španělským temperamentem v orchestrální hudbě strhl **Orquestra de Cadaqués** s šéfdirigentem **Jaimem Martínem** a hvězdnou houslistkou **Leticíí Moreno**. „Festival pokračuje v objevování dosud neznámých orchestrů a umělců. Čtvrteční večer v zaplněné Dvořákově síni Rudolfiny byl převážně španělský,” píše Vladimír Říha na serveru Novinky. „Dirigentovi se podařilo ze souboru, jehož je uměleckým vedoucím od roku 2011, vyloudit působivá crescenda, a ohnivý iberský kolorit tak mohl díky kastanětám a silně obsazeným perkusím zavládnout od samého počátku,” hodnotí Ivan Žáček pro Hudební rozhledy. „Pestrý, podnětný večer,” shrnuje.

Francouzský šarm

Programem se vinula pozoruhodná dramaturgická linka, která představila pestrou škálu z palety francouzského hudebního umění – autorského i interpretačního.

Šarmem francouzské hudby okouzlili slavní **Les Arts Florissants** se svou zakladatelskou osobností, dnes už legendou autentické interpretace staré hudby, **Williamem Christiem**. Uvedli Pařížské symfonie Josepha Haydna a autorův slavný violoncellový koncert. Na přání Pražského jara maestro Christie dále zařadil symfonii Leopolda Mozarta, čímž bylo připomenuto třísté výročí skladatelova narození. To bylo publikem i odbornou veřejností shledáno jako mimořádně podnětné: „Mozartův otec šperkem Pražského jara,“ stojí kupříkladu v nadpisu recenze deníku Právo.

Vystoupení **Ensemble Intercontemporain** připadlo na stejný den, jako koncert Les Arts Florissants. Oběma ansámblům je společné, že po více než čtyři desetiletí výrazným způsobem ovlivňují směřování stylové interpretace hudby – byť jedni se zaměřují na hudbu starou, druzí na nejžhavější novinky současné hudby. Jen pár měsíců po světové premiéře v Los Angeles v jejich podání zazněla evropská premiéra skladby *Overheating* z pera Miroslava Srnky. V české premiéře byla uvedena Mantovaního *Cadenza č. 1* s virtuózním partem sólových bicích. Tímto koncertem festival vstoupil do dalšího prostoru pomyslné pražské umělecké mapy, kterým je nedávno otevřený, více než třístamístní sál DOX+ soukromé holešovické galerie a kulturního centra.

Výhradně francouzský program přineslo hostování dirigenta **Louise Langrée**ho v čele České filharmonie. „Sálem zněl nejen bouřlivý potlesk, ale i výkřiky bravo a z balkonů se ozýval nadšený dupot. Louis Langrée nám ukázal, že francouzská hudba je skutečně barevná. Každá jinak,“ čteme v recenzi Aleše Blumy na serveru KlasikaPlus.

Debutem festivalovým i českým bylo hostování **Orchestre National du Capitole de Toulouse**. Se svým šéfdirigentem **Tuganem Sochijevem** se postarali o emotivní závěr 74. ročníku. Program dvou vystoupení nabídl špičkové sólisty – flétnistu **Emmanuel Pahud** zahrál brilantní Ibertův koncert, houslista **Renaud Capuçon** přednesl Dvořákův houslový koncert. „Může to vypadat jako publicistické klišé, ale v dnešním globalizovaném světě je velmi působivé slyšet Iberta nebo Debussyho a přední francouzský orchestr právě s těmi atributy, které si s francouzským impresionismem spojujeme. Tedy se schopností přicházet s novými a novými nástrojovými barvami v neotřelých kombinacích,“ pochvaluje si Jindřich Bálek v Lidových novinách. „Může „profláklá“ předehra k Bizetově Carmen uzavřít vznešené Pražské jaro?“ ptá se Věra Drápelová na stránkách Mladé fronty DNES. „Symfonický orchestr z Toulouse, jemuž patřily poslední dva večery letošního ročníku, v předavcích dokázal, že může. Z ryčného marše, jež mnohé interpretace připomínají, se mu totiž vyloupila lehká, svižná, elegantní hudba; prostě francouzská.“

České orchestry s mimořádnými hosty

Vedle **České filharmonie** se i další české orchestry představily s programy, které vybočují z nabídky jejich koncertních sezón.

„Hned na začátek připravil festival Pražské jaro jednu z mimořádně očekávaných událostí letošního ročníku. Jen tři dny po tradiční zahajovací *Mé vlasti* uvedl americký dirigent **John Nelson** v Obecním domě program z děl svého alter ega Hectora Berlioze. Nejvíce se předem mluvilo o jeho monumentálním *Te Deum*, které navíc v Praze naposledy zaznělo před čtyřiceti lety,“ píše publicista Boris Klepal na serveru Aktuálně. Koncert byl opatřen titulem **Vizionářský Berlioz**, čímž bylo připomenuto 150 výročí od smrti Hectora Berlioze. Nelson stanul v čele **Symfonického orchestru Českého rozhlasu**, tři sborů a monumentálního provozovacího aparátu s bohatě obsazenými žesťovými i bicími nástroji a varhanami. „Z hudebního hlediska byla pozoruhodná především samotná skutečnost, že Pražské jaro pro berliozovský večer pozvalo právě Nelsona. Sedmasedmdesátiletý americký dirigent a francouzský novoromantický skladatel v dnešním hudebním světě tvoří charakteristickou dvojici – jednoho bez druhého si lze jen těžko představit. John Nelson se Berliozovu dílu důkladně věnuje celý svůj umělecký život,“ dodává Klepal. Pochvalně se o koncertu vyjádřila celá řada recenzentů, zajímavý postřeh přinesla Dita Hradecká na serveru Opera Plus. „Posluchači, kteří se ve Smetanově síni sešli (bylo plno), asi z velké většiny nemají za sebou zážitky z koncertů rockových či metalových, kde jdou decibely na hranici (či za hranici) únosnosti. I kdyby ale měli,

Tugan Sochijev © Pražské jaro - Petra Hajská

i tak mohli být zaskočení, jakou silou lze za pomoci akustických nástrojů a hrdel vyvinout. Taková intenzita už přestává být zážitkem akustickým a stává se záležitostí fyzickou, kdy zvukové vlny útočí na tělo a další tónové vlastnosti ztrácejí na důležitosti. Dirigent John Nelson, jež předcházela pověst specialisty na Berlioze, bombastičnost partitury naplnil, aniž by se jí přehnaně opájel, nepustil zvuk „ze řetězu“. K chvále obou – skladatele i dirigenta – bylo *Te Deum* dramaturgicky skvěle rozvržené.“

Slyšet Prokofjevovu kantátu Alexandr Něvský patří ke strhujícím zážitkům. Její sugestivnost a dramatická je nadčasová. Dokazuje, jaké umělecké výše dosahovala filmová hudba před osmdesáti lety. Na Pražském jaru zazněla v nastudování jednoho z nejvyhledávanějších dirigentů ruské hudby **Alexandra Vedernikova**, který řídil **Pražské symfoniky FOK**. „Vedernikov předestřel kantátu za zásadní pomoci **Pražského filharmonického sboru** se vším zvukovým patosem, rozhodností a naléhavostí, kterou Prokofjev dokázal do vyhroceně koncipované hudby vtělit,“ píše Petr Veber na serveru KlasikaPlus. „Autenticky ruský hudební moment se podařil přidat v klidné melodické sólové epizodě **Lucii Hilscherové**, která právě toto sólo označuje za tajný sen mnoha mezzosopranistek. Obdařila výstup sytým, výstižně kmitajícím hlasem plným posmutnělé exprese – výrazem, za který by se nemusela stydět žádná rodilá Ruska.“ V Sibeliově houslovém koncertu se blýskl mladý rakouský houslista arménskému původu **Emmanuel Tjeknavorian**. „Na sólovém partu střizlivým zacházením s tónem, dynamikou a výrazem zdůraznil jemné, lyrické a tajemnější polohy, ty dramatictější – od některých houslistů temné, trochu barbarské – už méně. Jeho stradivárky mají mimořádně pěkný a mimořádně nosný zvuk, pianissima, kdy hrají housle samy, se nesla do sálu skvěle,“ hodnotí Veber.

Velká mediální pozornost se upírala k debutovému vystoupení **Alondry de la Parra**. „Koncert byl slibnou nadějí zažít kreaci mexické dirigentky, první dámy na dirigentském postu u australského Symfonického orchestru Queensland, s níž uveřejnily Hudební rozhledy ve svém dubnovém čísle profilový rozhovor a jejíž fotografii měly i na titulní straně,“ píší Hudební rozhledy. Naneštěstí, de la Parra byla ze závažných osobních důvodů nucena odřici své vystoupení. Zastoupila ji australsko-britská dirigentka **Jessica Cottis**. „Letáček, přiložený do programu koncertu, ji vylíčil s uznáním a s nadějným příslibem nevšedních kvalit. Stručně řečeno, stalo se tak!“ píše ve své recenzi Rafael Brom. „Převzala celý program beze změny a vtiskla mu jiskru i vysokou profesionalitu,“ hodnotí Jindřich Bálek v Lidových novinách a pochvalně se vyjadřuje i na adresu orchestru. „Symfonický orchestr Českého rozhlasu se ukázal ve velmi dobrém světle. Nechal se vést gesty, která měla přesnost, ale i jistou taneční eleganci. Subtilní dirigentka přehledně modelovala různobarevné plochy i různá rytmická pásma. Provedení mělo velmi svěží náladu.“ Zazářil i španělský trumpetista **Manuel Blanco**. „Zaujal bezprostředně po vlídně nasazeném orchestrálním nástupu svým suverénním plným tónem nevšední mocnosti, který činil dojem, že ve forte zahltí koncertní sál. Současně podal důkaz technické virtuozity a hlubokého niterného prožití koncertu,“ uvádí Bálek.

Isabelle Faust © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

Zahraniční umělci

„Jsou symbolem toho nejnáročnějšího a nejhlubšího, co bylo pro tento nástroj vytvořeno. Provést jich všech šest v jednom večeru si mohlo dovolit jen několik houslistů v historii a obvykle se to nedělá. Vždyť kdo „uposlouchá“ sólové housle na ploše dvě a čtvrt hodiny?“ zamýšlí se Jindřich Bálek v Lidových novinách nad jedinečným recitálem houslistky **Isabelle Faust**. V rámci jednoho večera provedla všechny Bachovy Sonáty a partity pro sólové housle. „Jen Bach a ona, to je ztišená intimní stránka uměleckého počínu, do kterého se nepustí zdaleka každý houslista,“ doplňuje Petr Veber v Deníku N. „Čistého času strávila na pódiu sama přibližně dvě hodiny a dvacet minut a prováděla kompozice, na nichž Bach demonstuje, kolik hlasů může ze sebe vydat a do jakých hudebních rozměrů může narůst takový nástroj, jako jsou housle,“ popisuje Věra Drápelová v MF DNES. „Faustová hrála na své stradivárky, k nimž používala barokní smyčec, bez zaváhání, bez známky únavy, s hlubokým ponorem, stylovou čistotou a uvolněností a posluchače spolehlivě vtáhla do bachovského kosmu,“ uzavírá.

Amerického klavíristu **Garricka Ohlssona** lze bez přehánění označit za miláčka pražskojarního publika. Poprvé se na festivalu objevil už v roce 1973 a od té doby jen na Pražském jaru odehrál na dvě desítky koncertů (a přinejmenším stejný počet u dalších českých pořadatelů). I přes tento úctyhodný výčet se letošní vystoupení pyšnilo přívlastkem debutu. Vůbec poprvé totiž Ohlsson vystoupil v roli komorního hráče. Zahrál spolu s **Boston Symphony Chamber Players**, jenž je tvořen nejlepšími hráči v názvu

obsaženého předního amerického symfonického orchestru. „Protagonisté hráli, jako když másla ukrájuje, všechny fráze a nástupy spolu dokonale vydýchali, Ohlsson se blýskl svými pověstně brilantními ozdobami (jejichž nebojácnou a neomylnou brizancí mne fascinoval už ve svých chopinovských kracích v 70. letech) a projevil se jako výsostně kooperativní, citlivý spoluhráč, nikdy zbytečně zvukově nevyčnávající nad smyčcaře, jakkoliv má na svém klavíru nejdelší struny,“ rozplývá se Vít Roubíček na stránkách Hudebních rozhledů. „Bylo až neuvěřitelné, jak dalece se Ohlsson v roli komorního hráče změnil. Jeho hra byla maximálně ukázněná a nástroj měl zvukově dokonale pod kontrolou,“ přitakává Markéta Vejvodová v časopisu Harmonie. Hudební publicista Roubíček ocenil i zajímavou dramaturgii, která přinesla českému publiku málo známý Dixtuor Jeana Françaixe z roku 1987: „Rudolfinem se rozlila čirá radost z dobré komoriny, tu a tam nás Françaix pošouchl až provokativně „nevážnými“ pasážemi připomínajícími syrově pseudofolklorní plošky v Mahlerových symfoniích; dal si záležet, aby si zahrál opravdu každý. Velmi inspirativní kousek pro české dramaturgy, efektní, spádný, barevný!“ uzavírá.

Těremin je elektronický hudební nástroj, který i po sto letech od svého prvního uvedení vyvolává úžas. Je ovládán bez doteku, pouze pohybem paží, dlaní a prstů. V programu letošního Pražského jara se představil na dvou koncertech, pokaždé v trochu jiné poloze, vždy však v podání **Caroliny Eyck**, která patří k nejvyhledávanějším hráčkám.

První večer v Dvořákově síni Rudolfiny, kterým byl zahájen Víkend komorní hudby, byl navíc umocněn světovou premiérou skladby, již u mladého českého skladatele Jakuba Rataje objednalo Pražské jaro. Zadáním bylo, aby skladba vycházela z nástrojového složení slavné Fantazie Bohuslava Martinů jež na koncertu rovněž zazněla – tedy těreminu, hoboje, smyčcového kvarteta a klavíru. „Jako by se role obrátily: Teď se Martinů v podstatě ocitl v pozici ‚klasika‘, jenž nástroj s kvilivým, až strašidelným zvukem nechává znít decentně jako partnera těch ostatních, zvláště nejbližšího „příbuzného“ hoboje, na nějž hrála Alžběta Jamborová. A Rataj je experimentálnější, výbojnější, jakkoli i u něj těremin mnohem víc vede dialog, než aby sólově vyčníval,“ popisuje Věra Drápelová v recenzi pro MF DNES. „Virtuoska Carolina Eycková okouzila svým uměním, které na většinu diváků působí opravdu neskutečně. Neztratil se ani druhý sólista večera, pianista **Karel Košárek**, který zahrál od Martinů cyklus Motýli a rajky, impresionisticky laděný, zvukově bohatý.“

Druhý večer **Carolina Eyck** představila těremin jako moderní nástroj s uplatněním na hranici hudebních žánrů. Zapojila svůj hlas i tzv. pedálové efekty, které jí během vystoupení umožnily nahrávat zvukové smyčky, vrstvit je. Hostem koncertu byl talentovaný skladatel, dirigent a klavírista **Jan Kučera**. Do neformální atmosféry tohoto nokturna skvěle zapadla improvizací jam session, která přinesla i variace na téma české lidové písně. „Pozorovat u hry dlouhovlasou Carolinu Eyck je opravdu zážitek. Člověka neomrzí ten fascinující pohled na ruce čarující v prázdném prostoru, nad silovým polem nástroje, jak vybírají a nacházejí neviditelná místa a pozice tónů. Její hra byla přesto intonačně přesná

a ladící s ostatními nástroji, měla i příjemnou dynamiku, přirozené vibrato a výraz, což se liší od běžné představy o chladném strojovém zvuku elektronických nástrojů,“ napsala Svatava Barančicová pro server Opera Plus.

Plejáda českých umělců

Program Pražského jara přinesl celou plejádu českých umělců. Koncert **Kateřiny Englichové s Ensemblem 18+** byl situován do Národního technického muzea. „Mezi starými auty a lokomotivami vyslechli posluchači především skladby autorů klasicismu a impresionismu. Sólistka přednesla díla Händela, Haydna a Debussyho. Nejvíce očekávaná ale byla závěrečná skladba Harfenianna,“ píše Vladimír Říha pro Právo. „Byla to premiéra díla **Ondřeje Kukala**, jež zkomponoval pro Englichovou a sám i dirigoval. Téměř dvacetiminutové dílo je posluchačsky velice přístupné, melodicky užívá i současných tanců a zejména v závěru připomíná podobná díla Argentince Astora Piazzolly,“ hodnotí Říha. „Orchestr hrál v čistém jásavě jasném zvuku a v sólech nechával vyniknout nástroji jak v působivé technice echa, tak v podivuhodných pianissimi-mech, která jako zázrakem zněla bez problémů v celé hale,“ čtete v kritice Rafaela Broma v Hudebních rozhledech. „Englichová ozdobila provedení elegantními arpeggii, hudba s jemným doprovodem smyčců vytvořila pohádkovou zvukovou scenerii v kontrastu k technickému prostředí,“ uzavírá.

Jedna z neúspěšnějších českých sopranistek **Martina Janková** vystoupila za doprovodu kladívkového klavíru v podání **Barbary Marie Willi**. „Každý návrat Martiny Jankové ze Švýcarska do Čech je pro publikum radostí,“ míní publicista Petr Veber. „Pěvkyně kolem sebe šíří pokojnou a prozářenou náladu, její hlas pozitivní pohodu. Nebylo tomu jinak ani při jejím výrazně komorním recitálu na festivalu Pražské jaro.“ Helena Havlíková ocenila dramaturgický koncept koncertu: „Praha – Vídeň, naše cesta na křídlech zpěvu, nás přivedla do ‚zapomenuté krajiny‘ písní období pozdního klasicismu. ‚Zapomenuté‘ proto, že je upozadili romantici, pro které se právě písňový žánr stal tím pravým způsobem pro vyjádření jejich ‚rozbolavělých‘ duší.“ Koncert přinesl repertoár, jež s velkým úspěchem interpretky natočily pro Supraphon. Z četných ocenění zmiňme Diapason d’Or. „Oproti nahrávce mohlo být hlavním benefitem koncertu sympatické osobnostní vyzařování obou interpretek,“ píše Havlíková.

Ve spolupráci s Národním divadlem a Mezinárodní pěveckou soutěží Antonína Dvořáka v Karlových Varech festival přinesl **galakonzert českých i světových laureátů této soutěže**. Nastupující generace pěvců, nedávných vítězů karlovarské soutěže, se představila po boku opravdových pěveckých legend, jakými jsou **Gabriela Beňačková** či **Peter Mikuláš**. Ve skvělé formě se uvedl **Orchestr Národního divadla** pod taktovkou **Jaroslava Kyzlinka**: „Blýskl se zvukovou transparentností, vyvážeností i nádherně přednesenými orchestrálními sóly,“ hodnotí recenzentka Helena Havlíková.

Milan Al-Ashhab a Adam Skoumal © Pražské jaro – Ivan Malý

Mladé talenty

Pražské jaro aktivně vyhledává mladé talenty, kteří se prezentují v rámci série koncertních matiné – letos to byli klavíristé **Matyáš Novák** a **Pavel Zemen** či houslistka **Ludmila Pavlová**.

Pražské jaro pohotově zareagovalo na strhující vítězství českého houslisty **Milana Al-Ashhaba** na mezinárodní soutěži Fritze Kreislera ve Vídni a nabídlo mu recitál v Dvořákově síni pražského Rudolfiny. „Byl to večer jiskřivý, plný oslňující virtuozity a odkrytí nejnáročnější a bravurně zvládnuté houslové techniky,“ prohlašuje Alena Sojková v recenzi pro server KlasikaPlus. „Waxmanova Fantazie na Carmen byla závěrečným triumfem dramaturgie a recitálu Milana Al-Ashhaba, který bezchybně zvládl tento malý maraton virtuózních kusů,“ hodnotí Rafael Brom na stránkách Hudebních rozhledů.

Světové premiéry na Pražském jaru

Letošní Pražské jaro ve světové premiéře uvedlo tři díla soudobých českých skladatelů zkomponovaná na objednávku festivalu. „Světové premiéry byly vždy pevnou součástí Pražského jara - láká nás objevovat nové talenty a pestrost současné hudby. Proto jsme s objednávkou oslovili trojici mladých autorů, v jejichž tvorbě se dnešní svět zrcadlí pokaždé jedinečným způsobem,“ uvádí ředitel festivalu Roman Bělor.

Pestré bylo i nástrojové obsazení, pro které autoři komponovali. Jako první bylo uvedeno orchestrální dílo *Hypnos* z pera **Šimona Vosečka**. Pod taktovkou mladého britského dirigenta **Bena Glassberga**, vítěze slavné soutěže v Besançonu, jej zahrála **PKF – Prague Philharmonia**. „Na bázi jednoduchého hudebního gesta vybudoval Voseček působivou gradaci,“ píše Jiří Slabihoudek pro server KlasikaPlus. „Patos některých tutti si nezdal s patosem pozdních romantiků. Barevně temné plochy podpořené kontrafagotem byly vyváženy sekvencemi dechů ve vysokých polohách, ověřených zvonkohrou a klavírem. Voseček vytvořil něco, co bych se opovážil shrnout jako uhrančivě dekadentní hudební zátiší. Povedená premiéra,“ uzavírá. Chválu pěli recenzenti i na debutujícího dirigenta: „Velmi se vydařilo angažování mladého dirigenta Bena Glassberga. Mozart byl v jeho podání stylový, svěží a precizní – a loňský vítěz hornové soutěže Pražského jara **Alexandre Collard** jako sólista dojem jenom podtrhl.“

Skladbě *æther* **Jakuba Rataje** pro těremin jsme se věnovali v předchozí kapitole tohoto ohlédnutí.

Třetí novinkou byla skladba **Jany Vöröšové** nazvaná *Atlas mraků*. Zazněla v podání saxofonového kvarteta Bohemia. „Vlně plynoucí mračna unášená větrem lze těžko naznačit jinak než úvodními profuky a klepáním na těla nástrojů,“ píše recenzent časopisu Harmonie Jan Borek. „Následné průběžné harmonie ve vrstvách saxofonů dokresloval tón akordeonu připomínající spíše syntezátor nebo elektrické varhany.“

PARTNERI A PŘÁTELÉ PRAŽSKÉHO JARA

Ministr kultury Antonín Staněk ve společnosti francouzského velvyslance Rolanda Galharagua a ředitele Francouzského institutu Luca Lévyho

Primátor Zdeněk Hřib slavnostně zahajuje festival.

Partneři Pražského jara 2019

Pražské jaro 2019 pod záštitou prezidenta České republiky

Pražské jaro se již od prvního ročníku těší záštitě prezidenta republiky. Tuto nepřerušenou tradici započal roku 1946 prezident Edvard Beneš. Navázal na ni i současný prezident **Miloš Zeman**.

Ministerstvo kultury České republiky

Ministerstvo kultury České republiky je v roce 2019 již tradičně nejsilnějším finančním a institucionálním partnerem festivalu.

*„Jedním z poslání Pražského jara je zprostředkovat publiku ojedinělé hudební zážitky a vytvářet události sezony,“ pronesl ministr kultury **Antonín Staněk**. „Podle ohlasů z minulých ročníků se to jeho pořadatelům daří v dlouhodobě vzácně vyrovnané kvalitě. Festival je zároveň příležitostí pro setkání osobností klasické hudby, a to jak legend, tak i mladých, začínajících a nadějných umělců. Mezinárodní festival Pražské jaro je již neodmyslitelně usazen v cyklu ročních období a nabízí fascinující výlet do oblasti nevšedních uměleckých počinů.“*

Na letošní ročník přispělo ministerstvo částkou 25,6 miliónů korun, což představuje 29 % celkového rozpočtu festivalu. Tato podpora je mimořádně důležitá i z hlediska symbolického, ve smyslu posilování statusu nejvýznamnějšího festivalu klasické hudby v České republice a předního ambasadora české kultury v zahraničí.

Hlavní město Praha

*„Praha si váží péče a energie, kterou do přípravy Pražského jara jeho organizátoři vkládají, a proto je hrdým podporovatelem festivalu nesoucího v názvu její jméno,“ uvedl primátor hlavního města Prahy **Zdeněk Hřib**.*

Pražské jaro je dominantní kulturní událostí v životě hlavního města České republiky, proto i partnerství festivalu s Prahou sehrává nezastupitelnou roli.

V roce 2019 obdrželo Pražské jaro od hlavního města Prahy finanční podporu ve výši 12,3 miliónů korun, což představuje 14 % rozpočtu festivalu v tomto roce.

Primátorovi rovněž náleží čestný úkol festivalu oficiálně zahájit. Zdeněk Hřib tak dle tradic učinil krátce před zahajovacím koncertem v reprezentativních prostorách Primátorského salonku Obecního domu.

innogy Česká republika a. s. partner festivalu

*„Jen málokterá oblast podnikání se mění tak rychle jako energetika. A pak jsou tady stálce, které fungují tak, jak byly kdysi definovány. Pražské jaro je jednou z nich. Předvádí dokonalost lidského umění a dává jistotu, že existují věci, kterým má smysl se věnovat dlouhodobě. Právě proto jsme partnerem Pražského jara již čtvrtstoletí,“ napsal **Martin Herrmann**, předseda představenstva a CEO společnosti innogy, ve zdravotní otištěné ve festivalovém katalogu.*

Společnost festival podporuje již 24 let a řadí se tak k jeho nejvěrnějším podporovatelům v korporátní sféře. Stejně jako v předchozích letech, i tentokrát zvolila závěrečný koncert jako svůj titulární. Příspěvkem se podílela na financování festivalu 6 % jeho rozpočtu.

Ředitel festivalu Roman Bělor si u příležitosti slavnostního zakončení Pražského jara připije s ředitelem komunikace innogy Martinem Chalupským a předsedou představenstva a CEO Martinem Herrmannem.

Mastercard partner festivalu

*„Abychom hudební dojmy publiku ještě více zpříjemnili, připravili jsme moderní bezhotovostní placení pomocí digitální služby Masterpass. V době koncertů v Obecním domě i Rudolfinu je k dispozici Mastercard Lounge s občerstvením bez front v případě placení kartou Mastercard,“ říká **Miroslav Lukeš**, generální ředitel Mastercard Česká republika, Slovensko a Rakousko.*

Jeho slova souznějí s leitmotivem partnerství mezi Pražským jarem a Mastercard, jehož cílem je za přispění technologických inovací pozvednout komfort návštěvníků festivalu.

Mastercard je partnerem festivalu druhým rokem. Letos svůj finanční vklad navýšila, čímž zajišťuje 5 % festivalového rozpočtu.

Česká televize generální mediální partner

*„Francouzský šarm, španělský temperament, velkolepost ruských kantát, nápaditost interpretů z dalekého zámoří a samozřejmě české hudební mistrovství. Každoroční svátek vážné hudby, festival Pražské jaro, si již tradičně nenechá ujít ani Česká televize,“ uvedl **Petr Dvořák**, generální ředitel České televize.*

Vedle širokého zpravodajského pokrytí se diváci mohli těšit na tradiční publicistický pořad Echo Pražského jara, který denně mezi 12. květnem a 5. červnem, bezprostředně po Událostech v kultuře na ČT art, přinášel zajímavosti z aktuálního festivalového dění.

Česká televize v přímém přenosu vysílala zahajovací koncert – sledovat jej mohli diváci doma u televizních obrazovek, na velkoplošné obrazovce v parku na pražské Kampě, či v kinech napříč republikou. Dále byl pořízen záznam z pražskojarního

Generální ředitel společnosti Mastercard Miroslav Lukeš předává spolu s ředitelem festivalu Romanem Bělorem a manažerkou fundraisingu Magdalenou Nováčkovou výhru v soutěži Priceless Prague.

debutu toulouského orchestru. Podíleli se na něm také dva mezinárodní koproducenti, Les Films Figures Libres a Mezzo, díky čemuž se záznam koncertu dostává do mezinárodní televizní distribuce.

Český rozhlas hlavní mediální partner

*„S velkým zájmem sleduji, jak rok od roku vzrůstá počet i náročnost koncertů a rozšiřuje se okruh doprovodných akcí zejména pro mladé umělce i posluchače,“ napsal ve své zdravotní **René Zavoral**, ředitel Českého rozhlasu, instituce, která je partnerem festivalu již od roku 1946.*

Díky jeho bohatému zpravodajskému pokrytí byli o festivalovém dění informováni posluchači z nejvzdálenějších koutů naší země. Český rozhlas rovněž zprostředkoval osmnáct koncertů v přímém přenosu či ze záznamu, několik z nich bylo vysíláno v rámci Evropské vysílací unie posluchačům v zahraničí.

Propagační spot Pražského jara byl na vlnách Českého rozhlasu vysílán 120 krát.

Český rozhlas se rovněž stal partnerem koncertu 2. června, kde se vedení Symfonického orchestru Českého rozhlasu ujala britsko-australská dirigentka Jessica Cottis.

Economia, a. s. mediální partner

*„Mediální dům Economia je symbolem hodnotného obsahu, a tak rád podporuje i další hodnotné, kvalitní věci jako umění, kulturu a nejvýznamnější hudební události,“ uvedla **Zuzana Řezníčková**, předsedkyně představenstva. „Pojďme se na chvíli zastavit v každodenním shonu a užijme si tuto unikátní*

Sopranistka Gabriela Beňačková přijíždí oficiálním vozem na svůj koncert v Rudolfinu.

Hostesky společnosti Subterra vítají hosty partnerského koncertu.

přehlídku výjimečných umělců a hudebních těles. Jsem ráda, že Hospodářské noviny mohou být při tom!”

Economia v rámci mediálního partnerství poskytla festivalu inzertní plochy v Hospodářských novinách a jejich přílohách, týdenících Respekt, Ekonom a rovněž na webových portálech iHNed a Aktuálně.

V rámci spolupráce byly rovněž vydány dvě pražskojarní přílohy – v prosinci 2018 a dubnu 2019 – které přinesly celou řadu exkluzivních rozhovorů s hvězdnými umělci.

Tiskoviny tohoto mediálního domu byly k dostání na vybraných koncertech Pražského jara.

Mercedes Benz oficiální automobil

Společnost Mercedes-Benz Česká republika s.r.o. již po mnoho let zastává pozici Oficiálního automobilu festivalu. V letošním roce Pražskému jaru zapůjčila flotilu 11 vozů, jimiž byli přepravováni umělci a významní hosté festivalu i hudební soutěže. Celkově najely 26 141 km.

Společnost se stala také partnerem koncertu 23. května v Mercedes Foru Praha, kde vystoupil Luboš Andršt a jeho Blues band.

Agentura CzechTourism a Ministerstvo pro místní rozvoj partner

Agentura CzechTourism se stala již počtvrté partnerem festivalu Pražské jaro, byť se objem partnerství oproti předchozím ročníkům bohužel snížil.

V letošním roce podpořila především aktivity, jež přispívají k propagaci festivalu mezi zahraničními a mimopražskými návštěvníky. Ti představují významný přínos nejen pro samotný festival, ale díky multiplikačnímu efektu mají příznivý vliv na celou řadu navazujících odvětví nejenom cestovního ruchu. Detailněji je popsáno v článku MF DNES nazvaném *Bohatství z festivalu*, jehož plné znění naleznete v úvodní části této publikace.

Jako partnerský koncert si agentura CzechTourism zvolila Debut Pražského jara 19. května 2019 s orchestrem PKF – Prague Philharmonia a dirigentem Benem Glassbergem.

Subterra, a. s. partner koncertu

„Při výběru partnerského koncertu na letošním Pražském jaru nám hodně napovědělo slovo Cadaqués, jméno městečka známého svou malebnou středomořskou architekturou. Oblíbila si jej řada umělců, mimo jiné i Pablo Picasso nebo Salvador Dalí. Věřím, že stejně jako se Cadaqués líbil Picassovi a Dalímu, stejně jako se veřejnosti líbí naše stavba s prestižním titulem Stavba roku 2018, bude se i posluchačům líbit tento festivalový koncert, jenž Subterra a. s. zvolila – již po osmadvacáté – jako projev své podpory Pražskému jaru,” čteme ve zprávě Ondřeje Fuchse, generálního ředitele společnosti Subterra a. s.

Tato významná stavební firma si letos v rámci partnerské spolupráce vybrala koncert španělského tělesa Orquestra de Cadaqués s dirigentem Jaimem Martinem a houslistkou Leticíi Moreno 30. května v Rudolfinu, kde zazněl výhradně španělský a argentinský repertoár.

Tomáš Drábek, ředitel retailového a privátního bankovníctví UniCredit (uprostřed), ve společnosti ředitele Pražského jara a generálního ředitele Mastercard

UniCredit Bank partner koncertu

V roce 2019 se mezi partnery Pražského jara poprvé zařadil bankovní dům UniCredit Bank. Společně s Mastercard své jméno spojil s druhým zahajovacím koncertem, kde v podání Bamberských symfoniků zazněla Smetanova *Má vlast*.

„UniCredit Bank je bankou pro všechno, na čem skutečně záleží, a poskytuje prvotřídní produkty a služby. Jako banka s nejlepší zákaznickou zkušeností jsme se rozhodli tento hudební svátek podpořit. Je nám ctí napomoci zprostředkovat odkaz velikánů klasické hudby, jak našim klientům, tak širokému publiku,” napsal u příležitosti nově ustanoveného partnerství Jakub Dusílek, předseda představenstva UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia.

Česká telekomunikační infrastruktura, a. s. – CETIN technologický partner

„CETIN i v roce 2019 pokračuje ve své roli technologického partnera hudebního festivalu Pražské jaro. Již počtvrté přinesl možnost sledovat v přímém přenosu zahajovací koncert v parku Kampa. Samozřejmostí byly i tradiční doprovodné akce probíhající na místě celé odpoledne,” říká Martin Vlček, předseda dozorčí rady České telekomunikační infrastruktury, a.s. (CETIN).

Toto partnerství zprostředkovalo přímý přenos zahajovacího koncertu na velkoplošnou obrazovku umístěnou v parku Kampa na pražské Malé Straně. Formát akce umožňuje Pražanům a návštěvníkům Prahy sledovat zahájení Pražského jara a přitom relaxovat v příjemném prostředí parku či spojit zážitek z koncertu s piknikem. Akce se díky bohatému doprovodnému programu stala oblíbenou také mezi rodinami s dětmi.

Člen představenstva společnosti CETIN Michal Frankl zdraví návštěvníky přímého open air přenosu zahajovacího koncertu na Kampě.

Cecopra partner koncertu

„Celý tým společnosti CECOPRA se s radostí zúčastnil koncertu smyčcového kvarteta Zaide v rámci 74. ročníku prestižního festivalu Pražské jaro, který letos speciálně představil mnoho francouzských umělců,” řekl Jean-François Ehrlich, předseda představenstva Cecopra a. s. „Hned nás oslovily hodnoty a radost ze života, které tyto čtyři mladé ženy vyzařují, a potěšil nás také úsměvný paradox, že si jejich hudbu poslechneme přímo v budově České národní banky. Hudba vždy chrání před všemi mračny, která se stahují nad Evropou procházející dramatickými změnami a nad naším stále méně jistým světem.”

Akciová společnost Cecopra se letos stala novým partnerem Pražského jara. Zakladatel a předseda představenstva společnosti Jean-François Ehrlich se rozhodl festival podpořit skrze partnerství koncertu francouzského smyčcového kvarteta Quatuor Zaide, který se konal 25. května v rámci Víkendu komorní hudby.

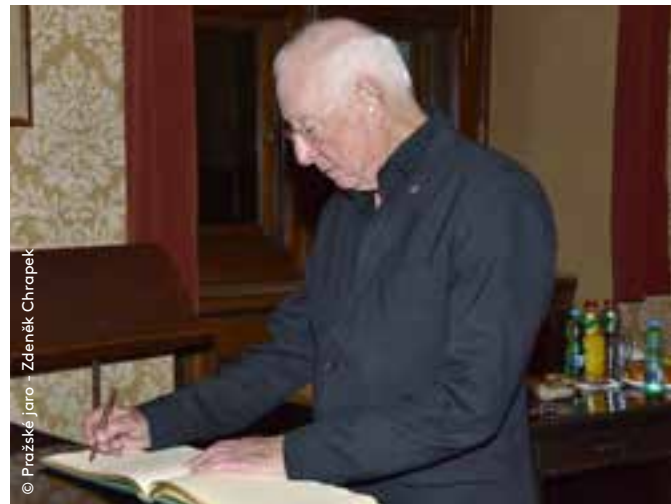
Mattoni partner koncertu

„Hudba a voda mají překvapivě mnoho společného. Voda nám dává život a kvalitní hudba naše životy významně obohacuje. Minerální voda Mattoni se rodí hluboko pod zemským povrchem, osvěžuje nás a prospívá organismu. Stejně tak hudba vzniká v hloubi skladatelovy mysli a hudebníci její krásu přinášejí lidem po celém světě,” uvedl Alessandro Pasquale, generální ředitel Karlovarské minerální vody, a. s.

Letos jsme navázali na úspěšné produktové partnerství s Mattoni z roku 2018 a rozšířili jej na partnerství koncertu. Pestrá škála nealkoholických nápojů společnosti Mattoni poskytovala umělcům Pražského jara tolik potřebné osvěžení i správný pitný režim.

Předseda představenstva společnosti Cecopra Jean-François Ehrlich obklopen členkami smyčkového kvarteta Zaide.

V šatně legendárního dirigenta Williama Christieho nemohly chybět nápoje Mattoni.

Společnost své jméno spojila s koncertem Symfonického orchestru Českého rozhlasu s britsko-australskou dirigentkou Jessicou Cottis a španělským trumpetistou Manuelem Blancem, který proběhl 2. června v Obecním domě.

InterContinental Prague

oficiální hotel

Hotel InterContinental Prague se stal i v roce 2019 Oficiálním hotelem festivalu. Bylo zde ubytováno 12 špičkových umělců – dirigentů a sólistů, kteří zde strávili celkem 51 nocí. V reprezentativních prostorách hotelu se uskutečnilo také několik novinářských setkání s umělci festivalu.

InterContinental Prague se letos stal partnerem koncertu francouzského souboru Les Arts Florissants s dirigentem Williamem Christiem a violoncellistou Cyrilem Pouletem dne 25. května v Rudolfinu.

MOSER

partner Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro
partner Premium salonků

Společnost Moser poskytla svou podporu v podobě ručně vyrobených cen pro laureáty Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. Činí tak již 17 let. To nejlepší z českého sklářského umění tak putovalo těm nejlepším účastníkům soutěže v oborech flétna a hoboj. V partnerství Pražského jara s Moserem se spojují dva umělecké obory – špičková klasická hudba a křišťálové sklo nejvyšší kvality.

V letošním roce navíc došlo k významné změně v kreativní složce naší spolupráce, neboť podobu ceny pro vítěze navrhl nový umělecký ředitel Moseru Petr Larva a vtiskl tomuto uměleckému artefaktu zcela novou podobu.

Vedle Mezinárodní hudební soutěže sklárna Moser spojila své jméno i s reprezentativními Premium salonky. Významní hosté Moser Premium salonků se tak při každé návštěvě mohli potěšit nejluxusnějšími skleněnými produkty nápojevého skla moserovské výroby.

Bohemia Sekt

oficiální sekt

Společnost Bohemia Sekt se stala dodavatelem tichých a šumivých vín pro významné společenské akce festivalu včetně slavnostní zahajovací recepce a tiskových konferencí.

Na zahajovací recepci měli hosté možnost ochutnat rozmanitou škálu produktů Bohemia Sekt ve speciálním designovém baru, jež tato společnost přivezla a instalovala v prostorách Obecního domu. Společnost Bohemia Sekt tak představila hostům Pražského jara nejen svůj sortiment šumivých vín, ale také pestrou škálu tichých vín z řady Sommelier Club – Víno Mikulov.

Během neformálního zahájení festivalu 9. května v prostorách Theatre Royal na Vinohradech proběhla pod vedením sommeliérky Denisy Kolaříkové exkluzivní degustace sektů pro partnery a vybrané čestné hosty festivalu.

Sekt ze Starého Plzeňce rovněž umocnil zážitek z přímého přenosu Zahajovacího koncertu na Kampě, kde společnost Bohemia Sekt měla vlastní degustační stánek.

Další mediální partneři

Děkujeme hudebním magazínům Harmonie, Hudební rozhledy, webovým portálům KlasikaPlus a Opera Plus, rozhlasovým stanicím Classic Praha a Radio Proglas.

Majitelé sklárny Moser manželé Zapletalovi v Moser Premium Salonku ve společnosti ředitele festivalu a manažerky fundraisingu.

Další partneři

Kubík Partners, Městská část Prahy 7, Národní divadlo, Museum Kampa, Český spolek pro komorní hudbu při České filharmonii, České dráhy, Hudební fakulta AMU, ZUŠ Open, Mezinárodní pěvecká soutěž v Karlových Varech, Centrum současného umění DOX a Národní technické muzeum.

Zahraniční kulturní instituce, velvyslanectví a nadace

Ročník 2019 finančně podpořily tyto subjekty: Ministerstvo zahraničních věcí Italské republiky Česko-německý fond budoucnosti Acción Cultural Española (AC/E) Ernst von Siemens Music Foundation Velvyslanectví Spolkové republiky Německo Francouzský institut v Praze Nadace Bohuslava Martinů

Udělené záštity

Mezinárodnímu hudebnímu festivalu Pražské jaro 2019 udělil záštitu prezident České republiky Miloš Zeman a primátor hl. m. Prahy Zdeněk Hřib. Vybraným koncertům festivalu byly uděleny záštity velvyslance/velvyslankyně nebo velvyslanectví Německa, Itálie a Francie.

Přátelé Pražského jara

Velice si ceníme podpory, kterou každoročně vyjadřují festivalu členové Přátel Pražského jara, podporovatelé a mecenáši.

Šumivá vína Bohemia Sekt se stala nedílnou součástí festivalu.

V sezóně 2018/19 nabídl klub Přátel Pražského jara svým členům řadu exkluzivních benefitů včetně setkání s těmito hosty: režisérem Martinem Suchánkem, profesorem Cyrilem Höschlem, spisovatelkou a dramatičkou Kateřinou Tučkovou, ředitelkou Uměleckoprůmyslového musea Helenou Königsmarkovou a zakladatelem festivalů Metronome či United Islands Davidem Gaydečkou.

Mezi nejvýznamnější individuální podporovatele festivalu z řad Přátel Pražského jara patří (v abecedním pořadí) Natálie Bočorišvili, Lenka Filgasová, Petr Gross, Aleš Hahn, Renata Hochelber, Ladislav Chvátal, Ivana Juránová, Pavel Kobes, manželé Kranichovi, Martin Kučera, Roman Kumpošt (STEINEL Technik s.r.o.), Milan Kuršel, Karla Lažanská, Zdeněk Motýčka (Mediform spol. s r. o.), manželé Podivínští, Marie Suková, Valentin Stroyakovskiy, Karel Švec a Jana Zaoralová. (Uvedeni jsou pouze členové, kteří ke zveřejnění poskytli svůj souhlas.)

Mecenáši festivalu manželé Dostálkovi (vpravo) v rozhovoru s uměleckým ředitelem Moseru Petrem Larvou.

PRAŽSKÉ JARO A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Primátor Zdeněk Hřib vítá hosty recepcí po slavnostním zahájení.

Pražské jaro nenabízí jen hudební zážitky, je rovněž místem bohatého společenského života. Ten zahrnuje slavnostní recepcí, partnerské eventy, Premium salonky či mikrosvět setkávání jednotlivců.

Slavnostní zahájení

Mezi nejatraktivnější události české kulturně společenské sezóny patří zahajovací koncert Pražského jara. Letos jsme měli tu čest přivítat primátora hl. m. Prahy Zdeňka Hřibu a ministra kultury Antonína Staňka, kteří festival slavnostně zahájili. Vedle představitelů veřejného života a zástupců našich partnerů se zahájení zúčastnila i řada významných osobností českého společenského a kulturního života. Společenského setkání po koncertu se účastnil také dirigent zahajovacího koncertu Jakub Hrůša, velkou radost jsme měli z přítomnosti paní Marie Sukové, vdovy po houslovém virtuosovi Josefu Sukovi.

Moser Premium servis

Všichni ti, kteří touží po nevšedním a luxusním zážitku, si mohli u čtyř vybraných koncertů zakoupit Moser Premium vstupenku, v jejíž ceně byl zahrnut speciální VIP servis. Přednostní odbavení bez front, samostatná šatna, welcome drink před koncertem, tištěný program, občerstvení o přestávce či po koncertě ve vyhrazeném salonku. Mnohdy přišla hosty salonku pozdravit umělecká hvězda toho večera. To vše esteticky vyladěno těmi nejpopovolanějšími odborníky ze sklárny Moser. Významní hosté tak letos měli výjimečnou příležitost okusit víno z nejprestižnějších nápojových kolekcí Moseru, a to zejména těch, jež byly navrženy již v době První republiky. Moser Premium salonky se tak staly oblíbeným a vyhledávaným místem nejen kultivovaných diváků festivalu, ale také sponzorů festivalu a jejich obchodních partnerů či spolupracovníků.

Mastercard Lounge

Partnerství Pražského jara se společností Mastercard přineslo ve svém druhém roce řadu technologických inovací v podobě nových služeb zlepšujících komfort návštěvníků. Mastercard Lounge je jednou z nich. Novinkou letošního roku je rozšíření tohoto servisu do Rudolfinu. Tato služba umožňuje zakoupení kvalitního občerstvení na přestávku koncertu, a to online a v předstihu pomocí platební karty Mastercard. Návštěvník si takto pořízené občerstvení vychutná ve speciálním salonku vyhrazeném pro tento účel – Mastercard Lounge. Tento salónek se stal další platformou pro společenská setkání návštěvníků Pražského jara, kteří vyhledávají nadstandardní služby. V Obecním domě se Mastercard Lounge nalézal v Riegrově síle, v Rudolfinu byl situován do Západního salónku s okouzlujícím výhledem na Pražský hrad.

Společenské akce partnerů

Sponzoři festivalu u příležitosti svých partnerských koncertů pořádají společenská setkání. Závěrečný koncert patřil letos společnosti innogy, Mastercard a UniCredit Bank si vybraly druhý zahajovací koncert, Subterra své hosty pozvala na koncert španělského Orquesta de Cadaqués, společnost Cecopra si zvolila francouzské smyčcové kvarteto Zaïde a oficiální hotel InterContinental Prague své společenské setkání uspořádal u příležitosti hostování Les Arts Florissants.

Majestátní závěr

Závěrečný koncert patřil francouzskému tělesu Orchestre National du Capitole de Toulouse s dirigentem Tuganem Sochijevem a houslistou Renaudem Capuçonem. Partnerem Závěrečného koncertu byla již tradičně společnost innogy, která po skončení uspořádala noblesní společenské setkání v nádherných secesních prostorách Kavárny Obecní dům.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Degustace šumivých vín z nabídky Bohemia Sekt u příležitosti neformálního zahájení v pražském Royalu.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Nezvykle studený květen dámám umožnil obléci rozmanité kožešiny.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Dirigent zahajovacího koncertu Jakub Hrůša přišel pozdravit hosty recepcce společnosti UniCredit Bank.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Italský velvyslanec Francesco Saverio Nisio na koncertě orchestru římské akademie Santa Cecilia.

© Pražské jaro - Petra Hajská
Poslankyně Miroslava Němcová se řadí k pravidelným divákům Pražského jara.

© Pražské jaro - Petra Hajská
Harfenistka Kateřina Englichová (druhá zprava) v doprovodu svého manžela, diplomata Václava Bartušky, v uvolněné atmosféře s violoncellistou Michalem Kaňkou a jeho paní

Momentka ze slavnostní recepcie po zahajovacím koncertu.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek
Mastercard Lounge je příležitostí k nečekaným setkáním: klavíristé Jan Lisiecki a Ivo Kahánek.

Uvolněný Emmanuel Pahud po skvělém výkonu sklídil ovace v Moser Premium salonku.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Ivan Malý

Faráři a řeholní sestry na Berliozově Te Deum.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Pofestivalové setkání s příznivci a podporovateli se vždy nese v uvolněné atmosféře. Ředitel Pražského jara Roman Bělá a člen umělecké rady Adam Plachetka.

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

V Obecním domě je Moser Premium salonek situován v překrásných prostorách tzv. Cukrárny.

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

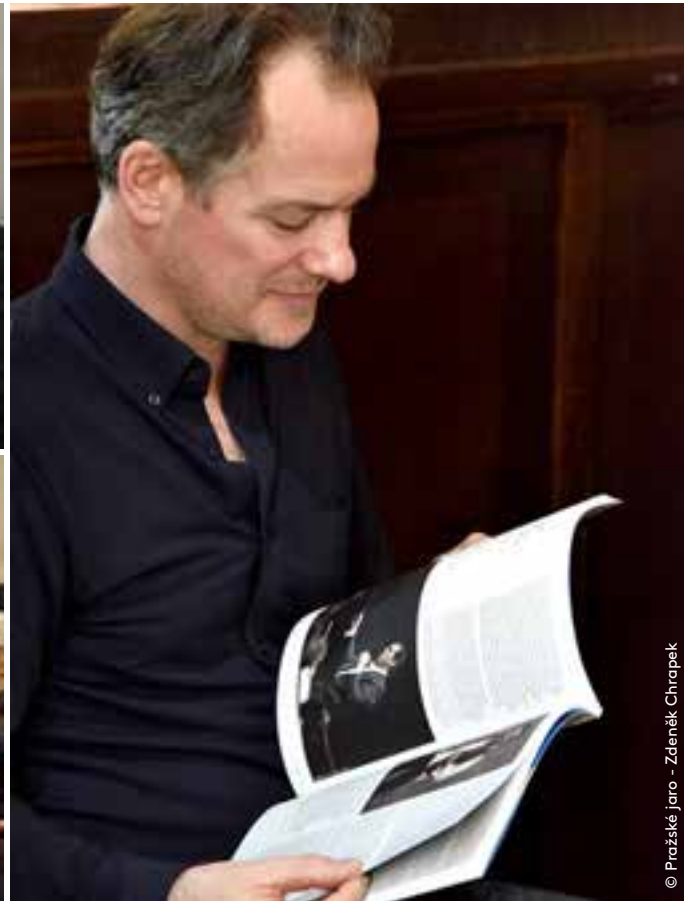
© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

Open-air na Kampě

Zahajovací koncert Pražského jara je nejenom v českém měřítku jednou z nejvíce očekávaných a diskutovaných událostí klasické hudby. Jedná se rovněž o událost mimořádné společenské důležitosti. „Všechny tyto faktory přispívají k tomu, že vstupenky na zahajovací koncert byly vyprodány během několika minut po spuštění prodeje,“ uvádí ředitel festivalu Roman Bělou. Proto jsme před několika lety začali přemýšlet, jak zprostředkovat tento zážitek většímu počtu zájemců. „Koncert tradičně přenáší Česká televize i Český rozhlas. Poslech v pohodlí obývacího pokoje má jistě celou řadu příznivců. Ale pro mnohé je zážitek z koncertu umocněn atmosférou společného prožitku,“ uvažuje Bělou. „Právě proto bylo už počtvrté romantické prostředí parku na pražské Kampě dějištěm open air promítání zahajovacího koncertu. Vnímáme to rovněž jako sympatické vyvážení oficiálního zahájení ve Smetanově síni,“ dodává.

Samotnému přímému přenosu předcházela bohatý doprovodný program pojatý jako rodinné odpoledne. Vše začalo již v 16 hodin vystoupením mladých umělců ze základních uměleckých škol: postupně vystoupili Brass Company ze ZUŠ Jindřicha Pravečka Lanškroun, Feverband – dechový orchestr ZUŠ Ilji Hurníka Praha, Dechový orchestr Plzeňanka, Akordeonový orchestr Pohoda z Havlíčkova Brodu a Big Band ZUŠ Litomyšl.

Na výběru uměleckých těles a zajištění jejich vystoupení jsme spolupracovali s hlavní koordinátorkou iniciativy ZUŠ Open Irenou Pohl Houkalovou. Celým odpolednem provázela tvář stanice ČT Děčko, moderátor Jakub Voříšek. Zaplněný park přišel pozdravit ředitel festivalu Roman Bělou a člen představenstva CETIN Michal Frankl.

Právě společnost CETIN, která v Česku vlastní a provozuje největší telekomunikační síť, si tento open-air event vzala pod svá křídla. Spolehlivost sítě ocenily i stovky účastníků akce díky rychlému a stabilnímu pokrytí wi-fi v parku v průběhu odpoledne a večera.

Vystoupení mladých umělců ze základních uměleckých škol mohli sledovat v přímém audiovizuálním přenosu i uživatelé Facebooku, a to v průběhu celého odpoledne až do začátku zahajovacího koncertu ve 20.00.

Divákům na Kampě jsme rovněž představili některé umělecké osobnosti letošního festivalu formou krátkých video-medailonků – skladatelku Janu Vöröšovou, skladatele Jakuba Rataje, Šimona Vosečka, Ondřeje Kukala, dirigenta Jakuba Hrušu, harfenistku Kateřinu Englichovou, klavíristu Matyáše Nováka a pěvkyně a pěvce Gabrielu Beňačkovou, Janu Sýkorovou a Romana Hozu.

Diváci si dopřáli pohodlí na plážových lehátkách České televize, k dispozici byly rovněž deky v pražskojarních barvách a řada návštěvníků ochutnala skleničku Bohemia Sektu, jenž je partnerem festivalu.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hojská

Přenos zahajovacího koncertu do kin

Přímý přenos zahajovacího koncertu sledovalo na ČT art 149 tisíc diváků. Celá řada dalších se vydala do některého ze sedmi kin napříč republikou. Svým divákům ho na velkém plátně nabídlo Kino Centrum z Haviřova, Kino Kotva z Českých Budějovic, Kino Kosmos v Mostu, Kino Nadsklepí v Kroměříži, Kino Svět ve Valašských Kloboucích a Kino Vesmír v Náchodě. České televizi patří poděkování za zprostředkování signálu z družice.

© Pražské jaro - Petra Hojská

Přenos koncertu Cécile McLorin Salvant

Organizátoři festivalů klasické hudby a operní domy po celém světě nabízejí stále ve větší míře své vyprodané koncerty a představení dalším zájemcům formou živého přenosu na venkovní velkoplošnou obrazovku. Vedle *Mé vlasti* Bedřicha Smetany jsme z našeho programu letos vybrali koncert trojnásobné držitelky Grammy za nejlepší vokální jazzová alba Cécile McLorin Salvant a klavíristy Sullivana Fortnera. Jejich koncert v holešovickém sálu DOX+ byl v sobotu 1. června živě přenášen na Smíchovskou náplavku. Stalo se tak ve spolupráci se společností TPC a s jejím zástupcem Jiřím Sulženkem, kteří o kulturní program a správu vltavských náplavek v hlavním městě pečují. Audiovizuální přenos zajistila pro Pražské jaro společnost Profishot.

© Pražské jaro - Juraj Gerbery

Infocentrum Pražského jara

Jsme neúnavní v propagaci festivalových koncertů. Páteří našeho informačního servisu jsou webové stránky festivalu a tištěné brožury, které jsou v nákladu několika desítek tisíc kusů adresně zasílány příznivcům festivalu i volně k dispozici v informačních a turistických centrech.

I v dnešní době považujeme za důležitou osobní komunikaci. Zájemci o individuální přístup mohou vyhledat festivalové pokladny v Rudolfinu a během festivalu také v Obecním domě. Na občasné návštěvníky koncertů klasické hudby a turisty ze zahraničí cílí Infocentrum Pražského jara, které bylo v uplynulých letech situováno v atraktivních lokalitách Václavského i Hradčanského náměstí či prostranství na náměstí Republiky. Infocentrum poskytne asistenci s výběrem nejvhodnějšího koncertu s ohledem na posluchačské preference, lokalitu, cenu a samozřejmě termínové a časové možnosti.

V roce 2019 jsme jej umístili do gastronomického a kulturního marketu Manifesto mezi Masarykovým nádražím a Florencí, otevřeno bylo po celý květen.

Manifesto se od svého otevření v loňském roce stalo místem vyhledávaným jak obyvateli Prahy, tak cestovateli z celého světa. Přispívá k tomu vysoce pozitivní hodnocení na sociálních sítích i v turistických průvodcích.

Vedle prodeje vstupenek jsme denně od 11.00 do 19.00 nabízeli k zakoupení merchandising s konceptem Musica Magica: plátěné tašky, plakáty, pohlednice a katalogy. Kromě programových brožurek jsme dali k dispozici i specializované přílohy k programu Pražského jara v Týdeníku Rozhlas, Hospodářských novinách a tematické publikace CzechTourism v češtině, angličtině, němčině a korejštině. Návštěvníkům zpříjemnil pobyt v Infocentru pohodlný fatboy partnerského Českého rozhlasu.

HUDEBNÍ MLÁDÍ PRAŽSKÉHO JARA

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

Pražské jaro dává velkou příležitost mladým talentům. V první řadě stojí mezinárodní hudební soutěž, která je více než sedmdesát let integrální součástí festivalu (podrobně se o ní dočtete v samostatné kapitole této publikace).

V sérii **dopoledních matiné** jsou představovány mimořádné talenty na počátku své umělecké dráhy (v letošním roce to byla vynikající houslistka **Ludmila Pavlová** a dvě naděje české klavírní scény – **Matyáš Novák** a **Pavel Zemen**).

Na fenomenální úspěch českého houslisty **Milana Al-Ashhaba** ve vídeňské soutěži Fritze Kreislera Pražské jaro zareagovalo nabídkou recitálu v Dvořákově síni pražského Rudolfinu. Al-Ashhab prokázal své mimořádné kvality, což dokládají i nadšené recenze z koncertu (jež si můžete přečíst v kapitole Ohlasy koncertů).

Velkou váhu festival přikládá i **bohatému doprovodnému programu**. V den zahajovacího koncertu park na pražské Kampě hostil pět vynikajících souborů základních uměleckých škol z různých koutů České republiky. Vystoupil Akordeonový orchestr Pohoda z Havlíčkova Brodu, Brass Company z Lanškrouna, dechové orchestry Feverband z Prahy a Plzeňanka z Plzně. Na tomto programu Pražské jaro spolupracovalo s celostátním happeningem základních uměleckých škol **ZUŠ Open** pořádaným nadačním fondem Magdaleny Kožené.

Pražské jaro se dlouhodobě hlásí k výchově mladých hudebníků a svým přístupem se je snaží v jejich uměleckých snahách podporovat. S tímto cílem byly připraveny dva **mistrovské kurzy** – s flétnistou **Andrássem Adorjánem** a hoboistou **Jeffreyem Rathbunem**, kteří byli členy soutěžních

porot. Oba jsou předními hráči, oba prokázali mimořádný pedagogický talent a studentům nabídli perspektivu, obohacení o postřehy mimo rámec české nástrojové školy.

Festival ovšem necílí pouze na budoucí umělce – v rámci programu **Rozkvět Pražského jara** může mladé publikum do 26 let zakoupit zvýhodněné vstupenky a za symbolickou cenu 200 Kč navštívit některý z 23 koncertů, který byl do nabídky Rozkvětu zařazen. A to včetně takových lákadel, jakými bylo hostování římského orchestru akademie Svaté Cecílie se svým šéfdirigentem sirem Antoniem Pappanem, či koncert třemi cenami Grammy ověřené jazzové zpěvačky Cécile McLorin Salvant.

Pražské jaro se již třetím rokem podílí na iniciativě **ZUŠ Open** a programu **MenART**. Jedná se o roční stipendijní program

mentoringu uměleckého vzdělávání realizovaný Nadačním fondem Magdaleny Kožené. Víze programu je jasná: míří do základních uměleckých škol s cílem podpořit vyhledávání, rozvoj a podporu mladých talentů a inspirovat pedagogy, kteří se jejich výuce věnují. „Těmto mladým stipendistům jsme nabídli možnost představit se v rámci hlavního programu Pražského jara. Věříme, že setkání mladých talentů s umělci takového formátu se může stát celoživotním, pro rozvoj osobnosti určujícím zážitkem,“ říká ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělouš.

Pražské jaro každoročně zapojuje na pět desítek **mladých brigádníků**, aby se podíleli na organizaci festivalu a načerpali tak cenné zkušenosti. Naučí se týmové práci a zodpovědnosti, zažijí zákulisí příprav hostování velkých zahraničních orchestrů a hvězd. Ať už se jedná o výpomoc v informačním

středisku, pořadatelské službě, pokladně či asistenci produkce, jsou důležitou součástí týmu Pražského jara. I díky nim se festival těší pověsti mimořádně profesionální organizace a úrovně poskytovaného komfortu – a to jak mezi diváky, tak umělci.

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO

© Martin Tůma

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

Účastníci a porotci flétnové soutěže v předvečer prvního kola.

Na soutěž Pražského jara se sjeli mladí hudebníci z celého světa

Mezi 7. a 14. květnem se uskutečnil 71. ročník Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro, do které se přihlásilo 404 mladých hudebníků ze 49 zemí světa, aby soutěžili v oborech **hoboj** a **flétna**.

Tyto dva nástroje v Praze skutečně zdomácněly. Od roku 1947 proběhla flétnová soutěž celkem jedenáctkrát a hobojová dokonce třináctkrát.

Ve **výběrových předkolech** bylo na základě poslechu zasláných nahrávek vybráno přibližně sto mladých hudebníků, kteří byli pozváni soutěžit do Prahy.

Všechna kola **byla otevřena veřejnosti**. Ta finálová, za doprovodu PKF – Prague Philharmonia a Komorního orchestru Pražských symfoniků, se uskutečnila ve Dvořákově síni Rudolfiny 13. a 14. května.

„Pokud můžeme soudit dle poslechových předkol, hráčská úroveň kandidátů je opět vysoká a je se na co těšit,“ odhadoval před zahájením prvního kola tajemník soutěže Michal Vencel.

Program byl sestaven tak, aby mladí hudebníci mohli **prokázat skutečnou šíři svých talentů**. Pro jednotlivá kola musejí nastudovat repertoár od baroka až po současnou skladbu napsanou přímo pro soutěž Pražského jara – ta je povinná v druhém kole soutěže.

Výsledky obou oborů byly vyhlášeny v Sukově síni po skončení finálových kol a zasedání poroty.

Rostoucí mezinárodní význam a inspirující vliv soutěže Pražské jaro pro český hudební život a hudební školství dokládá úspěch tohoto tradičního paralelního projektu v grantových řízeních Ministerstva kultury i Hlavního města Prahy. Oba subjekty totiž poskytují Soutěži **přímou podporu**.

Porota složená z předních hráčů

Do mezinárodních porot jsou zváni vždy jen nejvýznamnější představitelé ve svých oborech. Jsou to umělci se světovým renomé, převážně sólisté, aktivně působící v komorních souborech nebo předních symfonických tělesech. Často jsou i vyhlášenými pedagogy.

Letos naše pozvání přijal v oboru **hoboj** Dominik Wollen-weber z Německa, který hraje na anglický roh u Berlínských filharmoniků a který byl předsedou poroty. Místopředsedou poroty byl zvolen Vilém Veverka z České republiky. Dalšími členy byli: Vladislav Borovka z České republiky, Jean-Luis Capezzali z Francie, Olivier Doise z Francie, Lucas Macías Navarro ze Španělska a Jeffrey Rathbun z USA.

Flétnové porotě předsedala paní Christina Fassbender z Německa. Sólistka, která koncertuje po celém světě, hostující první flétnistka mnoha německých orchestrů včetně Berlínské filharmonie a pedagožka na hudebních školách ve Würzburgu a Berlíně. Místopředsedou byl zvolen Jiří Válek, který zasedl jako porotce již v sedmé pražskojarní soutěži. O osudech mladých flétnistů dále rozhodovali: Jan Ostrý z České republiky, Berthold Kuijken z Belgie, Silvia Careddu z Itálie, Philippe Bernold z Francie a Andrés Adorján z Dánska.

Slavnostní předání cen

Dle tradic byly 15. května v Brožíkově síni Staroměstské radnice slavnostně předány ceny. „Věřím, že si odnášíte mnoho krásných vzpomínek na Prahu a že se do města kultury budete rádi vracet,“ pronesl v úvodní řeči primátor **Zdeněk Hřib**, neboť soutěž se již tradičně konala pod jeho záštitou.

„Každým rokem ve mně sílí přesvědčení, že označení soutěž není to správné,“ prohlásil na předávacím ceremoniálu ředitel Pražského jara **Roman Bělor**. „Mnohem více se jedná o generační i mezigenerační dialog – mladí lidé z celého světa, kteří se intenzivně věnují svému hudebnímu nástroji, se potkají v jednom místě a mají možnost se navzájem poznat, vyměnit si zkušenosti. V porotě zasedly skutečně výjimečné osobnosti a věřím, že byly inspirací pro mladé soutěžící. Jsem proto přesvědčen, že i tentokrát platil onen Coubertinův výrok ‚není důležité zvítězit, ale zúčastnit se,‘“ uzavírá Bělor.

Předseda stálé soutěžní komise, violoncellista **Michal Kaňka** pak soutěžícím zdůraznil, že „po několikaměsíční přípravě, po špičkových výkonech, které jste předvedli v jednotlivých kolech, si nyní zasloužíte trochu relaxace. Ostatně tento proces zodpovědné přípravy a podání maximálního výkonu v konkrétní chvíli je základním předpokladem muzikantské profese. Budiž i to cennou zkušeností, kterou si ze soutěže odnášíte.“

Ocenění v hobojoyé soutěži

Finále hobojoyé soutěže se odehrálo 13. května ve Dvořákově síni Rudolfiny. Finalisté předvedli fantastické výkony, kdy zazněly skladby od Ralpha Vaughana Williamse a Bohuslava Martinů za doprovodu Komorního orchestru Pražských symfoniků pod vedením dirigenta Ondřeje Vrabce. Porota měla nelehký úkol, ale nakonec rozhodla, že laureáty soutěže Pražského jara 2019 se stávají:

1. cena – **Martin Daněk**, Česká republika
2. cena ex aequo – **Gabriel Pidoux**, Francie
a **Seongyung Yun**, Korejská republika
3. cena – nebyla udělena

„Těchto několik posledních dní pro mě bylo opravdovou výzvou – o to větší, že se jedná o tak významnou soutěž v mé rodné vlasti,“ řekl bezprostředně po předání cen hobojoista **Martin Daněk**, který si odnesl první místo. „Devět let jsem studoval v zahraničí, o to větší byla moje touha zahrát pro domácí publikum, ukázat jim, co jsem se naučil.“

Členem hobojoyé poroty, stejně tak přípravné komise, byl významný český hobojoista **Vilém Veverka**. „Pakliže se mě ptáte, jak hodnotím letošní hobojoyou soutěž, musím se vrátit k momentu samotných příprav. Protože posuzujeme hudební výkony, což je nesmírně obtížné měřitelné, usilovali jsme, aby toho subjektivního bylo pokud možno co nejméně. Letos poprvé byl repertoár soutěžícím přesně určen a nemohli vybírat z více skladeb. Výkony soutěžících jsme tak mohli srovnávat na stejných skladbách, i proto si myslím, že letošní soutěž byla velmi transparentní,“ hodnotí Veverka.

Nejúspěšnější flétnisté

Dne 14. května od odpoledne až do pozdního večera zněly Dvořákovou síní Rudolfiny tóny Rejchova Kvintetu G dur pro flétnu, housle, violu a violoncello op. 98/3 ve spolupráci se členy Bennewitzova kvarteta, Mozartův Koncert pro flétnu a orchestr G dur KV 313 a Koncert pro flétnu a orchestr D dur KV 314 a Blodkův Koncert pro flétnu a orchestr D dur ve spolupráci s PKF – Prague Philharmonia pod vedením dirigenta Stanislava Vavříňka. I tentokrát to porota neměla jednoduché, ale po krátké debatě vyhlásila své jasné rozhodnutí:

1. cena – **Chaeyeon You**, Korejská republika
2. cena ex aequo – **Anna Talácková**, Česká republika
a **Yuan Yu**, Čína
3. cena – **Niamh McKenna**, Německo / Irsko

„Byli jsme svědky velmi vysoké úrovně, pro porotu bylo nesmírně obtížné rozhodnout, protože všichni ve finále byli dobří a zasloužili by si první cenu,“ hodnotí věhlasný flétnista **András Adorján**, jenž zasedl v porotě. „Víte, k soutěži Pražského jara cítím silné pouto, neboť byla založena Rafaelem Kubelíkem, pozdějším šéfidrigentem Bavorského

rozhlasového orchestru, kde jsem po mnoho let působil,“ dodává Adorján.

Vysokou úroveň uchazečů konstatuje také předsedkyně flétnové poroty **Christina Fassbender**. „Chtěla bych rovněž vyzvednout kvalitu orchestru, který doprovázel ve finálových kolech a obzvláště pak Bennewitzovo smyčcové kvarteto,“ zdůrazňuje Fassbender. „Pro porotu bylo obtížné hodnotit soutěžící v tak širokém věkovém rozpětí – vítězce je pouhých sedmnáct let, utkala se s kolegy, kteří již zakončili svá studia a několik let budují svou profesionální dráhu.“

Nejúspěšnější česká flétnistka **Anna Talácková** v neformálním rozhovoru po slavnostním předávání ocenila úroveň a složení poroty. „Když mi dávali zpětnou vazbu, byli velmi citliví a přesně vystihli mou povahu. Jejich názory mě teď posunou dál. Ale co je pro mě nejdůležitější – i přes veškerý stres jsem pocítovala radost z hudby, kterou jsem přenášela na publikum,“ uzavírá Talácková, z níž pozitivní energie sálá i mimo koncertní pódium.

Další ocenění

Vedle množství dalších finančních i věcných cen byla v oboru hoboj udělena **Cena Nadace Český hudební fond za nejlepší provedení skladby Martina Hyblera Sound-Telescope**, která byla objednána speciálně pro naši soutěž. Tu obdržela **Yumiko Hirayama** z Japonska.

I v oboru flétna se udělovala **Cena Nadace Český hudební fond za interpretaci skladby Jaroslava Pelikána – Introduction e Tema con Variationi**, kterou si odnesla **Rute Fernandes** z Portugalska, a **Cena Nadace Bohuslava Martinů za nejlepší provedení Sonáty pro flétnu a klavír**, kterou získala **Sylvie Schelingerová** z České republiky.

Těšme se společně na příští ročník soutěže v oborech fagot a klarinet.

Již třetím rokem je pod vizuálním stylem Pražského jara podepsáno renomované studio **Dynamo design**. „Pražské jaro se svým otevřeným přístupem řadí mezi osvědčené klienty. Díky důvěře, se kterou přistupují ke grafickým designérům, se pak hranice oboru mohou posouvat dál, což v důsledku obohacuje a kultivuje vizuální prostředí veřejného prostoru,“ uvádí **Libor Jelínek**, kreativní ředitel společnosti. „Vizuální styl Pražského jara je v oborovém kruhu sledovaná záležitost podobně jako například Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary a je nám ctí se na této významné události podílet.“

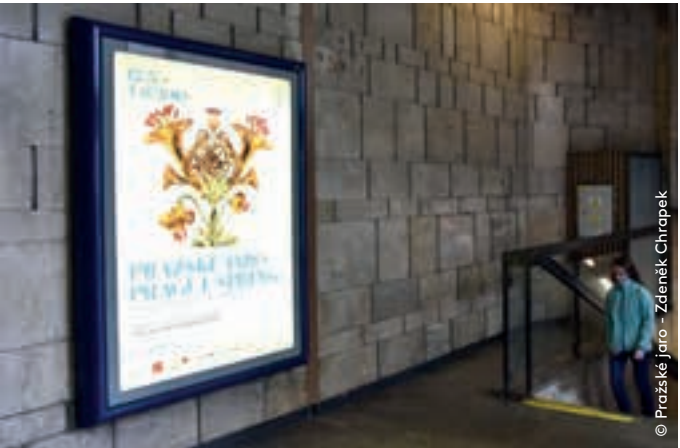
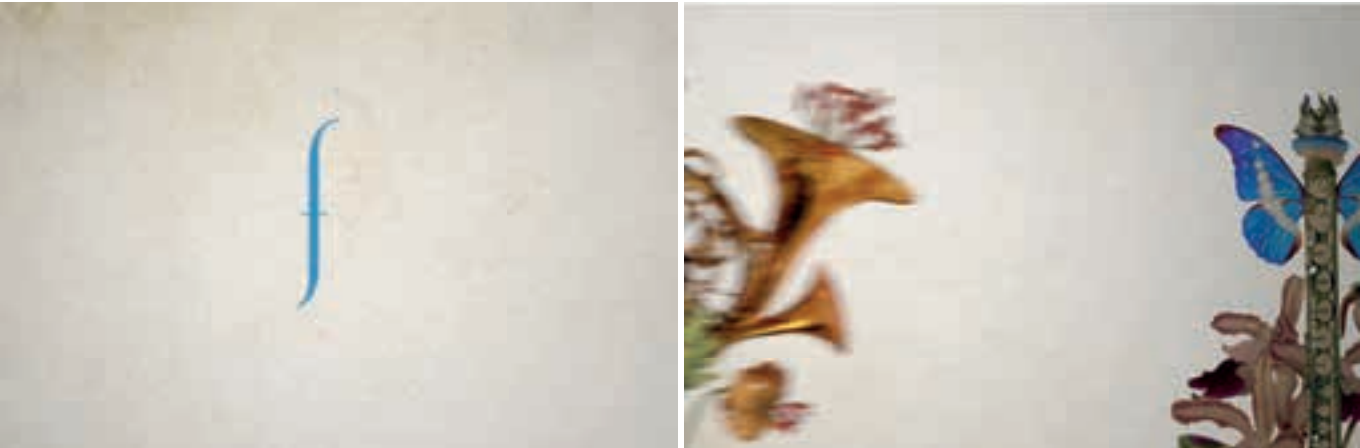
Ve spolupráci s grafickým designérem **Martinem Poláčkem** a grafikem a DTP operátorem **Zdeňkem Šejdlem** jsme pokračovali v konceptu **Musica Magica**. Hudební nástroje v něm ožívají přímo před našima očima, plynule se vpíjejí do jiných objektů, aby nakonec vytvořily nové živé organismy, typické symboly jarního období. Po ptácích z čeledě pěvců (2017), hmyzí říši (2018) přišla v roce 2019 na řadu květena.

Detailní prokreslení z herbářů a katalogů instrumentů přineslo šest hlavních kouzelných rostlinek podivuhodných názvů: **Encefálie housloplodá**, **Rohlílie hornokvětá**, **Kornetka okomalebá**, **Hlasivka klapkolistá**, **Grenadilla rozohněná** a **Flétník motýlokvětý**.

Jednotlivé rostliny se objevovaly ve všech částech propagační kampaně od listopadu 2018 do června 2019 včetně venkovní reklamy, tištěné inzerce, on-line prostředí a samozřejmě ve všech publikacích a televizním spotu. Toho se na základě grafických návrhů **Martina Poláčka** a **Dynamo design** zhostil motion designér **Jan Kokolia**, Česká televize ho vysílala na všech svých čtyřech programech v březnu a v dubnu.

Pozornost obyvatelů a návštěvníků Prahy strhávalo i nápadité řešení polepů vozidel flotily vozů **Mercedes**, našeho partnera v kategorii oficiální automobil.

Oblíbenost festivalového vizuálu lze doložit i velkým zájmem o všechny upomínkové předměty – propagační plakáty, plátěné tašky i limitovanou edici pohlednic s motivy **Musica Magica**, která shrnovala tříletou spolupráci s grafickým studiem **Dynamo**.

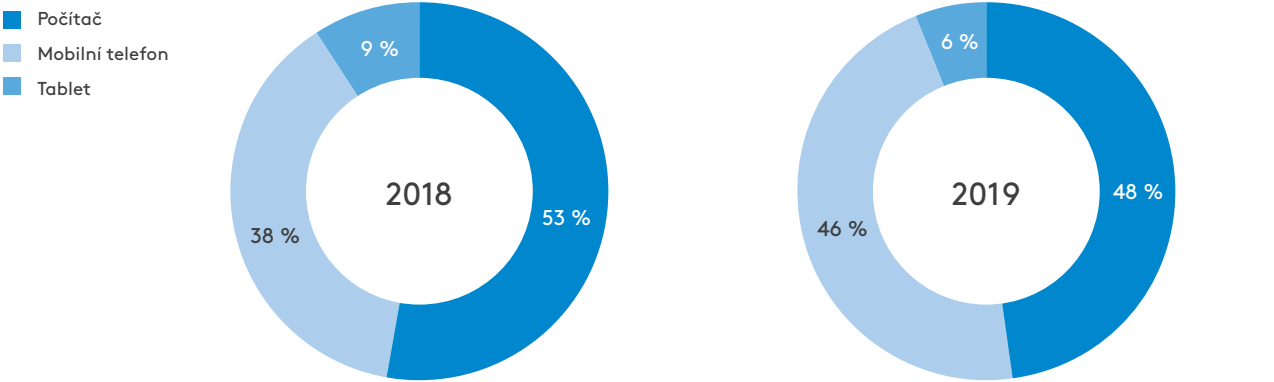

WEBOVÉ STATISTIKY

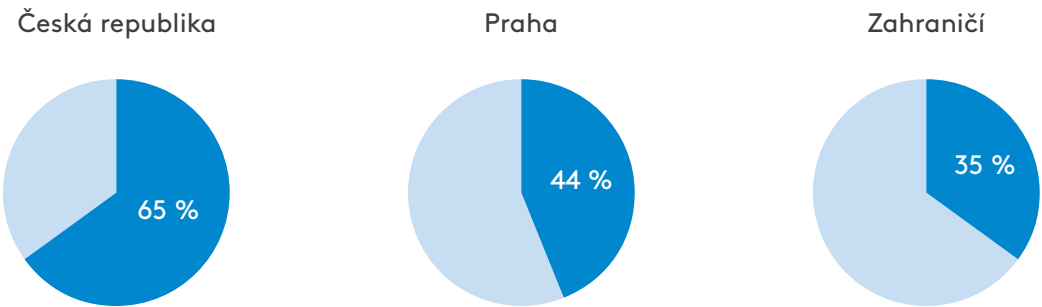
Návštěvnost webu

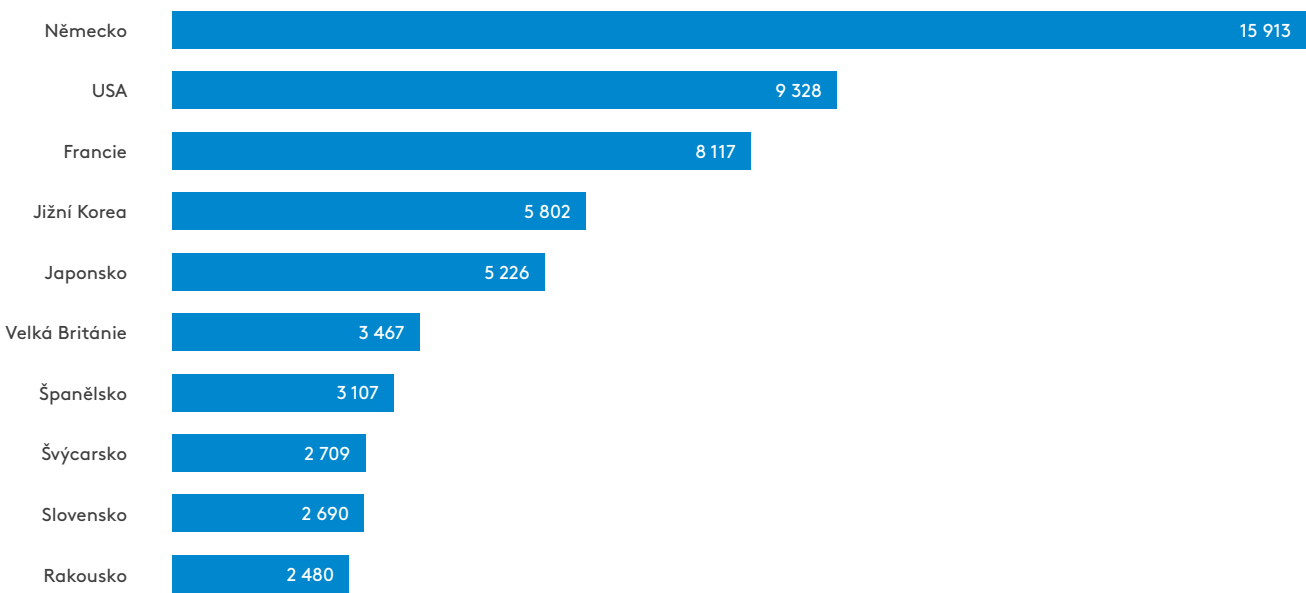
Návštěvnost webu dle zařízení

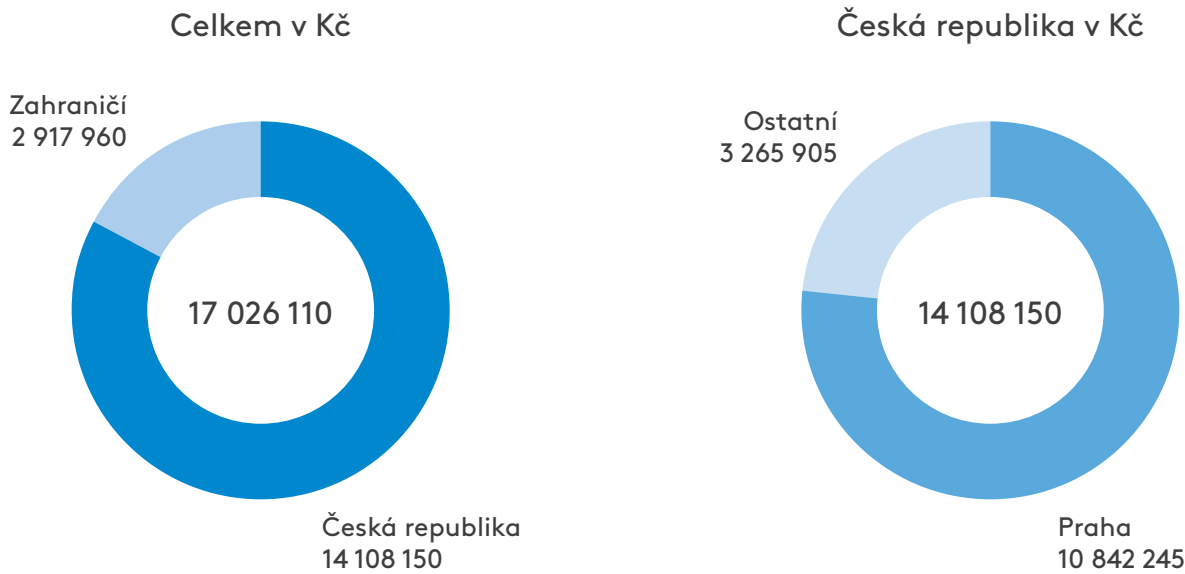
Návštěvnost webu dle regionu

Návštěvnost ze zahraničí dle zemí

Online prodeje dle regionu

PRAŽSKÉ JARO V MÉDIÍCH

Monitoring médií

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
1	3.11.2018	Milí čtenáři, štěstí je být dramaturgem Pražského jara	Deník Vikend
2	5.11.2018	Začíná 53. ročník Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka Karlovy Vary	operaplus.cz
3	5.11.2018	Alexandre Collard: Česká hornová hra je famózní	casopisharmonie.cz
4	6.11.2018	Efektivita vybraných eventů 2018	COT business
5	7.11.2018	Do Varů míří nadějní mladí pěvci	Mladá fronta DNES
6	8.11.2018	Šimon Voseček: S publikem musíme komunikovat	casopisharmonie.cz
7	12.11.2018	Overheating v LA: Hudbu Miroslava Srnky zahraje Los Angeles Philharmonic	casopisharmonie.cz
8	13.11.2018	Pražské jaro zahájí Bamberští symfonikové, těleso s českými kořeny	operaplus.cz
9	13.11.2018	Pražské jaro 2019: Zahájení s Hrůšou, návrat Antonia Pappana a mexická dirigentka pro 21. století	casopisharmonie.cz
10	13.11.2018	Bamberger Symphoniker eröffnen Musikfestival Prager Frühling 2019	radio.cz
11	13.11.2018	Pořadatelé čekají vysokou účast na soutěži Pražského jara	blesk.cz
12	13.11.2018	Pražské jaro 2019 – program zveřejněn	classicpraha.cz
13	13.11.2018	Pražské jaro zahájí orchestr, který po válce utvořili vysídlení Němci	24zpravy.com
14	13.11.2018	Pražské jaro zahájí orchestr, který po válce utvořili vysídlení Němci	idnes.cz
15	14.11.2018	Příští „Jaro“ bude francouzské	Lidové noviny
16	14.11.2018	Pražské jaro zahájí hosté z Bamberku	Mladá fronta DNES
17	14.11.2018	Pražské jaro a odsunutí Němci	Pražský deník
18	14.11.2018	Pražské jaro: Mou vlast zahraje orchestr založený odsunutými Němci	Prostějovský deník
19	14.11.2018	O soutěži Pražského jara je zájem	Právo
20	14.11.2018	Pořadatelé čekají vysokou účast na soutěži Pražského jara	operaplus.cz
21	14.11.2018	Pražské jaro letos uvede přes 40 koncertů. Hudebníci přijedou z Itálie, Francie nebo Španělska	irozhlas.cz
22	14.11.2018	Pražské jaro zahájí v Obecním domě Bamberští symfonikové	tyden.cz
23	14.11.2018	České orchestry na Pražském jaru vystoupí s mimořádnými hosty	blesk.cz
24	14.11.2018	České orchestry na Pražském jaru vystoupí s mimořádnými hosty	operaplus.cz
25	15.11.2018	Pražské jaro 2019	hudebnirozhledy.cz
26	16.11.2018	Život mezi klavírem a kufrem	Pátek Lidových novin
27	16.11.2018	Zvláštní ocenění Pěvecké soutěže Antonína Dvořáka 2018	operaplus.cz
28	16.11.2018	Pěvci z Asie dobývají Evropu. I Karlovy Vary	klasikaplus.cz
29	19.11.2018	53. ročník Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka má své vítěze	rozhlas.cz
30	19.11.2018	Pražské jaro 2019	scena.cz
31	19.11.2018	Jaké bude Pražské jaro 2019?	operaplus.cz
32	19.11.2018	CzechTourism měřil efektivitu vybraných eventů pro domácí i příjezdový cestovní ruch za rok 2018	ttg.cz
33	19.11.2018	Ceny ústeckého hejtmana předány již posedmé	Haló noviny
34	21.11.2018	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2019	operaplus.cz
35	21.11.2018	Pražské jaro opět doprovodí surrealistické koláže nástrojů	blesk.cz
36	23.11.2018	Bezhotovostní market Manifesto se proměnil v předvánoční zimní oázu	finparada.cz
37	23.11.2018	Pražské jaro s francouzským šarmem	novinky.cz
38	23.11.2018	Bezhotovostní market Manifesto se proměnil v předvánoční zimní oázu	feedit.cz
39	29.11.2018	Pražské jaro nabízí	proglas.cz
40	30.11.2018	V salonu s Milanem Al-Ashhabem	klasikaplus.cz
41	3.12.2018	Klasika i moderna na Pražském jaru	Týdeník Rozhlas
42	3.12.2018	Dny Bohuslava Martinů začínají	classicpraha.cz
43	3.12.2018	Mercedes hostil vyhlášení akce Grand Restaurant 2019	autologistika.cz
44	4.12.2018	Pod strom patří hudební listí	Lidové noviny
45	4.12.2018	Oživení veřejného prostoru v praxi	archiweb.cz
46	4.12.2018	Kühnův dětský sbor dnes zahájí festival Dny Bohuslava Martinů	blesk.cz
47	5.12.2018	Proč jít od soudobé hudby k Bachovi	iHNed.cz
48	5.12.2018	Mexická taktovka	Hospodářské noviny
49	5.12.2018	Houslista na prahu kariéry vyhrál soutěž, agenta ale teprve shání	Hospodářské noviny
50	5.12.2018	Úvodní slovo k speciální příloze Pražského jara	Hospodářské noviny
51	5.12.2018	Bartókův posmrtně nalezený testament neopětované lásky	Hospodářské noviny
52	5.12.2018	Proč jít od soudobé hudby k Bachovi	Hospodářské noviny
53	5.12.2018	Vítěz soutěže Glassberg: Dirigent je spíš služebník	Hospodářské noviny
54	5.12.2018	Sochijev a orchestr z Toulouse pozvou flétnistu i houslistu s galským elánem	Hospodářské noviny

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
55	5.12.2018	Vyhrocenost soutěžních klání si nepřipouštím	Hudební rozhledy
56	10.12.2018	Pražské jaro na Kampě 2019	vstupzdarma.cz
57	11.12.2018	Bamberští a domácí Smetana	Lidové noviny
58	11.12.2018	Soutěž Pražského Jara 2019	classicpraha.cz
59	11.12.2018	Pražskojarní soutěž posoudí 400 flétnistů a hobojistů	klasikaplus.cz
60	11.12.2018	Uzávěrka přihlášek Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro 2019	operaplus.cz
61	12.12.2018	Předprodej vstupenek na Pražské jaro provází opět velký zájem	blesk.cz
62	12.12.2018	Pražské jaro 2019: Zahajovací koncert vyprodán během několika minut	operaplus.cz
63	13.12.2018	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2019 – uzávěrka přihlášek	hudebnirozhledy.cz
64	13.12.2018	Přenosy špičkových výkonů	Haló noviny
65	13.12.2018	Pražské jaro zahájilo prodej vstupenek	classicpraha.cz
66	14.12.2018	Kam zmizel pan farář, zeptají se děti	Lidové noviny
67	14.12.2018	Do kultury v Praze jde více než 300 milionů korun	prahatv.eu
68	14.12.2018	Italská lekce s dokonalou souhrou	novinky.cz
69	17.12.2018	Soutěž Pražské jaro 2019	proglas.cz
70	17.12.2018	KOMA MODULAR oživuje veřejný prostor pomocí variabilních City modulů	earch.cz
71	24.12.2018	Pražské jaro zahájilo prodej vstupenek	scena.cz
72	28.12.2018	Kultura v roce 2019	iHNed.cz
73	28.12.2018	Kultura v roce 2019	Hospodářské noviny
74	28.12.2018	Upoutávka na program festivalu Pražské jaro 2019	hudebnirozhledy.cz
75	29.12.2018	Rok 2019: tradiční festivaly i přítomnost slavných hudebníků	klasikaplus.cz
76	29.12.2018	Na co se můžeme těšit v roce 2019: Domingo, Carreras, Bocelli i Morricone	operaplus.cz
77	2.1.2019	Co Pražany čeká v roce 2019?	prahatv.eu
78	3.1.2019	Krásné vyhlídky	Týdeník Květy
79	3.1.2019	Proběhla první vlna příprav III. ročníku ZUŠ Open	místnikultura.cz
80	4.1.2019	Vilém Veverka: Méně a méně řeším, jestli je to či ono avantgardnější	klasikaplus.cz
81	7.1.2019	Pražské jaro nezapomíná ani na nejmladší posluchače	Haló noviny
82	7.1.2019	Jiří Besser o budoucnosti Classic Prague Awards	Hudební rozhledy
83	7.1.2019	Celuloidová hudba IV	Hudební rozhledy
84	7.1.2019	Pražské jaro 2019	Hudební rozhledy
85	9.1.2019	Co přinese rok 2019: neočekávanější a nejlepší akce a festivaly	kudyznudy.cz
86	11.1.2019	Konec hudební výchovy v Čechách?	Rodina DNES
87	13.1.2019	Český vlastenec v klanu miliardáře Murdocha. Sekáč a přitom tak lidský, vzpomínají v Austrálii	info.cz
88	14.1.2019	Zvedl jsem fotoaparát a instinktivně to zmáčkl	Reportér
89	14.1.2019	Týden s hudbou	operaplus.cz
90	15.1.2019	Sympatické virtuosky vystřídají na Klasicích Hudeček s Mráčkem. Doprovodí je orchestr	kulturne.com
91	16.1.2019	Luboš Mrkvička získal Cenu za soudobou českou skladbu	klasikaplus.cz
92	16.1.2019	Cenu za nejlepší českou skladbu roku 2018 získal Luboš Mrkvička	casopisharmonie.cz
93	17.1.2019	Cena pro Mrkvičku	Právo
94	18.1.2019	Karel Dohnal sólistou v Bamberských symfoniků	operaplus.cz
95	20.1.2019	Classic Prague Awards 2018: uznání pro laureáty i nominované	klasikaplus.cz
96	21.1.2019	Ivo Kahánek a Jakub Hrůša s Bamberskými symfoniky	scena.cz
97	21.1.2019	PKF — Prague Philharmonia rekapituluje uplynulou sezónu a zve na další	news.cft-fcok.cz
98	21.1.2019	Přehled: Ceny za klasickou hudbu získali dva houslisté i Česká filharmonie	aktualne.cz
99	21.1.2019	Marko Ivanović: Posluchači nevdají, že je soudobá hudba disonantní. Ale že se v ní nevyzná	rozhlas.cz
100	23.1.2019	MenART se letos rozroste o tanec a literárně dramatický obor	casopisharmonie.cz
101	23.1.2019	MenART i v roce 2019	classicpraha.cz
102	24.1.2019	Nadační fond Magdaleny Kožené otevírá druhý ročník stipendijního programu pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	ceskenovinky1.eu
103	24.1.2019	Kožené talentovaným dětem	proglas.cz
104	25.1.2019	Milan Al-Ashhab a Adam Skoumal ve jménu Thalie	casopisharmonie.cz
105	25.1.2019	Stipendijní program MenART otevírá 2. ročník	divadelni-noviny.cz
106	26.1.2019	Dokážeme vnímat širší souvislosti až za horizont omezeného egoismu?	Haló noviny
107	26.1.2019	Do soutěže Pražského jara vybráno 48 flétnistů a 55 hobojistů	klasikaplus.cz
108	28.1.2019	Postaví Praha u Vltavské obří koncertní halu?	Pražský deník
109	28.1.2019	Vznikne u Vltavské obří koncertní hala? Institut plánování informacemi šetří	podoli.cz
110	28.1.2019	Upoutávka na únorové číslo – rozhovor s Matyášem Novákem	hudebnirozhledy.cz
111	28.1.2019	Na Pražském jaru se utká 103 mladých hobojistů a flétnistů z celého světa	hudebnirozhledy.cz
112	30.1.2019	Jako pedagog nejvíc poslouchám	Strakonický týden
113	31.1.2019	Japonské zahraničení zastoupení zařadilo golfový produkt do základní nabídky	czechtourism.cz
114	1.2.2019	Editorial – zamyšlení nad festivaly	muzikus.cz
115	1.2.2019	Matyáš Novák – učitelé mě nebrzdili v rozletu	Hudební rozhledy
116	1.2.2019	Mezinárodní pěvecká soutěž Antonína Dvořáka	Hudební rozhledy

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
117	5.2.2019	Nadační fond Magdaleny Kožené otvírá druhý ročník stipendijního programu pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	iumeni.cz
118	6.2.2019	Obviněn zatím nikdo není, sdělila Dostálová výboru	tyden.cz
119	6.2.2019	Ministr Staněk: Přidáme živému umění, předložíme zákon o Státním fondu kultury	aktualne.cz
120	7.2.2019	Nadační fond Magdaleny Kožené otvírá druhý ročník stipendijního programu pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	divadlo.cz
121	11.2.2019	Zrušíme hudební výchovu. Je to jen zombík v našlapaném rozvrhu	idnes.cz
122	12.2.2019	Jazzové Grammy 2019 – mládí i zkušenost	casopisharmonie.cz
123	12.2.2019	Hudební vyprávění Lukáše Sommera	jazzport.cz
124	13.2.2019	Na Pražském jaru se utká 103 mladých hobojistů a flétnistů	scena.cz
125	16.2.2019	Napříč generacemi	Haló noviny
126	17.2.2019	Eva Sakuma: Umělecký život mezi Prahou a Japonskem	harpersbazaar.cz
127	18.2.2019	Nejočekávanější debut sezony	Týdeník Rozhlas
128	18.2.2019	NF Magdaleny Kožené otvírá druhý ročník stipendijního programu	mistnikultura.cz
129	18.2.2019	Smetanova síň Obecního domu na tři týdny uzavřena, koncerty se ruší	operaplus.cz
130	19.2.2019	V Obecním domě zavřeli Smetanovu síň. Ze stropu ji padá štuk	24zpravy.com
131	21.2.2019	Proč je zapomenut?	Haló noviny
132	22.2.2019	Jakub Hrůša: Máme být na co hrdí, a venku tomu velmi dobře rozumí	operaplus.cz
133	22.2.2019	Nadační fond Magdaleny Kožené otvírá 2. ročník stipendijního programu	protisedi.cz
134	23.2.2019	Smetanova síň bude kvůli padající omítce zavřená do 17. března	archiweb.cz
135	23.2.2019	Rekonstrukce Smetanovy síně potrvá do poloviny března	operaplus.cz
136	25.2.2019	Hudba pro děti nemusí být přihlouplá	Týden
137	25.2.2019	Exitus?	casopisharmonie.cz
138	26.2.2019	Pražské jaro havárie neohrozí	Lidové noviny
139	26.2.2019	Jarní Drážďany: Pape, Barenboim, Pappano, Lisiecki, Bell, Mutter, Batiashevili, Grimaud...	klasikaplus.cz
140	26.2.2019	Editorial – zamyšlení nad cenami Classic Prague Awards	casopisharmonie.cz
141	28.2.2019	Prague Cello Quartet na Happy Tour	classicpraha.cz
142	2.3.2019	Google připomíná 195. výročí narození Bedřicha Smetany. První hudebně animovaný český Doodle uvidí i v Japonsku či Estonsku	feedit.cz
143	2.3.2019	Bedřicha Smetanu připomínají letos dvě významná výročí	kudyznudy.cz
144	2.3.2019	Google připomíná výročí narození Bedřicha Smetany	tyden.cz
145	3.3.2019	Dvě Moderní Opery oslaví Mozarta	klasikaplus.cz
146	4.3.2019	Má vlast a první měsíce protektorátu	Týdeník Rozhlas
147	5.3.2019	Galavečer Classic Prague Awards 2018	Hudební rozhledy
148	7.3.2019	Jarní festivalové defilé	klasikaplus.cz
149	8.3.2019	Před 150 lety zemřel Berlioz. Pražské jaro chystá jeho Te Deum	klasikaplus.cz
150	12.3.2019	Smetanova síň se po měsíci opět otevře: Ze stropu padaly kusy štuku, odborníci ho prozkoumali	blesk.cz
151	14.3.2019	O Obecním domě s Janem Wolfem	e-vsudybyl.cz
152	16.3.2019	Jazz »na plné pecky«	Haló noviny
153	18.3.2019	Pražské jaro, Obecní dům	TOP CLASS
154	18.3.2019	Bliží se uzávěrka přihlášek stipendijního programu MenART pro nadané žáky ZUŠ a jejich učitele	tojesenzace.cz
155	18.3.2019	Happening ZUŠ Open	e-vsudybyl.cz
156	19.3.2019	Hudební jaro bude hostit Prague Cello Quartet	Mladá fronta DNES
157	19.3.2019	Celé Česko rozehrají malí umělci; program happeningu ZUŠ Open nově potrvá dva dny	divadlo.cz
158	19.3.2019	Světové premiéry a soudobá hudba na Pražském jaru 2019	operaplus.cz
159	19.3.2019	Hypnos, Atlas mraků a těremin. Pražské jaro pěstuje soudobou českou hudbu	ceskatelevize.cz
160	19.3.2019	Pražské jaro oznamuje světové premiéry a nového dramaturga	casopisharmonie.cz
161	19.3.2019	Celé Česko rozehrají malí umělci; program happeningu ZUŠ Open nově potrvá dva dny	celebritytime.cz
162	20.3.2019	Na zakázku Pražského jara	Lidové noviny
163	20.3.2019	Pražské jaro	Metro
164	20.3.2019	Velký happening ZUŠ OPEN	tanecnimagazin.cz
165	20.3.2019	Hudební světové novinky letošního Pražského jara	lifestyle.luxusni-bydleni-praha.com
166	20.3.2019	Josef Třeštit dramaturgem Pražského jara	klasikaplus.cz
167	20.3.2019	Na Pražském jaru zazní díla soudobých českých skladatelů	tyden.cz
168	20.3.2019	Světové premiéry na Pražském jaru	classicpraha.cz
169	20.3.2019	Život rozemletý v mixéru, těremin a Atlas mraků. I to je Pražské jaro	24zpravy.com
170	20.3.2019	Pražské jaro: Tři objednávky, tři premiéry	klasikaplus.cz
171	20.3.2019	Kulturní průvodce jarem. 53 akcí, které byste neměli vynechat	forbes.cz
172	20.3.2019	Velký happening ZUŠ OPEN	tanecnimagazin.cz
173	21.3.2019	Na soutěži Pražského jara se utká 103 mladých hobojistů a flétnistů z celého světa	operaplus.cz
174	21.3.2019	Světové premiéry na Pražském jaru	Právo
175	22.3.2019	Pražské jaro omládlo, má nového dramaturga	Hospodářské noviny
176	23.3.2019	Koncert k nedožitým 90. Petra Ebena v kostele sv. Martina ve zdi	ceske-sbory.cz
177	25.3.2019	Salon hudby	Týdeník Rozhlas

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
178	25.3.2019	Pražské jaro 2019 uvede světové premiéry	scena.cz
179	26.3.2019	Jana Vöröšová	Xantypa
180	26.3.2019	Kulturní tipy	Xantypa
181	27.3.2019	Soutěž na moderní koncertní budovu bude pro Prahu obrovskou příležitostí	E15
182	27.3.2019	Oktáva: Co nabízí program Pražského jara 2019	proglas.cz
183	28.3.2019	Český Mozart vyprodá koncert za pár minut. Ignoruje sociální síť a raději chová slepice nebo čte jízdní řády. Vycházející české hvězdy	krajskelisty.cz
184	28.3.2019	Upoutávka na dubnové číslo	hudebnirozhledy.cz
185	28.3.2019	Dvořákova oáza klidu	Literární noviny
186	29.3.2019	Magdalena Kožená: ZUŠky jsou nepřehlédnutelnou líhni umělecké kreativity	operaplus.cz
187	29.3.2019	Pražské jaro 2019	proglas.cz
188	29.3.2019	Soutěžte o vstupenky na Pražské jaro 2019	proglas.cz
189	29.3.2019	Oktáva – co přineseme z Pražského jara	proglas.cz
190	30.3.2019	Soutěžte o tašky s květinovým designem	soutezmania.cz
191	1.4.2019	Telegraficky	Týdeník Rozhlas
192	1.4.2019	Jaro nejen astronomické	Haló noviny
193	1.4.2019	Výherci vstupenek na Pražské jaro 2019	proglas.cz
194	1.4.2019	Alondra de la Parra – při dirigování nezáleží na národnosti	Hudební rozhledy
195	2.4.2019	Flétna mě provází celým životem	Naše rodina
196	2.4.2019	Celé Česko rozehrají malí umělci; program happeningu ZUŠ Open nově potrvá dva dny	regionalist.cz
197	3.4.2019	Výsledky předkola soutěže Pražského jara	proglas.cz
198	9.4.2019	Housle – sólo! Milan Al-Ashhab	hranicky.denik.cz
199	10.4.2019	ZUŠ Open 2019	proglas.cz
200	11.4.2019	Tipy deníku	Hradecký deník
201	14.4.2019	Rektor UK Tomáš Zima: Na hudbu se mě málokdo ptá	klasikaplus.cz
202	14.4.2019	FOK zveřejnil program 85. sezóny	scena.cz
203	18.4.2019	Pro milovníky klasiky	Marianne
204	21.4.2019	Host: violoncellista Tomáš Jamník	rozhlas.cz
205	21.4.2019	Lístky na Pražské jaro ubývají, k dostání je již pouze pětina	tyden.cz
206	21.4.2019	Trojan a Trojan: Největší skladatelská výzva? Umět vyjádřit radost	klasikaplus.cz
207	22.4.2019	Na Pražské jaro již zbývá v prodeji pouze pětina vstupenek	operaplus.cz
208	22.4.2019	Celé Česko rozehrají malí umělci: program happeningu ZUŠ Open nově potrvá dva dny	tanecniaktuality.cz
209	23.4.2019	Lístky rychle mizí	Metro
210	23.4.2019	When the Soul Speaks – Když duše promlouvá	ceskesbory.cz
211	24.4.2019	TIPY Z METROPOLE	City DNES
212	24.4.2019	Summit EFFE 14. – 17. 4. 2019 Lisabon (Portugalsko)	cysnews.cz
213	25.4.2019	Dojmy, prožitky i poznávání	Haló noviny
214	25.4.2019	Oktáva: Přátelé Pražského jara	proglas.cz
215	26.4.2019	Stýskalo se mi po vlasti, vysvětluje svůj návrat bývalý šéf Velkého divadla	iHNed.cz
216	26.4.2019	Velká očekávání	Hospodářské noviny
217	26.4.2019	Orquestra de Cadaqués chce ukázat bohatost španělské hudby	Hospodářské noviny
218	26.4.2019	Neovladatelné noční mezipry a další světové premiéry Pražského jara	Hospodářské noviny
219	26.4.2019	Ensemble intercontemporain připomene, že Srnka je součástí světového dění	Hospodářské noviny
220	26.4.2019	Stýskalo se mi po vlasti, vysvětluje svůj návrat bývalý šéf Velkého divadla	Hospodářské noviny
221	26.4.2019	Intoxikace Berliozem	Hospodářské noviny
222	26.4.2019	SOČR zahájí sezonu se Sergejem Chačaturjanem v nové prémiové řadě	casopisharmonie.cz
223	26.4.2019	Oktáva s Magdalenou Nováčkovou	proglas.cz
224	26.4.2019	Stýskalo se mi po vlasti, vysvětluje svůj návrat bývalý šéf Velkého divadla	iHNed.cz
225	26.4.2019	Neovladatelné noční mezipry a další světové premiéry Pražského jara	Hospodářské noviny
226	27.4.2019	Moje hudba? Barvy, šmrnc i drama	Ústecký deník
227	27.4.2019	Den dětí oslavit uměním: Happening ZUŠ Open Nadačního fondu Magdaleny Kožené	operaplus.cz
228	29.4.2019	Má vlast s Bamberkými symfoniky	Týdeník Rozhlas
229	29.4.2019	Na návštěvě na Pražském jaru	Týdeník Rozhlas
230	29.4.2019	Z první řady... Pražské jaro	scena.cz
231	29.4.2019	Harmonie 5/2019 – Cécile McLorin Salvant tváří květnového čísla	muzikus.cz
232	29.4.2019	Pražské jaro zahájí Bamberští symfonikové pod vedením Jakuba Hruší	tyden.cz
233	29.4.2019	Pražské jaro přivítá Orpheus Chamber Orchestra. Bez dirigenta vybírá hosty i skladby	aktualne.cz
234	29.4.2019	Upoutávka na květnové číslo	hudebnirozhledy.cz
235	29.4.2019	Hudební rozhledy 05/19	scena.cz
236	29.4.2019	Pražské jaro 2019 začne už příští týden	classicpraha.cz
237	30.4.2019	Zahájení Pražského jara bude ve znamení mimořádné symboliky	operaplus.cz
238	30.4.2019	Romantický Mozart po autenticku	Lidové noviny

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
239	30.4.2019	Luc Lévy	Xantypa
240	1.5.2019	Pražské jaro: Kukala s Englichovou spojila zkušenost z vážné nemoci, vznikla skladba	aktualne.cz
241	1.5.2019	Jakub Rataj o počtě pro teremín a nové hudbě	Listy Prahy 1
242	2.5.2019	Na soutěž Pražského jara se sjedou mladí hudebníci z celého světa	operaplus.cz
243	2.5.2019	Má vlast od sousedů. Pražské jaro zahájí pokračovatelé orchestru pražských Němců	aktualne.cz
244	2.5.2019	Kulturní servis	Náš region Praha
245	2.5.2019	Marcus Axt: Po Pražském jaru Bamberští s Mou vlastní ještě objedou Evropu	klasikaplus.cz
246	2.5.2019	Leticia Moreno: Piazzolla do mého života vnesl hodně svobody a štěstí	Hudební rozhledy
247	2.5.2019	Hudba v Praze	Hudební rozhledy
248	2.5.2019	Proudý a protiproudý jazzových meandřů	Hudební rozhledy
249	3.5.2019	Zahájení v sále, parku i v kinech	Lidové noviny
250	3.5.2019	Hudba ze všech koutů světa	Pátek Lidových novin
251	3.5.2019	Musica Florea provede na Pražském jaru zřídka uváděné Schumannovo Requiem	operaplus.cz
252	3.5.2019	Festivalové rádio Pražského jara: Poslechněte si výběr nejlepších koncertů z minulých ročníků	rozhlas.cz
253	4.5.2019	Kam o víkendu	Chrudimský deník
254	4.5.2019	Ensemble intercontemporain na Pražském jaru připomene, že Srnka je světový skladatel	aktualne.cz
255	5.5.2019	Bamberský orchestr zahájí Pražské jaro	novinky.cz
256	5.5.2019	Tipy k poslechu rádia – Mohla to být hvězdná chvíle	nekultura.cz
257	5.5.2019	Proč se stát vlastencem	reportermagazin.cz
258	5.5.2019	Bamberský orchestr zahájí Pražské jaro	novinky.cz
259	6.5.2019	Pražské jaro: rozhlas bude u toho!	Týdeník Rozhlas
260	6.5.2019	Happening ZUŠ Open opět zve do kouzelného světa umění v režii malých umělců z celé republiky	pedagogicke.info
261	6.5.2019	Proč se stát vlastencem	Reportér
262	6.5.2019	Happening ZUŠ Open opět zve do kouzelného světa umění v režii malých umělců z celé republiky	rizeniskoly.cz
263	7.5.2019	Kulturní servis	Boleslavský týden
264	7.5.2019	Kino – přímý přenos zahajovacího koncertu Pražského jara	Náchodský týden
265	7.5.2019	Nástroj zvaný těremin a jeho vynálezce	operaplus.cz
266	7.5.2019	Flétnisté a hobojisté budou od zítřka soutěžit pod hlavičkou Pražského jara	casopisharmonie.cz
267	7.5.2019	Michal Vencel: Při soutěži Pražského jara jsou dva obory ročně až dost	klasikaplus.cz
268	7.5.2019	První ohlédnutí za Smetanovým výročím	proglas.cz
269	7.5.2019	Začal 71. ročník mezinárodní soutěže Pražské jaro, obor hoboj	klasikaplus.cz
270	7.5.2019	Zajímavosti týdne	Vlasta
271	8.5.2019	Tipy na víkend 10. až 12. května	e-region.cz
272	8.5.2019	Hudební soutěž Pražského jara zahájena	operaplus.cz
273	8.5.2019	Mezinárodní soutěž Pražského jara: První den s hoboji	casopisharmonie.cz
274	8.5.2019	Začal 71. ročník mezinárodní soutěže Pražské jaro, obor flétna	klasikaplus.cz
275	8.5.2019	Cécile McLorin Salvant: Zajímám se o kořeny hudby	proglas.cz
276	9.5.2019	První ochutnávka ZUŠ Open už tuto neděli na zahájení Pražského jara	operaplus.cz
277	9.5.2019	Hudba sbližuje národy	Haló noviny
278	9.5.2019	Zahájení Pražského jara	proglas.cz
279	9.5.2019	Oktáva: Šimon Voseček	proglas.cz
280	9.5.2019	Dominik Wollenweber a Vilém Veverka v salonu Goethe-Institutu	klasikaplus.cz
281	9.5.2019	Držte palce mladým flétnistům a hobojistům s Vltavou. Sledujte videopřenosy z Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro	rozhlas.cz
282	9.5.2019	Sophia Hegewald: Nejhorší mi to přijde pro porotu	klasikaplus.cz
283	9.5.2019	Na soutěži Pražského jara dnes poprvé změřili síly flétnisté	casopisharmonie.cz
284	9.5.2019	Happening ZUŠ Open opět pozve do kouzelného světa umění v režii malých umělců a zavítá i na zámek Liteň	prahadnes.info
285	9.5.2019	Daniel Wiesner: Soutěžící jsou všichni dobře a pečlivě připraveni	klasikaplus.cz
286	9.5.2019	Sylvie Schelingerová: Důležitý je profesor, ne škola	klasikaplus.cz
287	10.5.2019	Tipy na víkend – Pražské jaro 2019	Hospodářské noviny
288	10.5.2019	Festival Pražské jaro 2019 – Te Deum Hectora Berlioze	ceskesbory.cz
289	10.5.2019	Televize o víkendu – zahajovací koncert Pražského jara	Moravskoslezský deník
290	10.5.2019	Výběr z TV – zahajovací koncert Pražského jara	Plzeňský deník
291	10.5.2019	Televize o víkendu – zahajovací koncert Pražského jara	Pražský deník
292	10.5.2019	Hobojisté Daněk a Stegemannová mezi postupujícími do druhého kola	klasikaplus.cz
293	10.5.2019	ZUŠ Open na Pražském jaru	proglas.cz
294	10.5.2019	Kam zajít o víkendu 11. – 12. 5.	city-dog.cz
295	10.5.2019	Víkend? Barevný běh, dračí lodě, street food i Pražské jaro na Kampě	citybee.cz
296	10.5.2019	Zahajovací koncert 74. ročníku Pražského jara	scena.cz
297	10.5.2019	Roman Bělor: Pražské jaro nikdy nebude muzeem	casopisharmonie.cz
298	10.5.2019	Zahájení Pražského jara uvidíme v přímém přenosu i v Kloboukách	valasskeklobouky.cz
299	10.5.2019	Oktáva – hostem Šimon Voseček	proglas.cz

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
300	10.5.2019	Pražské jaro 2019! Pozvání na open air zahájení na Kampě v neděli 12. 5. 2019	otevrenenoviny.cz
301	10.5.2019	Monika Knoblochová: Nejde úplně o nástroj, spíš o muzikanta	klasikaplus.cz
302	10.5.2019	Soutěž Pražského jara zná postupující hoboisty do druhého kola	operaplus.cz
303	10.5.2019	Intoxikace Berliozem. Pražské jaro uvede velkolepé Te Deum pro orchestr a tři sbory	aktualne.cz
304	10.5.2019	Happening ZUŠ Open opět pozve do kouzelného světa umění v režii malých umělců	ceskomoravskepomezi.cz
305	11.5.2019	První ochutnávka ZUŠ Open již v neděli u příležitosti zahájení Pražského jara	ententyky.cz
306	11.5.2019	Čekárna – Itálové přivezou sabat i pohádky Šeherezády	Mladá fronta DNES
307	11.5.2019	Skladby jsou příběhy určené k převyprávění	Lidové noviny
308	11.5.2019	Světlo v šedi času	Haló noviny
309	11.5.2019	Nenechte si ujít jedinečnou hořkou komedii Srnky	jenprozeny.cz
310	11.5.2019	Michal Kaňka: Soutěž jako sport, jako součást studia, jako start	klasikaplus.cz
311	11.5.2019	Pianista Ohlsson poprvé v Praze jako komorní hráč	Lidové noviny
312	11.5.2019	Devítka festivalových taháků, které rozzáří letošní ročník	Mladá fronta DNES
313	11.5.2019	Klavírista Ivo Kahánek: Nemohl bych hrát bez radosti z hudby	novinky.cz
314	11.5.2019	Na Pražském jaru bude dirigovat bývalý šéf Velkého divadla. Stýskalo se mu po vlasti	aktualne.cz
315	11.5.2019	Anna Kondrashina: Po celém světě jsou dobří hudebníci, nezáleží na národnosti	klasikaplus.cz
316	11.5.2019	Soutěž Pražského jara zná postupující flétnisty do druhého kola	operaplus.cz
317	11.5.2019	Orchestr vznikl po odsunu Němců, teď zahraje Mou vlast na Pražském jaru	24zpravy.com
318	11.5.2019	Vilém Veverka: Vidím značný pokles obecného zájmu o studium hudby	klasikaplus.cz
319	11.5.2019	Prague Cello Quartet: Předskokani Pražského jara	operaplus.cz
320	12.5.2019	Zahájení Pražského jara na Kampě	rozhlas.cz
321	12.5.2019	Začíná Pražské jaro	novinky.cz
322	12.5.2019	Martin Daněk se probojoval do finále hobojoyvé soutěže	klasikaplus.cz
323	12.5.2019	V Obecním domě začíná další ročník Pražského jara	tyden.cz
324	12.5.2019	Tradiční Smetanovou Mou vlastní dnes začne festival Pražské jaro	radio.cz
325	12.5.2019	Bamberg Orchestra, founded by post-war expellees, opens 74th Prague Spring	radio.cz
326	12.5.2019	Uctěním Smetanovy památky byl otevřen 74. ročník Pražského jara	radio.cz
327	12.5.2019	Tipy k poslechu rádia – Král se baví	nekultura.cz
328	12.5.2019	András Adorján a jeho masterclass	klasikaplus.cz
329	12.5.2019	Jan Souček: 2. kolo hobojoyvé soutěže přineslo mnoho kvalitních výkonů	klasikaplus.cz
330	12.5.2019	Martin Hybler: Partitura by měla dávat možnost vlastnímu vyjádření hráče	klasikaplus.cz
331	12.5.2019	Dominik Wollenweber: Svoje studenty naštěstí hodnotit nemůžu	klasikaplus.cz
332	12.5.2019	Začíná Pražské jaro, hudební festival otevřel koncert Bamberských symfoniků	lidovky.cz
333	13.5.2019	Týden s hudbou	operaplus.cz
334	13.5.2019	Hudební velikáni v Praze	Haló noviny
335	13.5.2019	Má vlast odpálila „jaro“	Metro
336	13.5.2019	Plná hlava jara	Respekt
337	13.5.2019	Soutěž Pražského jara v oboru hoboj má své finalisty	operaplus.cz
338	13.5.2019	Anna Talácková se probojovala do finále flétnové soutěže	klasikaplus.cz
339	13.5.2019	Pražské jaro začalo i na Kampě	Právo
340	13.5.2019	Tugan Sochijev: Dirigent musí mít co říct	Týdeník Rozhlas
341	13.5.2019	SOČR na jaře 2019	blog.idnes.cz
342	13.5.2019	První dojmy: Má vlast z Bamberku. Košatá, kulatá a důstojná	idnes.cz
343	13.5.2019	Má vlast lyrická a důstojná aneb Zrod legendy	klasikaplus.cz
344	13.5.2019	Novinky a média	mkr.cz
345	13.5.2019	Hudební novinky tento týden: Pražské jaro, Leoš Mareš i nové album Rammstein	informuji.cz
346	13.5.2019	Zahájení Pražského jara: Mé vlasti chyběl patos, nechyběla velebnost	aktualne.cz
347	13.5.2019	“My Country”: Prague Spring kicks off with performance by German orchestra founded by WWII expellees	radio.cz
348	13.5.2019	Velkolepý Berlioz na Pražském jaru	classicpraha.cz
349	13.5.2019	Smetanova Má vlast česko-německá	casopisharmonie.cz
350	13.5.2019	Christina Fassbender: Má flétna je něco jako můj hlas	klasikaplus.cz
351	13.5.2019	Martin Daněk, finalista soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
352	13.5.2019	Gabriel Pidoux, finalista soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
353	13.5.2019	Seong Young Yun, finalista soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
354	13.5.2019	Shota Takahashi, finalista soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
355	13.5.2019	Smysl soutěží? Setkávání	klasikaplus.cz
356	13.5.2019	„Uctili jsme génia Smetanova“ – Slavnostní zahájení 74. mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro	operaplus.cz
357	14.5.2019	Martin Daněk vyhrál hobojoyvou soutěž Pražského jara	klasikaplus.cz
358	14.5.2019	Má vlast jako víze a návrat	Lidové noviny
359	14.5.2019	Symbolická Má vlast s Bamberskými symfoniky	Právo
360	14.5.2019	Tři pomeranče po 100 letech	Ústecký deník
361	14.5.2019	Očekávané události úterý 14. května	proglas.cz

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
362	14.5.2019	Happening ZUŠ Open v Pardubickém kraji opět pozve do kouzelného světa umění v režii malých umělců	pardubice.cz
363	14.5.2019	Prague Philharmonia Wind Quintet: Komořina, to je základ!	klasikaplus.cz
364	14.5.2019	Jakub Hrůša to rád elegantní	operaplus.cz
365	14.5.2019	Mezinárodní soutěž Pražské jaro 2019 v oboru hoboj má své vítěze	operaplus.cz
366	14.5.2019	Yuan Yu, finalista soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
367	14.5.2019	Anna Talácková, finalistka soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
368	14.5.2019	Chaeyeon You, finalistka soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
369	14.5.2019	Niamh McKenna, finalistka soutěže Pražské jaro	klasikaplus.cz
370	14.5.2019	Jeffrey Rathbun a jeho masterclass	klasikaplus.cz
371	14.5.2019	Sedmnáctiletá Korejka Chaeyeon You vítězkou soutěže Pražského jara	klasikaplus.cz
372	14.5.2019	Inspirace i pro studenty	Haló noviny
373	15.5.2019	Na koncert s piknikovým košem: O Pražském jaru s Romanem Bělorem	operaplus.cz
374	15.5.2019	Ivo Kahánek: Hudba je velmi abstraktní jazyk	Vaše 5
375	15.5.2019	Světové premiéry na Pražském jaru (1)	Haló noviny
376	15.5.2019	Sedmnáctiletá Chaeyeon You vítězkou soutěže PJ v oboru flétna, Anna Talácková získala druhé místo	casopisharmonie.cz
377	15.5.2019	John Nelson: Berlioz je jeden z největších vizionářů v historii	operaplus.cz
378	15.5.2019	Pražské jaro vzdá poctu Hectoru Berliozovi. Rozhlasové symfoniky bude řídit legendární americký dirigent John Nelson	rozhlas.cz
379	15.5.2019	Přelomová hobojoová soutěž Pražského jara	klasikaplus.cz
380	15.5.2019	Slavnostní předání cen vítězů soutěže Pražského jara	operaplus.cz
381	15.5.2019	V soutěži Pražského jara zvítězili Jo Če-jon a Martin Daněk	tyden.cz
382	15.5.2019	Flétnové soutěžení Pražského jara tradičně i nově	klasikaplus.cz
383	15.5.2019	Chaeyeon You: Na soutěž jsem se připravovala měsíc	klasikaplus.cz
384	15.5.2019	Martin Daněk: Je ještě spousta míst, kde jsem nekoncertoval	klasikaplus.cz
385	15.5.2019	Na Pražském jaru zaznělo Berliozovo monumentální Te Deum	operaplus.cz
386	16.5.2019	Pomeranče	Metro
387	16.5.2019	Vítěz hry na hoboj	Metro
388	16.5.2019	Berlioz na Pražském jaru omámil publikum violou, velkým orchestrem i mohutnými sbory	informuji.cz
389	16.5.2019	Monumentální Berlioz na Pražském jaru: Důkaz, že metropoli chybí adekvátní sál	aktualne.cz
390	16.5.2019	Děti budou v rámci happeningu ZUŠ Open rozdávat radost z umění po celé republice už za dva týdny	prahadnes.info
391	16.5.2019	Veronika Hajnová: Nejsem bohem, to bych asi brzy dozpívala..	klasikaplus.cz
392	16.5.2019	Do happeningu ZUŠ Open se zapojí přes čtyři stovky škol	klasikaplus.cz
393	16.5.2019	Národní divadlo uvede Prokofjevovu Lásku ke třem pomerančům	tyden.cz
394	16.5.2019	Ohromující, exaltovaný, subjektivní. Prostě Berlioz.	klasikaplus.cz
395	17.5.2019	ZUŠ Open	veverusak.cz
396	17.5.2019	Berlioz mimo parametry	operaplus.cz
397	17.5.2019	Tipy na víkend – Orchestra dell’Accademia Nazionale di Santa Cecilia	Hospodářské noviny
398	17.5.2019	Bohatství z festivalu	Mladá fronta DNES
399	17.5.2019	Ceny Pražského jara uděleny	Právo
400	17.5.2019	Čeští muzikanti bodovali na soutěži Pražského jara	operaplus.cz
401	17.5.2019	„Pražské jaro hraje Champions League“	Mladá fronta DNES
402	17.5.2019	Malí akordeonisté reprezentovali Havlíčkobrodsko v Plzni a slavili velké úspěchy	kutnohorsky.denik.cz
403	17.5.2019	Na Pražském jaru zahrají hráči Bostonského symfonického orchestru	tyden.cz
404	17.5.2019	Happening ZUŠ Open zavítá i na zámek Liteň	operaplus.cz
405	17.5.2019	Jiří Hlaváč: Nový ministr kultury by měl být hlavně respektovaná osobnost	rozhlas.cz
406	17.5.2019	Jaké budou světové premiéry? Pražské jaro uvede novinky Vosečka, Rataje a Vöröšové	aktualne.cz
407	17.5.2019	Vize i monument na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
408	17.5.2019	Italský orchestr na Pražském jaru	classicpraha.cz
409	17.5.2019	Pražský filharmonický sbor uzavře sezónu na Pražském jaru	klasikaplus.cz
410	17.5.2019	Garrick Ohlsson v Praze konečně ukázal své kvality komorního hráče. Za spoluhráče zvolil ty nejlepší z Bostonského symfonického orchestru	casopisharmonie.cz
411	17.5.2019	Kultura Terezy Willoughby: Speciální vysílání z Pražského jara	seznamzpravy.cz
412	18.5.2019	Znějící mystérium lidské mysli	Lidové noviny
413	18.5.2019	Matyáš Novák: geniální pianista i slepičář	Magazín Práva
414	18.5.2019	Základní umělecké školy ukážou, že jsou lihni kvality	Ústecký deník
415	18.5.2019	Speciální sborový koncert Pražského Jara	ceskesbory.cz
416	18.5.2019	Světlo v šedi času (pokračování)	Haló noviny
417	18.5.2019	Tři premiéry v Debutu Pražského jara	klasikaplus.cz
418	18.5.2019	Čekárna – Newyorčanka líčí hudební život Lower East Side	Mladá fronta DNES
419	18.5.2019	Pražské jaro uvede klavíristu Nováka a houslistku Faustovou	tyden.cz
420	18.5.2019	Pražané tleskali Orchestru národní akademie sv. Cecílie, přivezl vzácnou sólistku	aktualne.cz
421	18.5.2019	aneb Když Římané hrají jako o život	klasikaplus.cz
422	18.5.2019	V rámci Pražského jara dnes vystoupí Isabelle Faust a Matyáš Novák	operaplus.cz

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
423	18.5.2019	Římská Akademie hrála všemi barvami	casopisharmonie.cz
424	18.5.2019	Festivalový koncert Pražského filharmonického sboru	ceskesbory.cz
425	19.5.2019	Děti budou v rámci happeningu ZUŠ Open rozdávat radost z umění po celé republice už za dva týdny	ceskenovinky1.eu
426	19.5.2019	Vrcholná lekce bachovské interpretace? Či osobní konfese? Obojí. Isabelle Faust.	casopisharmonie.cz
427	19.5.2019	Pražské jaro nabídne PKF pod vedením dirigenta Glassberga	tyden.cz
428	19.5.2019	Matyáš Novák na Pražském jaru: Technika zvítězila nad srdcem	klasikaplus.cz
429	19.5.2019	Zaskočil jsem za Rafaela Kubelíka a od té doby mě najímají jen na Berlioze. Slavný dirigent na Pražském jaru	seznamzpravy.cz
430	19.5.2019	Glosář: Nejlepší orchestr světa? Ten z Říma, od svatě Cecílie	idnes.cz
431	19.5.2019	PKF, Ben Glassberg a Alexandre Collard na Pražském jaru	operaplus.cz
432	20.5.2019	Týden s hudbou	operaplus.cz
433	20.5.2019	Dva vrcholy ve dvou dnech	Lidové noviny
434	20.5.2019	Světové premiéry na Pražském jaru (2)	Haló noviny
435	20.5.2019	Absolutní Bach a Faust	operaplus.cz
436	20.5.2019	Na hudební vlně	Týden
437	20.5.2019	Celé Česko rozehrají malí umělci; program happeningu ZUŠ Open hostí i Vysočina	vysočina-news.cz
438	20.5.2019	Pražské jaro nabídne koncert FOK pod taktovkou Pietari Inkinena	tyden.cz
439	20.5.2019	FOK na Pražském jaru	classicpraha.cz
440	20.5.2019	Vysoká škola sborového zpívání s Lukášem Vasilkem	klasikaplus.cz
441	20.5.2019	Dopravní hala Národního technického muzea se již po osmé proměnila v koncertní síň Pražského jara	nasepraha3.cz
442	21.5.2019	Orpheus Chamber Orchestra a Jan Lisiecki	classicpraha.cz
443	21.5.2019	Nový hudební týden: George Ezra, jazz, klasika a Muse	informuji.cz
444	21.5.2019	Vídeňský večer s Mozartem, Vosečkem a PKF	klasikaplus.cz
445	21.5.2019	Cécile McLorin Salvant: Barokní hudba mě naučila respektovat písňový text	rozhlas.cz
446	21.5.2019	Historický úspěch studentky Katedry dechových nástrojů na Pražském jaru	alive.osu.cz
447	21.5.2019	Symbolická i hudební událost. Poslechněte si zahajovací koncert Pražského jara a rozhovor s dirigentem	rozhlas.cz
448	21.5.2019	Atlas mraků, přehřívání, mizející město...	klasikaplus.cz
449	21.5.2019	Chabr (TOP 09): K provozování kobek na náplavkách se sešlo 52 nabídek	politicke-listy.cz
450	21.5.2019	Severská melancholie i strhující symfonismus	klasikaplus.cz
451	21.5.2019	Jan Lisiecki a Orpheus Chamber Orchestra na Pražském jaru	operaplus.cz
452	21.5.2019	Klavírista Lisiecki zahraje v Praze s orchestrem bez dirigenta	tyden.cz
453	21.5.2019	Děti ze ZUŠek rozehrají kostely i parky	Katolický týdeník
454	21.5.2019	Pražské jaro opět na špičkové úrovni. Jaké byly jeho letošní vrcholy a na co se ještě můžeme těšit?	denikn.cz
455	22.5.2019	Česko-finský dialog s přesilovkou domácích na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
456	22.5.2019	Dvě světové premiéry na Pražském jaru	Právo
457	22.5.2019	Laureáti pěvecké soutěže A. Dvořáka na Pražském jaru	klasikaplus.cz
458	22.5.2019	#nasenaplavka: Akce pro celou rodinu přinese zábavný víkend na Hořejší nábřeží	prazskypatriot.cz
459	22.5.2019	Partitura a provedení – Šimon Voseček: Hypnos	hisvoice.cz
460	22.5.2019	Operní hvězdy čtyř generací na Pražském jaru	operaplus.cz
461	22.5.2019	Pražské jaro přivítalo proslulý orchestr bez dirigenta Orpheus Chamber Orchestra. Jako sólista zazářil Jan Lisiecki	rozhlas.cz
462	22.5.2019	Akce #nasenaplavka pro celou rodinu na Hořejším nábřeží nabídne bohatý program a také přímý přenos koncertu trojnásobné držitelky Grammy	vstupzdarma.cz
463	22.5.2019	Berlioz vizionářský i komorní, omračující i lyrický. Poslouchejte impozantní dvojprogram Pražského jara	rozhlas.cz
464	22.5.2019	Tipy na víkend 25. – 26. května 2019	atlasceska.cz
465	23.5.2019	I na něho se nyní zapomíná...	Haló noviny
466	23.5.2019	Ben Glassberg: O velkorysých orchestrech a dirigentech v novém tisíciletí	operaplus.cz
467	23.5.2019	Pražské jaro uvede kytaristu Andršta a Fričův němý film	tyden.cz
468	23.5.2019	Dvojí standing ovation v jeden večer: Pro Jana Lisieckého a pro Orpheus Chamber Orchestra	casopisharmonie.cz
469	23.5.2019	Němý film s živou hudbou na Pražském jaru	klasikaplus.cz
470	23.5.2019	Potřebuje vůbec orchestr dirigenta?	klasikaplus.cz
471	24.5.2019	Tipy na víkend – Pacta thereminu, Bohemia Saxophone Quartet	Hospodářské noviny
472	24.5.2019	Jen pohyb paží, dlaní a prstů	Lidové noviny
473	24.5.2019	Dva koncerty Pražského jara věnované těřeminu	operaplus.cz
474	24.5.2019	Na Pražské jaro přijíždí Orquestra de Cadaqués, ukáže bohatost španělské hudby	aktualne.cz
475	25.5.2019	Pražskojarní operní estráda	operaplus.cz
476	25.5.2019	Neproměňujme realitu smýšlenkami	Haló noviny
477	25.5.2019	Klasika může znít jako metal. Krutě a drsně	Mladá fronta DNES
478	25.5.2019	Filmová hudba na Pražském jaru	Právo
479	25.5.2019	Pražské jaro opět nabídne Víkend komorní hudby	operaplus.cz
480	25.5.2019	Anna Talácková: Být laureátkou Pražského jara ani nebyl můj sen	klasikaplus.cz
481	25.5.2019	Happening ZUŠ Open v kraji opět pozve do světa umění	regionplzen.cz
482	26.5.2019	Citlivá pocta bezkontaktnímu nástroji	casopisharmonie.cz
483	26.5.2019	Pacta těřeminu se světovou premiérou	operaplus.cz

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
484	26.5.2019	Éter, křídla a svoboda – Bennewitzovo kvarteto a těremin	klasikaplus.cz
485	26.5.2019	Kultura/mix	respekt.cz
486	26.5.2019	Jan Fišer: Chceme být duchem i pohledem na hudbu stále tvůrčí a mladí	klasikaplus.cz
487	26.5.2019	Mladí umělci opět předvedou, co umí! Happening ZUŠ Open se koná i v Rýmařově	bruntalsky.denik.cz
488	26.5.2019	Tipy k poslechu rádia – Kánon 100: Koule	nekultura.cz
489	26.5.2019	Francouzský šarm na Pražském jaru	operaplus.cz
490	26.5.2019	Saxofonové odpoledne s atlasem mraků	casopisharmonie.cz
491	26.5.2019	Feininger trio s rutinou a bez zaujetí	casopisharmonie.cz
492	27.5.2019	Dvě horké novinky zazní na koncertě Ensemble intercontemporain	Respekt
493	27.5.2019	Pocta těreminu	Právo
494	27.5.2019	Týden s hudbou	operaplus.cz
495	27.5.2019	Naladte si Radio Proglas od 27. května do 2. června 2019	ado.cz
496	27.5.2019	Francouzský šarm na Pražském jaru	classicpraha.cz
497	27.5.2019	Na Pražském jaru zahraje francouzský soubor Les Arts Florissants	tyden.cz
498	27.5.2019	Hudební novinky, týden #22: rockové hvězdy na oper-air festivalech i klidnější a komornější koncerty	informuji.cz
499	27.5.2019	PhilHarmonia Octet na Pražském jaru: Mistrovství bez nadsázky	operaplus.cz
500	27.5.2019	Soutěž Pražského jara hledá nové cesty: Soutěžít by mohla i smyčcová kvarteta	casopisharmonie.cz
501	27.5.2019	Anežský klášter, čtyři saxofony a skladby pouze žijících autorů	klasikaplus.cz
502	27.5.2019	Klasika může znít krutě a drsně jako metal, říká virtuos, jenž fandí boxu	idnes.cz
503	27.5.2019	ZUŠ Morava podpoří celostátní happening základních uměleckých škol	novinky.cz
504	27.5.2019	Christie nepřijel na Pražské jaro s barokem, ale s Haydnem a otcem Mozartem	klasikaplus.cz
505	27.5.2019	Ivo Kahánek: Hudba je velmi abstraktní jazyk	Vaše 6
506	27.5.2019	Francouzský šarm na Pražském jaru	classicpraha.cz
507	28.5.2019	Jaro v poslední třetině	Lidové noviny
508	28.5.2019	Pražské jaro in stylo francese: Les Arts florissants zahráli Haydna střízlivě, ale s bezkonkurenční barevností	casopisharmonie.cz
509	28.5.2019	Recenze: Ensemble Intercontemporain v Praze hrál soudobou hudbu neslychané kvality	aktualne.cz
510	28.5.2019	ZUŠ OPEN klepe na dveře. Ulice, parky i náměstí ožijí uměním	olomouc.cz
511	28.5.2019	FOK a PFS dnes na Pražském jaru provedou kantátu Alexandr Něvský	operaplus.cz
512	28.5.2019	Na Pražském jaru nediriguje Alondra de la Parra, ale Jessica Cottis	klasikaplus.cz
513	28.5.2019	Poslední květnový den startuje ZUŠ Open, města ožijí uměním	jcted.cz
514	28.5.2019	Ostrava se rozezní hudbou. Začíná Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka	rozhlas.cz
515	28.5.2019	Alondru de la Parra zastoupí Jessica Cottis	classicpraha.cz
516	28.5.2019	FOK a PFS na Pražském jaru provedou kantátu Alexandr Něvský	tyden.cz
517	28.5.2019	Glosář: Zázračný těremin, ale i medvěd a slepička na Pražském jaru	idnes.cz
518	28.5.2019	Již tento pátek a sobotu ožijí ulice, parky i náměstí na Vysočině uměním, ZUŠ OPEN klepe na dveře	regionalist.cz
519	28.5.2019	ZUŠ OPEN klepe na dveře	ostrava-online.cz
520	28.5.2019	Již tento pátek a sobotu ožijí ulice, parky i náměstí ve Zlínském kraji uměním, ZUŠ OPEN klepe na dveře	zlinidnes.cz
521	29.5.2019	Ulice měst ožijí happeningem ZUŠ Open, nabídne promenádu, koncerty i Mini Story	Týdeník Podorlicka
522	29.5.2019	Happening ZUŠ Open je tady. Mladí umělci v kraji opět předvedou, co umí!	Moravskoslezský deník
523	29.5.2019	Mozartův otec šperkem Pražského jara	Právo
524	29.5.2019	Již tento víkend začne ZUŠ Open	proglas.cz
525	29.5.2019	V pátek a v sobotu ožijí ulice, parky i náměstí – ZUŠ Open klepe na dveře	prazskypatriot.cz
526	29.5.2019	Technicky stěží uvěřitelný večer s Ensemble intercontemporain	casopisharmonie.cz
527	29.5.2019	Geniální pianista a zemědělec Matyáš Novák: Slepice jsou zvidavé, čilé a inteligentní	novinky.cz
528	29.5.2019	Čeští filharmonici mají specifickou DNA, řekl dirigent Langrée	tyden.cz
529	29.5.2019	Louis Langrée: Čeští filharmonici mají specifickou DNA	operaplus.cz
530	30.5.2019	Slavný francouzský soubor na výletě	Lidové noviny
531	30.5.2019	Akce #nasenaplavka pro celou rodinu na Hořejším nábřeží nabídne bohatý program a také přímý přenos koncertu trojnásobné držitelky Grammy – Praha	atlasceska.cz
532	30.5.2019	III. ročník ZUŠ Open – celostátní happening základních uměleckých škol	kdykde.cz
533	30.5.2019	Akce #nasenaplavka pro celou rodinu na Hořejším nábřeží nabídne bohatý program a také přímý přenos koncertu trojnásobné držitelky Grammy	zena-in.cz
534	30.5.2019	Akce #nasenaplavka pro celou rodinu přinese zábavný víkend na Hořejší nábřeží	cysnews.cz
535	30.5.2019	Další ZUŠ Open začíná už tento pátek	ceskaskola.cz
536	30.5.2019	Ensemble intercontemporain na Pražském jaru	operaplus.cz
537	30.5.2019	Happening ZUŠ Open nově potrvá dva dny	klasikaplus.cz
538	30.5.2019	Ulice, parky i náměstí v kraji opět ožijí uměním při akci ZUŠ Open	nasejablonecko.cz
539	30.5.2019	ZUŠ Open je tady! Uměním ožijí ulice, parky i náměstí v celé republice	nasregion.cz
540	30.5.2019	Houslista Milan Al-Ashhab svůj pražskojarní debut pojal jako prezentaci hráčské virtuozity	casopisharmonie.cz
541	30.5.2019	Precizní, živelný, fenomenální. Ensemble Intercontemporain na Pražském jaru	klasikaplus.cz
542	30.5.2019	Severské i jiné kontexty koncertu FOK	klasikaplus.cz
543	30.5.2019	V pátek a sobotu ožijí ulice, parky i náměstí ve Zlínském kraji uměním, ZUŠ OPEN klepe na dveře	zlin.rozhlas.cz
544	30.5.2019	Česká filharmonie má ve své hudební krvi eleganci, aristokracii zvuku, vřelost i noblesu, říká dirigent Louis Langrée	rozhlas.cz

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
545	30.5.2019	Již tento pátek a sobotu ožijí ulice, parky i náměstí po celé republice uměním, ZUŠ OPEN klepe na dveře	celebritytime.cz
546	31.5.2019	Tipy na víkend – koncert Cécile McLorin Salvant	Hospodářské noviny
547	31.5.2019	Víkendové tipy – přímý přenos McLorin Salvant na náplavku	Pražský deník
548	31.5.2019	Náplavka ožije víkendovou akcí	Naše Praha 8
549	31.5.2019	Pražské jaro: Přímý přenos z DOXu pod hvězdami	prazskypatriot.cz
550	31.5.2019	Děti ze „zušek“ vystoupí na náměstí i v parcích	svitavsky.denik.cz
551	31.5.2019	ZUŠ open 2019	denik.cz
552	31.5.2019	Tři Grammy za tři desky. Přijíždí zpěvačka Salvantová, její talent přesahuje jazz	aktualne.cz
553	31.5.2019	ZUŠ OPEN 2019 začíná	classicpraha.cz
554	31.5.2019	Sto kapel v Karlíně & stovky kopečků zmrzliny & 50 let Čtyřlístku Kam KDYKOLI o víkendu Kde o víkendu oslavit Den dětí Kde založit na víkend už v PÁTE	citybee.cz
555	31.5.2019	V pátek a sobotu ožijají ulice, parky i náměstí v kraji uměním	regionplzen.cz
556	31.5.2019	Mám tvůrčí svobodu. Nepředepisuje se mi, kterým směrem by mělo jít moje hudební myšlení, říká Šimon Voseček	rozhlas.cz
557	31.5.2019	Španělský orchestr je objevem Pražského jara	novinky.cz
558	31.5.2019	Kateřina Kněžíková: Na pedagogickou činnost mám „radárky“	rozhlas.cz
559	31.5.2019	Oktáva	proglas.cz
560	31.5.2019	Milan Al-Ashhab: Pražskojarní virtuozita před půlnocí	klasikaplus.cz
561	31.5.2019	Začal dvoudenní celostátní happening ZUŠ Open	operaplus.cz
562	31.5.2019	Koordinátorka akce ZUŠ Open Irena Pohl Houkalová: Do Valdštejnské zahrady se sjede 850 malých umělců z celé České republiky	rozhlas.cz
563	31.5.2019	Louis Langrée: Janáčka bych dirigoval nemohl	klasikaplus.cz
564	31.5.2019	Kultura: Premiéry na Pražském jaru. Podívejte se, jak se skládá na těremin	seznamzpravy.cz
565	31.5.2019	Obdivuhodná repríza Jana Lisieckého na Pražském jaru	Klaviatura.cz
566	1.6.2019	ZUŠ OPEN	Havlíčkobrodský deník
567	1.6.2019	V Česku se prvně představí držitelka Grammy McLorinová	tyden.cz
568	1.6.2019	Letní festivaly aneb velký kalendář, kam za muzikou	Mladá fronta DNES
569	1.6.2019	Španělský orchestr je objevem festivalu Pražské jaro	Právo
570	1.6.2019	Žáci a učitelé uměleckých škol ukazují dětem, co umí	trebicksky.denik.cz
571	1.6.2019	Pražské jaro dnes uvede držitelku Grammy McLorinovou Salvantovou	operaplus.cz
572	2.6.2019	Pišňové miniatury v kostelní akustice	klasikaplus.cz
573	2.6.2019	Louis Langrée a jeho barevný koncert na Pražském jaru	klasikaplus.cz
574	2.6.2019	MenART: Zkušeni vedou mladé	casopisharmonie.cz
575	3.6.2019	Musica Florea na Pražském jaru	operaplus.cz
576	3.6.2019	Na Pražském jaru vystoupili Manuel Blanco a Jessica Cottis	operaplus.cz
577	3.6.2019	Jazzové zpestření Pražského jara	Právo
578	3.6.2019	Týden s hudbou	operaplus.cz
579	3.6.2019	Čtyři roční doby s Markétou v Atriu	blog.idnes.cz
580	3.6.2019	Na Pražském jaru vystoupí Toulouský národní orchestr	tyden.cz
581	3.6.2019	Závěrečné koncerty Pražského jara	operaplus.cz
582	3.6.2019	Nejen oddechový. Přední kritici hodnotí končící festival Pražské jaro	rozhlas.cz
583	4.6.2019	Hvězdy uprostřed kompromisů	Lidové noviny
584	4.6.2019	Kouzelnice na těremin: Zvuk jsem já	Deník N
585	4.6.2019	Toulouský národní orchestr zakončí festival Pražské jaro	tyden.cz
586	4.6.2019	Přijel orchestr z Toulouse, končí Pražské jaro	klasikaplus.cz
587	4.6.2019	Schumannovo Requiem jako festivalový objev	klasikaplus.cz
588	4.6.2019	Prague Spring festival draws to close	radio.cz
589	4.6.2019	Květnová nej – zážitek tentokrát bez propadáku dle Heleny Havlíkové	hudebnirozhledy.cz
590	4.6.2019	Čaroděj z Toulouse. Francouzský orchestr v závěru Pražského jara zazářil	aktualne.cz
591	4.6.2019	Inspirativní potkání na cestě mezi Prahou a Vidní	operaplus.cz
592	5.6.2019	Nejvíce sexy zvuk má Toulouse	operaplus.cz
593	5.6.2019	Orchestr z Toulouse a Emmanuel Pahud na sklonku Pražského jara	klasikaplus.cz
594	5.6.2019	Padající řemen aneb Skoro všechno špatně	klasikaplus.cz
595	5.6.2019	Prague Spring music festival wraps up with Toulouse orchestra	radio.cz
596	5.6.2019	Překvapivé zakončení Pražského jara	casopisharmonie.cz
597	5.6.2019	Dárek k narozeninám Pražského jara	irozhlas.cz
598	6.6.2019	Toulouse na podruhé tolik nepřesvědčil, přesto má svou jedinečnost	operaplus.cz
599	6.6.2019	Stylově francouzské zakončení	Lidové noviny
600	6.6.2019	Pražské jaro ukončila svižná Carmen. Patřila k bonbónkům	Mladá fronta DNES
601	6.6.2019	Francouzská euforie zakončila Pražské jaro	Právo
602	6.6.2019	Pražské jaro 2020 otevrou Berlínští Mahlerem a Byčkov Mou vlastní	klasikaplus.cz
603	6.6.2019	Spolehlivé orchestry pod dobrým vedením na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
604	7.6.2019	Byly uděleny ceny OSA, získal je Karel Janovický, Martin Smolka nebo Michal Nejtek	casopisharmonie.cz
605	10.6.2019	Slavný dirigent Barenboim prodloužil angažmá, v Berlíně zůstane do svých 85 let	aktualne.cz

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
606	13.6.2019	Jakub Hrůša: Mám období už několikáté zamilovaností do Bedřicha Smetany	klasikaplus.cz
607	1.7.2019	Pražské jaro 2019	Hudební rozhledy
608	1.7.2019	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2019	Hudební rozhledy
609	1.7.2019	Zahájení s Jakubem Hrůšou a Bamberskými symfoniky	Hudební rozhledy
610	1.7.2019	Boston Symphony Chamber Players a Garrick Ohlsson	Hudební rozhledy
611	1.7.2019	Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia – Roma a Lisa Batiashvili	Hudební rozhledy
612	1.7.2019	Orpheus Chamber Orchestra a Jan Lisiecki	Hudební rozhledy
613	1.7.2019	Les Arts Florissants a Cyril Poulet	Hudební rozhledy
614	1.7.2019	Orquesta de Cadaqués a Leticia Moreno	Hudební rozhledy
615	1.7.2019	Ensemble intercontemporain	Hudební rozhledy
616	1.7.2019	Příliš monumentální velkolepost	Hudební rozhledy
617	1.7.2019	Pražští symfonikové, Terezie Fialová a Petr Eben	Hudební rozhledy
618	1.7.2019	Kateřina Englichová s Kukulovou světovou premiérou	Hudební rozhledy
619	1.7.2019	Česká filharmonie a Javier Perianes	Hudební rozhledy
620	1.7.2019	Musica Florea se Schumannem a Mozartem	Hudební rozhledy
621	1.7.2019	Jessica Cottis rozžhavila SOČR	Hudební rozhledy
622	1.7.2019	Debut Pražského jara	Hudební rozhledy
623	1.7.2019	Výjimečný projekt	Hudební rozhledy
624	1.7.2019	Pocta těreminu	Hudební rozhledy
625	1.7.2019	Skvělý Philharmonia Octet Prague	Hudební rozhledy
626	1.7.2019	Saxofony v klášteře na výbornou	Hudební rozhledy
627	1.7.2019	Operní hvězdy čtyř generací	Hudební rozhledy
628	1.7.2019	Martina Janková a Barbara Maria Willi	Hudební rozhledy
629	1.7.2019	První matiné s Matyášem Novákem	Hudební rozhledy
630	1.7.2019	Druhé nokturno s Al-Ashhabem a Adamem Skoumalem	Hudební rozhledy
631	1.7.2019	Filmový Varhaník u sv. Víta s novou hudbou	Hudební rozhledy
632	1.7.2019	Cécile McLorin Salvant & Sullivan Fortner – americký jazz s premiérou	Hudební rozhledy
633	1.7.2019	A na závěr dvakrát orchestr z Toulouse	Hudební rozhledy
634	1.7.2019	Flétnistka z Pražského jara Anna Talacková	Harmonie

Echo Pražského jara na obrazovkách ČT art

#	Datum	Název
1	12.5.2019	Neformální prolog festivalu – Prague Cello Quartet, rozhovor s Jakubem Hrůšou k přípravám zahajovacího koncertu
2	13.5.2019	Zahájení na Kampě, reportáž ze slavnostního zahájení festivalu
3	14.5.2019	Zkoušky na koncert k počtě Hectora Berlioze – dirigent John Nelson, SOČR, Jozef Chabroň – sbormistr Slovenského filharmonického sboru
4	15.5.2019	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro
5	16.5.2019	Vizionářský Berlioz – ohlédnutí za koncertem
6	17.5.2019	Garrick Ohlsson na Pražském jaru poprvé jako komorní hráč
7	18.5.2019	Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia – Roma, rozhovor s dirigentem Antoniem Pappanem
8	19.5.2019	Pražský filharmonický sbor, rozhovor se sbormistrem Lukášem Vasilkem
9	20.5.2019	Debut Pražského jara – dirigent Ben Glassberg, hornísta Alexandre Collard, skladatel Šimon Voseček
10	21.5.2019	Pražští symfonikové FOK a šéfdirigent Pietari Inkinen, klavíristka Terezie Fialová
11	22.5.2019	Orpheus Chamber Orchestra, klavírista Jan Lisiecki
12	23.5.2019	Operní hvězdy čtyř generací, rozhovor se sopránistkou Gabrielou Beňačkovou, dirigentem Jaroslavem Kyzlinkem a barytonistou Romanem Hozou
13	24.5.2019	Ensemble 18+, harfistka Kateřina Englichová, skladatel Ondřej Kukul
14	25.5.2019	Pocta těreminu – rozhovor se skladatelem Jakubem Ratajem, hráčkou na těremin Carolinou Eyck
15	26.5.2019	Quatuor Zaïde, PhilHarmonia Octet Prague, hobojísta Vilém Veverka
16	27.5.2019	Houslistka Ludmila Pavlová, klavíristé Matyáš Novák a Pavel Zemen
17	28.5.2019	Ensemble intercontemporain a dirigent Julien Leroy, Les Arts Florissants a dirigent William Christie, cembalistka Monika Knoblochová
18	29.5.2019	Uvedení kantáty S. Prokofjeva Alexandr Něvský, dirigent Alexander Vedernikov, mezzosopranistka Lucie Hilscherová
19	30.5.2019	Houslista Milan Al-Ashhab, klavírista Adam Skoumal
20	31.5.2019	Orquesta de Cadaqués, dirigent Jaime Martín, houslistka Leticia Moreno
21	1.6.2019	Dirigentka Jessica Cottis
22	2.6.2019	Francouzský akcent Pražského jara, dirigent Louis Langrée
23	3.6.2019	Musica Florea, dirigent Marek Štryncl
24	4.6.2019	Cécile McLorin Salvant
25	5.6.2019	Orchestre National du Capitole de Toulouse, dirigent Tugan Sochijev

Tiskové konference Pražského jara

#	Datum	Téma, Umělec	Místo
1	13.11.18	Představení programu Pražského jara 2019	Sídlo Pražského jara
2	19.03.19	Světové premiéry na Pražském jaru, partnerství Mastercard	Sídlo Pražského jara
3	29.04.19	Zahájení festivalu ve znamení mimořádné symboliky, partnerství s Prahou	Hotel InterContinental Prague
4	14.05.19	John Nelson	Tiskové středisko PJ, Obecní dům
5	17.05.19	Sir Antonio Pappano, Lisa Batiashvili	Tiskové středisko PJ, Obecní dům
6	21.05.19	Jan Lisiecki, umělecký vedoucí Orpheus Chamber Orchestra	Hotel InterContinental Prague
7	24.05.19	Carolina Eyck, Štěpán Ježek	Rudolfinum, Dvořákova síň
8	27.05.19	William Christie, Cyril Poulet, Julian Leroy	Hotel InterContinental Prague
9	29.05.19	Louis Langrée	Hotel InterContinental Prague
10	31.05.19	Jessica Cottis	Tiskové středisko PJ, Obecní dům
11	03.06.19	Tugan Sochijev, Emmanuel Pahud	Tiskové středisko PJ, Obecní dům

Pražské jaro v rádiu a televizi

#	Datum	Téma	Stanice	Pořad
1	13.11.2018	Pražské jaro představuje program pro příští rok	ČT art	Události v kultuře
2	12.12.2018	74. ročník Pražského jara	ČRo - Radiožurnál	
3	13.12.2018	Do kultury v Praze jde více než 300 milionů korun	TV Praha	
4	19.1.2019	Cenu za nejlepší soudobou českou skladbu vážné hudby získal Luboš Mrkvička	ČT art	Události v kultuře
5	4.3.2019	Beata Hlavenková a MenART v rámci Pražského jara	ČT art	Události v kultuře
6	14.3.2019	Pražský filharmonický sbor vystoupí na Pražském jaru	ČT art	Události v kultuře
7	18.3.2019	Hypnos, Atlas mraků a těremin. Pražské jaro pěstuje soudobou českou hudbu	ČT 24	Zprávy
8	19.3.2019	Vedení Pražského jara se rozhodlo obnovit funkci dramaturga	ČT art	Události v kultuře
9	21.4.2019	Na festival Pražské jaro zbývá v prodeji pětina z celkového počtu 43 000 vstupenek	ČT art	Události v kultuře
10	21.4.2019	Rozhovor s violoncellistou Tomášem Jamníkem	ČRo - Dvojka	
11	22.4.2019	Už za necelý měsíc přivítá hlavní město 74. ročník mezinárodního festivalu Pražské jaro	TV Praha	
12	29.4.2019	Za 14 dní začíná festival Pražské jaro	ČT art	Události v kultuře
13	6.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Michal Kaňka	Classic Praha	Dopolední blok
14	7.5.2019	Roman Bělor – zahraniční hvězdy na PJ 2019	Classic Praha	Odpolední blok
15	8.5.2019	Roman Bělor – české orchestry a zahraniční dirigenti na PJ 2019	Classic Praha	Odpolední blok
16	9.5.2019	Roman Bělor – zahraniční hvězdy na PJ 2019	Classic Praha	Odpolední blok
17	10.5.2019	Pražské jaro začíná – ředitel Roman Bělor	ČRo - Vltava	Mozaika
18	10.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Jakub Hrůša	Classic Praha	Dopolední blok
19	10.5.2019	Tiskový mluvčí Pavel Trojan hostem ve studiu	Seznam TV	Zprávy v poledne
20	10.5.2019	Roman Bělor – české orchestry a zahraniční dirigenti na PJ 2019	Classic Praha	Odpolední blok
21	10.5.2019	Host: Roman Bělor, ředitel festivalu Pražské jaro	ČRo - Plus	Hovory
22	11.5.2019	Jakub Hrůša hostem ve studiu	ČT art	Události v kultuře
23	11.5.2019	Roman Bělor – zahraniční hvězdy na PJ 2019	Classic Praha	Odpolední blok
24	11.5.2019	Zítra začíná Pražské jaro	ČT art	Události v kultuře
25	12.5.2019	Jakub Hrůša k zahajovacímu koncertu	ČRo - Vltava	Mozaika
26	12.5.2019	Bamberští symfonikové zahajují Pražské jaro	ČT art	Události v kultuře
27	12.5.2019	Čí je Má vlast? Festival Pražské jaro se o ni dělí s německým orchestrem i diváky ČT	ČT 24	Zprávy
28	12.5.2019	Jakub Hrůša – živě z Obecního domu	ČRo - Radiožurnál	Odpolední blok
29	12.5.2019	Roman Bělor – živě z parku na Kampě	ČT 24	Studio ČT 24
30	12.5.2019	Roman Bělor – české orchestry a zahraniční dirigenti na PJ 2019	Classic Praha	Odpolední blok
31	12.5.2019	Začíná festival Pražské jaro	ČT 24	Zprávy
32	12.5.2019	Začíná festival Pražské jaro	ČT 1	Události
33	12.5.2019	Začíná festival Pražské jaro	ČRo - Plus	Zprávy
34	12.5.2019	Musique: Ouverture ce Dimanche du 74e Festival du Printemps de Prague	ČRo - Praha	Francouzské vysílání
35	13.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Vilém Veverka	Classic Praha	Dopolední blok
36	13.5.2019	Roman Bělor	Slovenský rozhlas	Dopolední blok
37	13.5.2019	Zahajovací koncert Pražského jara jako akt česko-německého usmíření	ČT art	Události v kultuře
38	13.5.2019	Začalo Pražské jaro	ČT 24	Zprávy
39	13.5.2019	Začal 74. ročník Pražského jara	ČT 24	Zprávy
40	13.5.2019	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro	ČRo - Vltava	Reflexe: Hudba!
41	14.5.2019	Ondřej Kotrč o přípravách koncertu Vizionářský Berlioz	ČRo - Plus	
42	14.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Jozef Chabroň	Classic Praha	Dopolední blok
43	14.5.2019	Roman Bělor k uvedení monumentálního Berliozova Te Deum	DR (Danmarks Radio)	

Pražské jaro v rádiu a televizi – pokračování

#	Datum	Téma	Stanice	Pořad
44	14.5.2019	John Nelson – Berlioz je jedinečný	ČRo - Radiožurnál	
45	14.5.2019	Pavel Trojan – uvedení kantáty Alexandr Něvský	Classic Praha	Večerní blok
46	15.5.2019	Pavel Trojan – debut orchestru z Toulouse	Classic Praha	Večerní blok
47	15.5.2019	Festival Pražské jaro vzdá počtu Hectoru Berliozovy	ČRo - Plus	
48	15.5.2019	Jakub Rataj – Premiéra na Pražském jaru	ČRo - Vltava	Mozaika
49	15.5.2019	Pražské jaro – Vizionářský Berlioz	ČRo - Vltava	Mozaika
50	15.5.2019	Martin Daněk vítězem Pražského jara v hře na hoboj	ČT art	Události v kultuře
51	16.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Matyáš Novák	Classic Praha	Dopolední blok
52	16.5.2019	Kateřina Englichová o připravovaném koncertu	ČT 1	Studio 6
53	16.5.2019	Matyáš Novák hostem ve studiu; John Nelson uvedl Berliozovo dílo	ČT art	Události v kultuře
54	16.5.2019	John Neslon a vizionářský Berlioz	ČT art	Události v kultuře
55	17.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Šimon Voseček	Classic Praha	Dopolední blok
56	17.5.2019	Koncert Pražského filharmonického sboru na Pražském jaru, Lukáš Vasilek hostem ve studiu	ČT art	Události v kultuře
57	17.5.2019	Speciální vysílání z Pražského jara	Seznam TV	Kultura Terezy Willoughby
58	17.5.2019	Pavel Trojan – mexická dirigentka Alondra de la Parra	Classic Praha	Odpolední blok
59	17.5.2019	Jeden z nejstarších orchestrů světa teď koncertuje na festivalu Pražské jaro	ČT art	Události v kultuře
60	17.5.2019	Jak to vidí profesor Jiří Hlaváč	ČRo - Dvojka	Jak to vidí...
61	18.5.2019	Originální hudbu k němému filmu Varhaník u Svatého Víta uvede na Pražském jaru skladatel Jan Rybář	ČT 24	Kultura +
62	18.5.2019	Debut Pražského jara	ČRo - Vltava	Mozaika
63	18.5.2019	Šimon Voseček hostem ve studiu	ČT art	Události v kultuře
64	20.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Terezie Fialová	Classic Praha	Dopolední blok
65	20.5.2019	Pavel Trojan – debut orchestru z Toulouse	Classic Praha	Odpolední blok
66	20.5.2019	Operní panorama Heleny Havlíkové – Hector Berlioz (Harold v Itálii, Te Deum)	ČRo - Vltava	Mozaika
67	20.5.2019	Pražské jaro – Antonio Pappano, Orchestr národní akademie svaté Cecilie z Říma	ČRo - Vltava	Mozaika
68	20.5.2019	Obecenstvo je součástí atmosféry, a když je tam správná chemie, výsledek stojí za to, říká Pappano	ČRo - Vltava	Mozaika
69	21.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Roman Hoza	Classic Praha	Dopolední blok
70	21.5.2019	Jan Lisiecki na Pražském jaru	ČT art	Události v kultuře
71	21.5.2019	Pavel Trojan – uvedení kantáty Alexandr Něvský	Classic Praha	Odpolední blok
72	21.5.2019	Orpheus Chamber Orchestra – jeden z vrcholů Pražského jara	ČT art	Události v kultuře
73	22.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Karel Košárek	Classic Praha	Dopolední blok
74	22.5.2019	Pražské jaro – Jan Lisiecki	ČRo - Vltava	Mozaika
75	22.5.2019	Berlioz vizionářský i komorní, omračující i lyrický. Poslouchejte impozantní program Pražského jara	ČRo - Vltava	
76	22.5.2019	Gabriela Beňačková a slavné árie na Pražském jaru	ČT art	Události v kultuře
77	23.5.2019	Jan Rybář o hudbě k Fričově němému filmu	ČRo - Radiožurnál	
78	23.5.2019	Pavel Trojan – mexická dirigentka Alondra de la Parra	Classic Praha	Večerní blok
79	23.5.2019	Vikendový program Naše náplavka	Rádío Blaník - Praha	
80	23.5.2019	Rozhovor s Janem Rybářem – Pražské jaro a projekce filmu Martina Friče Varhaník u sv. Víta	ČRo - Vltava	Mozaika
81	24.5.2019	Netradiční hudební nástroj na Pražském jaru	ČT art	Události v kultuře
82	24.5.2019	Pavel Trojan – uvedení kantáty Alexandr Něvský	Classic Praha	Odpolední blok
83	24.5.2019	Sálem Rudolffina zní těremín	ČT art	Události v kultuře
84	24.5.2019	Jak zní hudební nástroj těremín, který dnes figuruje na jedné z premiér Pražského jara?	ČRo - Plus	
85	27.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Miroslav Srnka	Classic Praha	Dopolední blok
86	27.5.2019	Overheating Miroslava Srnky zazní v české premiéře	ČRo - Radiožurnál	
87	27.5.2019	Pražské jaro – Operní hvězdy čtyř generací	ČRo - Vltava	Mozaika
88	28.5.2019	Barbara Maria Willi na Classic Praha	Classic Praha	Hudba v miléniu
89	28.5.2019	Skladba Overheating na Pražském jaru, Miroslav Srnka hostem	ČT art	Události v kultuře
90	28.5.2019	Pavel Trojan – debut orchestru z Toulouse	Classic Praha	Odpolední blok
91	28.5.2019	Na Pražském jaru se představil legendární dirigent William Christie se souborem Les Arts Florissants	ČRo - Vltava	Mozaika
92	28.5.2019	Pražské jaro a bamberští symfonikové	ČT art	ArtZóna
93	29.5.2019	Pavel Trojan – mexická dirigentka Alondra de la Parra	Classic Praha	Odpolední blok
94	29.5.2019	Jiří Bárta na Pražském jaru	ČT art	Události v kultuře
95	30.5.2019	Martina Janková na Pražském jaru	ČT art	Události v kultuře
96	30.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Martina Janková	Classic Praha	Dopolední blok
97	30.5.2019	Martina Janková na Pražském jaru	ČRo - Vltava	Mozaika
98	30.5.2019	Česká filharmonie má ve své hudební krvi vřelost, aristokracii zvuku i noblesu, říká Louis Langrée	ČRo - Vltava	Mozaika
99	31.5.2019	Živý telefonický rozhovor – Marek Štrýncl	Classic Praha	Dopolední blok
100	31.5.2019	Premiéry na Pražském jaru. Podívejte se, jak se skládá na těremín	Seznam TV	Kultura Terezy Willoughby
101	31.5.2019	ZUŠ Open	Regina DAB Praha	

#	Datum	Téma	Stanice	Pořad
102	31.5.2019	Mám tvůrčí svobodu. Nepředepisuje se mi, kterým směrem by mělo jít moje hudební myšlení, říká Šimon Voseček	ČRo - Vltava	Mozaika
103	31.5.2019	Louis Langrée et la Philharmonie Tchèque : Un Rapport De Séduction	ČRo - Praha	Francouzské vysílání
104	2.5.2019	Závěrečným koncertem se v úterý uzavře 74. ročník Pražského jara	ČT art	Události v kultuře
105	3.5.2019	Pražské jaro – Alexandr Něvský, Martina Janková, Musica Florea	ČRo - Vltava	Mozaika
106	3.5.2019	Nejen oddechový. Přední kritici hodnotí končící festival Pražské jaro	ČRo - Vltava	Reflexe: Hudba!
107	4.5.2019	Závěrečný koncert Pražského jara	ČT 1	Události
108	4.5.2019	Pražské jaro se dnes loučí slovansko-francouzským večerem	ČT art	Události v kultuře
109	4.5.2019	L'Orchestre National du Capitole de Toulouse: l'excellence française et russe à Prague	ČRo - Praha	Francouzské vysílání
110	4.5.2019	Jaké bylo Pražské jaro	ČT art	Události v kultuře
111	5.5.2019	Skončilo Pražské jaro	ČT 24	Zprávy
112	5.5.2019	V Česku letos poprvé hraje francouzský Národní orchestr	ČRo - Olomouc	
113	5.5.2019	30 vyprodaných koncertů hlásí pořadatelé festivalu vážné hudby Pražské jaro	ČRo - Plus	
114	5.5.2019	Finále Pražského jara patří orchestru z Toulouse a jeho šéfdirigentovi Tuganu Sochijevovi	ČRo - Vltava	Mozaika
115	6.5.2019	Jiří Hlaváč: Jaký byl letošní ročník festivalu Pražské jaro?	ČRo - Dvojka	Jak to vidí...
116	8.5.2019	Alissa Firsova – ruská klavíristka žijící ve Velké Británii, která zahrála na festivalu Pražské jaro	ČRo - Plus	Mezi námi
117	2.7.2019	Leticia Moreno	Classic Praha	Hudba v miléniu

Přímé přenosy a záznamy koncertů

#	Datum	Koncert	Stanice	Poznámka	Eurorádío
1	11.5.2019	Mezinárodní hudební soutěž PJ, obor hoboj, druhé kolo	Český rozhlas	záznam a video-streaming na YouTube	
2	12.5.2019	Mezinárodní hudební soutěž PJ, obor flétna, druhé kolo	Český rozhlas	záznam a video-streaming na YouTube	
3	12.5.2019	Zahajovací koncert	Česká televize a Český rozhlas	přímý přenos	ano
4	13.5.2019	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, obor hoboj, finále	Český rozhlas	přímý přenos a video-streaming na YouTube	
5	14.5.2019	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, obor flétna, finále	Český rozhlas	přímý přenos a video-streaming na YouTube	
6	15.5.2019	Vizionářský Berlioz	Český rozhlas	přímý přenos	ano
7	17.5.2019	Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia – Roma	Český rozhlas	přímý přenos	
8	19.5.2019	Debut Pražského jara	Český rozhlas	záznam	
9	20.5.2019	Ensemble 18+	Český rozhlas	záznam	
10	21.5.2019	Orpheus Chamber Orchestra	Český rozhlas	záznam	
11	24.5.2019	Pocťa těremínu	Český rozhlas	záznam	
12	25.5.2019	Ludmila Pavlová	Český rozhlas	záznam	
13	26.5.2019	Pavel Zemen	Český rozhlas	záznam	
14	26.5.2019	Saxofonové kvarteto Bohemia	Český rozhlas	záznam	
15	27.5.2019	Les Arts Florissants	Český rozhlas	přímý přenos	ano
16	27.5.2019	Ensemble intercontemporain	Český rozhlas	záznam	
17	29.5.2019	Milan Al-Ashhab	Český rozhlas	záznam	
18	2.6.2019	Symfonický orchestr Českého rozhlasu a Jessica Cottis	Český rozhlas	záznam	
19	3.6.2019	Orchestre National du Capitole de Toulouse	Česká televize	záznam	

KONCERTY PRAŽSKÉHO JARA 2019 A JEJICH OHLASY

© Pražské jaro – Petra Hajsáková

Prague Cello Quartet © Pražské jaro – Petra Hajsáková

9. 5. ČT 20.00 Royal

PŘED ZAHÁJENÍM NEFORMÁLNĚ

Prague Cello Quartet

Čtveřice mladých violoncellistů se postarala o neformální prolog Pražského jara. Inteligentním humorem a tvořivými úpravami známých skladeb připomněli, že vážná hudba nemusí být zdaleka jen vážná.

Kč 500/Rozkvět

Recenze

Prague Cello Quartet: Předskokani Pražského jara
11. 5. 2019, operaplus.cz, Svatava Barančicová

/.../ hodně se mi líbila atmosféra starého kabaretního divadla s barem za zády a stolkami s lampičkami mezi sedadly, kam si můžete během produkce položit sklenici s koktejlem. Všude ten dekadentní kaširovaný luxus, omšelá pozlátka a perské koberce ve vstupní hale, prostě paráda! Cellisté začínali klasikou. /.../ Dále zazněly jazzové kousky s improvizacemi, Ježkovo *Nebe na zemi*, které hezky „šlapalo“, píseň Franka Sinatry, skvělý dynamický *Fantom opery* nebo dojemná melodie Ennia Morriconeho z filmu *Misie*. Na cello se přitom hrálo různě – různé poklepy do rytmu a šustění po lubech místo bicích, drnkání jako na kytaru. /.../ Na čtyři cello jde zahrát opravdu skoro všechno a nemusí to být jen z legrace.

11. 5. SO 16.00 HAMU

MASTERCLASS – ANDRÁS ADORJÁN

Širokému publiku byl určen masterclass s tímto významným flétnistou a vyhledávaným pedagogem.

Kč 100

12. 5. NE 10.00 Vyšehradský hřbitov, Slavin

POCTA BEDŘICHU SMETANOVÍ

Vstup volný

12. 5. NE 16.00 Park Kampa

ZAHÁJENÍ NA KAMPĚ

Zahájení Pražského jara 2019 již tradičně v parku na Kampě! Od čtvrté hodiny odpolední byl připraven bohatý doprovodný program ve spolupráci s projektem ZUŠ Open. Přímě na místě bylo možné zakoupit chutné občerstvení v piknikovém stylu. Vše vyvrcholilo přímým přenosem zahajovacího koncertu v projekci na velkoplošné obrazovce.

Vstup volný

Technologický partner

CETIN

ZUŠ OPEN

Jakub Hrůša © Pražské jaro - Ivan Malý

12.5. NE 20.00 Obecní dům

ZAHAJOVACÍ KONCERT

Bamberger Symphoniker
Jakub Hrůša – dirigent

Bedřich Smetana
Má vlast

Kč 4200/3600/2800/1800/ST900

Recenze

Má vlast z Bamberku. Košatá, kulatá a důstojná
13. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

/.../ Jejich koncert měl v sobě nejen umělecké poselství. Těleso vzniklo po válce z členů Pražské německé filharmonie i dalších německých hudebníků vypovězených z Československa. Dnes je typickým „globalizovaným“ tělesem v tom smyslu, že ho tvoří ne jedna, ale množství – v tomto případě dvacet jedna – národností. Každopádně jejich pozvání bylo sympatickým

gestem. /.../ Mají příjemně měkký, sytý, kulatý zvuk a kvalitní hudebníky. Pokud by se mělo jejich a Hrůšovo podání *Mé vlasti* charakterizovat, pak asi jako lyrické, důstojné až monumentální.

Má vlast lyrická a důstojná aneb Zrod legendy
13. 5. 2019, klasikaplus.cz, Petr Veber

/.../ Smetanova *Má vlast* zazněla velmi pěkně, nesmírně životně, do detailů propracovaně a přitom uvolněně. Zazněla v rovnováze lyrického a epického, svátečního a spontánního, promyšleného a prožitého, v rovnováze českého a světového přístupu, vzorově – tak, že by se o ní mohlo jednou mluvit jako o legendární. To, že cyklus Smetanových symfonických básní hraje německý orchestr, nemělo v té chvíli žádnou váhu. To, že tento orchestr vznikl v Bavorsku v roce 1946 z německy mluvících hudebníků odsunutých z Československa a že se nadále hlásí k dávným tradicím, vlastně také ne. Podstatné bylo, že Smetanu hrálo tvárné těleso, zralým způsobem inspirované a vedené. /.../ Z dirigentského stupínku se šířila přirozená autorita s jistotou bez pochyb, současně však podepřená zklidněnou pokorou. Dirigent neřešil nic jiného než co nejlepší zhmotnění, zpřítomnění a předání hudebního, ideového a emocionálního obsahu Smetanovy hudby. A orchestr rovněž. Žádný zápas s hudebním materiálem, ale usazená, připravená, nazkoušená,

a přece momentálně také živě s momentálním jedinečným nábojem dotvářená interpretace. /.../ Dirigoval z paměti, podrobně, ale přesto neukazoval vše, nebylo třeba, orchestr má skladbu zvládnutou, zažitou, vzal ji plně, až dojemně za svou. /.../ A pokud se týká Jakuba Hrůši, který debutoval na Pražském jaru před čtrnácti lety a dnes už je, kde je? Tehdejší tušené předpovědi jeho uměleckého růstu se naplňují. Jeho působení v Bamberku je šťastné a výsledky hodně dobré. Vedle toho má už na svém kontě úspěšná hostování u řady světových orchestrů těch nejzvučnějších jmen. Takže i dnešní předpovědi jeho další budoucnosti mohou být dostatečně smělé. Víc než smělé.

Zahájení Pražského jara: Mé vlasti chyběl patos, nechyběla velebnost
13. 5. 2019, aktualne.cz, Dita Hradecká

/.../ Je osvěžující vidět dirigenta, jehož lze v sedmatřiceti letech stále ještě označit za „mladého“, který nesází na frenetická tempa a přemrštěnou gestikulaci. Z paměti dirigující Hrůša je uměřený, emoce dokáže držet na uzdě a v pravou chvíli je povolit. Své lidi má pod kontrolou a laskavým vedením; ví, kde jsou gesta nadbytečná, kde může orchestr nechat hrát samotný a kde je třeba podpořit jej taktovkou. Jeho *Má vlast* byla v neděli jako jeden dlouhý rozprostřený horizont, který začal tichými, pomalými plochami Vyšehradu, kulminoval v operně emotivní *Šárce* a vygradoval závěrečnou dvojicí symfonických básní. /.../ Rok co rok na Pražském jaru zní Smetanův cyklus šesti symfonických básní psaný v časech národního obrození a nabitý symboly, které vytváří kontinuitu s minulostí, takže se zdá, jako by 19. století pokračovalo. Nejružnější způsoby provedení, od průměrných přes pozoruhodné, konvenční, tradiční až po revoluční, však legitimizují volbu právě této hudby pro zahájení nejvýznamnějšího českého festivalu.

Mimohudební obsah, onen vlastenecký náboj, můžeme dnes klidně nechat dřímat pod povrchem, vychutnávat si Smetanovu originalitu a doufat, že už nenastane situace, kdy rytmický motiv *Táboru* vháněl posluchačům okupovaného státu slzy do očí. *Má vlast* ročník 2019 možná neměla takový společenský a mediální přesah jako předloňské provedení dirigenta Daniela Barenboima s Vídeňskými filharmoniky. Ale nebyla ani prostá symbolického podtextu: orchestr založený Němci, po druhé světové válce vyhnány z Prahy, přijel zahájit Pražské jaro pod taktovkou českého šéfa. Navíc s touto skladbou zahajuje rozsáhlé turné. A to je dobré.

Smetanova Má vlast česko-německá
13. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Martin Jemelka

/.../ V orchestru Bamberkých symfoniků již dnes neúčinkuje nikdo, kdo by éry Keilberthovu a Kempeho nebo hostování Leitnerova a Dorátiho zažil. V bamberském publiku ovšem stále sedí pamětníci starých časů a v orchestru panuje náklonnost k české hudební kultuře, srovnatelná s afinitou Angely Merkelové k Česku a Čechům. Český sentiment oživil nástup Jakuba Hrůši do čela orchestru na podzim 2016 a první společná nahrávka se Smetanovou *Mou vlastí*. /.../ Hrůšova festivalová *Má vlast* volila velmi, velmi klidná tempa, občas až odvážně plynulá (*Šárka*), vždy však oživaná agogikou a detaily v sólových nástrojích. Publikum, které má *Mou vlast* zadřenu pod kůži a těší se na její rychlý spád a brzký konec, mohla Hrůšova tempa iritovat. Umožňovala však dokončovat a dodýchávat fráze, dávala prostor prožitku a promyšlení. Nezapomínejme však, že Smetanův cyklus Hrůša nenastudoval jen pro díla znalé pražskojarní publikum a Bamberští symfonikové netrpí stereotypy a interpretační rutinou českých orchestrů. Vedle temp zaujala Hrůšova agogika, s níž jeho čeští předchůdci a kolegové pracovali a dosud zacházejí více než úsporně.

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro – Petra Hájská

Má vlast jako vize a návrat

14. 5. 2019, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Mimořádně umělecky poctivé a barvitě provedení *Mé vlasti* letos nabídli Bamberští symfonikové se současným šéfdirigentem Jakubem Hrůšou. Symbolika letošního zahajovacího koncertu Pražského jara je mimořádná. */.../* V *Táboru* si dirigent hodně grál s detaily, tady hlavně rytmickými, a *Blaník* dovedl k radostně důstojnému závěru. Tento závěr ostatně není zhudebněnou pověstí o blanických rytířích, je to závěr beethovenovský, s optimistickou vizí směrem k budoucnosti, což dirigent zdůrazňuje. Jakub Hrůša v rozhovoru pro Český rozhlas také upozornil na zajímavou věc: na státní hymnu se v Německu nevstává a na koncertech se prakticky nehraje. A pro německé hudebníky měla hymna *Kde domov můj* i díky čistě hudební kráse velkou působivost, takže okamžitě vznikla soustředěnější atmosféra a daleko důvěrnější pouto mezi publikem a orchestrem. Vydrželo po celý koncert, až k ovacím vstojí.

Uctili jsme génia Smetanova – Slavnostní zahájení 74. mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro
13. 5. 2019, operaplus.cz, Anna Šerých

/.../ Jakub Hrůša je znalec, který respektuje programové určení skladeb, a ještě víc kompoziční logiku Smetanova skvostu. Detailista s představivostí, cyklu dává pevný řád, *Mou vlast* Bedřicha Smetany ctí a miluje. */.../* Ve smyslné dynamice zvažuje Jakub Hrůša tempa, velmi rychlá i překvapivě pomalá. Kaskáda mohutně znělého orchestru, ztišená do napětí k návratu motivu *Vyšehradu*, dramata historie překlenutá do precizně deklamované poetiky naděje, byla impozantní. Samozřejmě víme, že Smetanova *Vltava* není popisem „běhu Vltavy“, že slouží apoteóze vlasti. Přesto dobře slyšíme kloubení studeného a teplého pramene řeky, ta sóla flétny s klarinetem byla iluzivně, výrazově dokonalá. Hráčská vyváženost jednotlivých orchestrálních skupin a kvalita interpretace je u Bamberských vysoká. Prostá suverenita orchestru sloužila nejen klidovým pasážím, jemně natřásané polce, snivé luně, nejvíc imponovala dramatickými šlehy, takřka brutalitou nástrah Svatojanských proudů. */.../* Jakub Hrůša se prokázal jako dramatik ve službě díla, jehož velikost odkrýval

v neokázalém napětí. Nejenom nám, kteří známe citát závěru – „že konečně s ním vždycky zvítězíte“, zněl závěr *Mé vlasti* jasnou nadějí. Zněl poselstvím kompozičního klenotu. Detailně sehraný orchestr hrál v kvalitě, v níž nejsou mezery. Jasná koncepční interpretace bez exkluzivní okázalosti, majestátní poselství s pečeti osobitosti.

Symbolická Má vlast s Bamberkými symfoniky
13. 5. 2019, novinky.cz, 14. 5. 2019, Právo, Vladimír Říha

/.../ V sále zazněl cyklus v koncepci Hrůšova učitele Jiřího Bělohlávka v jednom celku bez pauzy. Dirigent zvolil poma- lejší tempa až s extrémními dynamickými rozdíly. První tři části se zdály až překvapivě méně noblesnější, než je zvykem, a tak nejlépe vyzněly tři závěrečné části, zejména symfonická báseň *Z českých luhů a hájů*. Orchester se může pyšnit výbor- nými hráči na žestě (vynikající trubky) i dechové nástroje. Zahajovací večer byl symbolikou i provedením velice podaře- ným zahájením festivalu.

Jakub Hrůša to rád elegantní
14. 5. 2019, operaplus.cz, Svatava Barančicová

Ze zadu budovu obléhají televizní přenosové vozy, neklamná známka důležité události, kterou přenášejí živě. A pak vejde- te do sálu, nastoupí orchestr a první, co zahraje před stojícím publikem, je česká státní hymna. Důstojná, krásně zahraná symfonická verze, bez vyumělkovaných a bombastických dodělávek, jak se zalíbilo kdysi olympijskému výboru. Po takové hymně by se chtělo zatleskat (a příslušníkům hoke- jového národa možná i vítězně zakřičet), ale to už do festi- valového rituálu nepatří, ve ztichlém sále začíná *Vyšehrad*. Účastnit se zahajovacího koncertu je pro každý orchestr pocta. Tentokrát se jí dostalo Bamberkým symfonikům v čele s Jakubem Hrůšou, který je již třetím rokem šéfdi- rigentem tohoto tělesa. */.../* Jejich souznění s partiturou není jen příležitostné pro účast na festivalu, ale déle zažité a budované. */.../* Hrůša vede orchestr pevným, suverénním a mnohotvárným gestem, je na něj opravdu inspirující pohled. Jeho kariéru sledují již léta (pokud hraje v Česku) a z mladé generace dirigentů byl vždy nejvýraznější talent. Má nápady, má energii a odvahu a podle mě byl dost zralý k tomu nastoupit po Jiřím Bělohlávkovi jako jeho žák k České filharmonii. */.../* *Blaník* dovedl Hrůša do optimistického, až furiantsky rozjásaného závěru. Celý cyklus se díky svěžímu a hladkému průběhu nezdál nijak dlouhý, nebylo zde stagnu- jících míst. Výkon Bamberských symfoniků naplnil slavnostní i umělecké cíle vrchovatě, českému publiku se velmi zamlou- val a sklidili za to dlouhé ovace vestoje.

Světlo v šedi času
18. 5. 2019, Haló noviny, Tomáš Hejzlar

/.../ Panoramaticky vnímané pochopení a pojetí českosti se v dirigentově koncepci nevytratila, naopak! Jeho pojetí bylo prvotřídní, působivé. Ovšem už před lety jsme se vzruše- ním vnímali Hrůšovo ojedinělé – a veskrze zdařilé – pojetí s českými hráči. Letos tento slibný nástupce dirigenta Jiřího Bělohlávka opětovně jen potvrdil své přednosti intelektuální a hudební šíře. Navázal na výlučnost a posloupnost vnímání

zmíněného titulu v duchu výsostných tradic. Pochopil odkaz v šíři od dirigentů Talicha přes Ančerla, Košlera, Kubelíka, Mácala, Peška a další až k současnosti. V čele kolektivu německého (ovšem národnostně různorodého) Hrůša našel srozumitelně pochopitelnou interpretační spojnici. Letošní podoba *Mé vlasti* tudíž připomínala symbi- ózu předností nejhodnotnějších verzí našich i zahraničních vrcholných interpretačních osobností.

Zahájení s Jakubem Hrůšou a Bamberkými symfoniky
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Miloš Pokora

/.../ Souhlasím s německým kritikem Manuelem Brugem, že si Hrůša bamberský orchestr opravdu přivlastnil a že se pod jeho vedením zvuk tohoto tělesa stal „nezaměnitel- nějším, středoevropsky měkkým a se zpívajícími dřevěnými dechy“. Znovu jsem vnímal, jak se dirigent snaží, aby úvod *Vyšehradu* vyzněl jako vidina slávy, která se z hlubin minu- losti teprve vynořuje. */.../* Opět to bylo vyhraněně osobité pojetí *Mé vlasti*, nikoli jenom elegantně defilující, ale stále o něčem naléhavém vyprávějící, v dramatických momen- tech nikoli efektně patetické, ale spíš úderné, a hlavně daleko více vroucí a lyrické, než jsme zvyklí. Řekl bych pojetí krásné s velkým „K“. V tom, jak přesvědčivě dokáže prosadit sedmatřicetiletý dirigent na největší českou repertoárovou dominantu svůj názor, navíc s německým orchestrem, spat- řuji opravdu něco výjimečného.

Zahajovací koncert © Pražské jaro – Petra Hájská

BAMBERGER SYMPHONIKER

Jakub Hrůša – dirigent

Bedřich Smetana
Má vlast

Kč 3400/2700/2000/1300/ST800

Partner koncertu

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro - Ivan Malý

13.5. PO 16.00 – 1. část
20.00 – 2. část Rudolfinum,
Dvořákova síň

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO

FINÁLE, HOBOJ

Komorní orchestr Pražských symfoniků
Ondřej Vrabec – dirigent

Ralph Vaughan Williams
Koncert pro hoboj a smyčce a moll
Bohuslav Martinů
Koncert pro hoboj a malý orchestr H 353

Kč jedna část 400/300/200/Rozkvět

14.5. ÚT 10.00 HAMU

MASTERCLASS – JEFFREY RATHBUN

Širokému publiku byl určen masterclass s hoboistou
slavného Clevelandského orchestru.

Kč 100

14.5. ÚT 16.00 – 1. část
20.00 – 2. část Rudolfinum,
Dvořákova síň

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO

FINÁLE, FLÉRNA

PKF - Prague Philharmonia
Stanislav Vavřínek – dirigent
Bennewitzovo kvarteto

Antonín Rejcha
Flétnový kvartet G dur op. 98

Jeden z následujících koncertů
Wolfgang Amadeus Mozart
Koncert pro flétnu a orchestr G dur KV 313
Koncert pro flétnu a orchestr D dur KV 314
Vilém Blodek
Koncert pro flétnu a orchestr D dur

Kč jedna část 400/300/200/Rozkvět

John Nelson © Pražské jaro - Ivan Malý

15.5. ST 20.00 Obecní dům

VIZIONÁŘSKÝ BERLIOZ

Symfonický orchestr Českého rozhlasu
John Nelson – dirigent
Karel Untermüller – viola
Nicholas Phan – tenor
Slovenský filharmonický sbor, Jozef Chabroň – sbormistr
Kühnův smíšený sbor, Jaroslav Brych – sbormistr
Kühnův dětský sbor, Jiří Chvála – sbormistr

Koncert k oslavě Hectora Berlioze, od jehož smrti uplynulo
150 let. Po čtyřiceti letech se na Pražské jaro vrátilo jeho
monumentální *Te Deum*, a to pod taktovkou Johna Nelsona,
jehož kritici řadí mezi nejvyhledávanější specialisty
na Berliozovu hudbu. Jeho nastudování *Trójanů* nedávno
časopis *Gramophone* i deník *New York Times* shodně označily
za nejlepší nahrávku roku.

Hector Berlioz
Harold v Itálii op. 16
Te Deum op. 22

Kč 1200/950/800/600/ST400/Rozkvět
PREMIUM Kč 2700

Recenze

**Berlioz na Pražském jaro omámil publikum violou,
velkým orchestrem i mohutnými sbory**
16. 5. 2019, informuji.cz, Eva Ticháková

/.../ Pro Berlioze zahrnovala představa ideálního provedení
Te Deum několik stovek sboristů. Ti by se však už do
Smetanovy síně nevešli. I když tak občas zanikal spolu
s orchestrem zpívaný text, sbor diváci slyšeli i přes obavy
organizátorů tak akorát. Jen zpěváci asi museli přidat na
hlasitosti. Berlioz tak po sto padesáti letech přesvědčil,
že jeho velkolepé nápady nebyly hloupé a že jejich prosazo-
vání i za cenu přísné kritiky mělo smysl. Romantické harmo-
nie totiž neztrácejí ani dnes svůj půvab a propracované
provedení, byť v takovém počtu hudebníků pochopitelně ne
zcela dokonalé, jim také dodává lesk.

Monumentální Berlioz na Pražském jaro:
Důkaz, že metropoli chybí adekvátní sál
16. 5. 2019, aktualne.cz, Boris Klepal

Hned na začátek připravil festival Pražské jaro jednu
z mimořádně očekávaných událostí letošního ročníku.
Jen tři dny po tradiční zahajovací *Mé vlasti* uvedl americký
dirigent John Nelson v Obecním domě program z děl svého
alter ega Hectora Berlioze. Nejvíce se předem mluvilo o jeho
monumentálním *Te Deum*, které navíc v Praze naposledy
zaznělo před čtyřiceti lety. */.../* Z hudebního hlediska

byla pozoruhodná především samotná skutečnost, že Pražské jaro pro berliozovský večer pozvalo právě Nelsona. Sedmasedmdesátiletý americký dirigent a francouzský novoromantický skladatel v dnešním hudebním světě tvoří charakteristickou dvojici – jednoho bez druhého si lze jen těžko představit. John Nelson se Berliozovu dílu důkladně věnuje celý svůj umělecký život. /.../ Dnes je John Nelson jednou z klíčových osobností, které pomáhají publiku, aby našlo k Berliozovi cestu nejen jako k tvůrci nafouknutých a megalomanských konceptů, ale také – a možná především – jako k detailistovi sršícímu nápady a nevyčerpatelnou chutí pracovat s barvou orchestrálního zvuku. /.../ Berliozovskému večeru Pražského jara předcházela velká očekávaná a koncert je navzdory výhradám především naplnil. *Harold v Itálii* opravdu zazářil a John Nelson odvedl výbornou práci. *Te Deum* klade na provedení nároky, které jsou do důsledku jen těžko naplnitelné, a včerejší koncert znovu upozornil na to, že pro velká symfonická díla Praha nemá adekvátní sál.

Ohromující, exaltovaný, subjektivní. Prostě Berlioz.
16. 5. 2019, klasikaplus.cz, Petr Veber

Málokdy se ve Smetanově síni rozezná při orchestrálním koncertě varhany tak mohutně a samostatně. A stejně tak málokdy zní tímto sálem tak zřetelně jinak značně tichý tón sólové violy. Při středním koncertě festivalu Pražské jaro nazvaném Vizionářský Berlioz bylo takových krajností a kontrastů víc. Hector Berlioz, od jehož úmrtí se připomíná 150 let, neměl daleko k extravagancím. Americký dirigent John Nelson je prezentoval výstižně a s nadhledem, rozumně, nepřehnaně. /.../ Berliozovo *Te Deum* je emotivní hudba, která zanechává volkoplepý dojem, povznáší, nabíjí. Nelsonův přínos byl jednoznačný. Vytěsnil a vygradoval skladbu jistými tahy tak, že se její ryze hudební poselství neupilo v efektech a nezvládnutých dimenzích.

Berlioz mimo parametry
17. 5. 2019, operaplus.cz, Dita Hradecká

Koncert pod názvem Vizionářský Berlioz byl typicky festivalovým počinem, na jaký si v běžné sezoně žádný orchestr netroufne. /.../ Od prvních taktů, kdy se efektně střídají akordy v plénu orchestru a varhan, bylo jasné, že je třeba zrevidovat dosavadní zvukovou zkušenost. Posluchači, kteří se ve Smetanově síni sešli (bylo plno), asi z velké většiny nemají za sebou zážitky z koncertů rockových či metalových, kde jdou decibely na hranici (či za hranici) únosnosti. I kdyby ale měli, i tak mohli být zaskočení, jakou sílu lze za pomoci akustických nástrojů a hrdel vyvinout. Taková intenzita už přestává být zážitkem akustickým a stává se záležitostí fyzickou, kdy zvukové vlny útočí na tělo a další tónové vlastnosti ztrácejí na důležitosti. Dirigent John Nelson, jež předcházela pověst specialisty na Berlioze, bombastičnou partituru naplnil, aniž by se jí přehnaně opájel, nepustil zvuk „ze řetězu“. K chvále obou – skladatele i dirigenta – bylo *Te Deum* dramaturgicky skvěle rozvržené.

Vize i monument na Pražském jaru
17. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Ivan Štraus

/.../ Titul koncertu Vizionářský Berlioz je oprávněný i v případě monumentálního *Te Deum*, oslavné chvály Hospodina na text svatého Ambrože, který pochází přibližně z konce 4. století a od té doby využíteho mnoha skladatelů. Dílo vznikalo mezi lety 1848 a 1849, na premiéru revidovaného opusu 1855 se sjíždělo publikum zdaleka. 900 zpěváků a hráčů tehdy poskytlo obecenstvu bezesporu nezapomenutelný zážitek, stejně nezapomenutelný, jako tomu bylo i na současném koncertě. Varhanní empóra byla zcela zaplněná dvěma sbory (Slovenský filharmonický sbor, sbormistr Jozef Chabroň, Kühnův smíšený sbor, sbormistr Jaroslav Brych, Kühnův dětský sbor, sbormistr Jiří Chvála), půvabně oddělenými modrobílými oblečky sboru dětského. V nejvypjatějších momentech hřímal celý aparát harmonicky pestrou a melodicky inovátorskou hudbou do rozlehlého prostoru Smetanovy síně mohutně, přesto kultivovaně, dáváje najevo, oč je akusticky hodnotnější než bušení decibelů z elektrických tlapeců. Nepominutelným zážitkem byla i čtveřice hráčů na činely, jejichž synchronní pohyb a následné blesky byly přidáním bonusem celého aparátu.

Příliš monumentální velkolepost
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

/.../ Nelson potvrdil svou pověst charismatického dirigenta, který umí rozvíjet orchestrální barvy a v mnohotvárných vrstvách dynamiku a „provádět“ posluchače mimohudebním obsahem programně koncipovaných kompozic. Z takto bipolárně koncipovaného programu vyzněl přesvědčivěji *Harold v Itálii* i díky oduševnělému výkonu violisty Karla Untermüllera. Bez vnějšího patosu se stal nositelem hudebního vyjádření pocitů poutníka – Berlioze při jeho cestě krásnou krajinou, v níž zní modlitba poutníků, milostné škádlení i orgie banditů, jak je plasticky vyjádřili Rozhlasoví symfonikové.

16.5. ČT 19.00 **Národní divadlo**

SERGEJ PROKOFJEV LÁSKA KE TŘEM POMERANČŮM

Christopher Ward – dirigent
Radim Vizváry – režie

16.5. ČT 20.00 Rudolfinum,
Dvořákova síň

**BOSTON SYMPHONY
CHAMBER PLAYERS**

Garrick Ohlsson – klavír

Joseph Haydn
Klavírní trio C dur Hob. XV:27

Jean Françaix
Dixtuor pro dechové kvinteto a smyčcové kvinteto

Johannes Brahms
Klavírní kvintet f moll op. 34

Kč 900/700/600/350/ST250/Rozkvět

Recenze

Garrick Ohlsson v Praze konečně ukázal své kvality komorního hráče. Za spoluhráče zvolil ty nejlepší z Bostonského symfonického orchestru
17. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Markéta Vejvodová

Z.../ Americký klavírista Garrick Ohlsson debutoval na Pražském jaru už v roce 1973 a od té doby je v Praze častým hostem. Dosud ale vždy vystupoval jako sólista. Fanoušci tohoto amerického klavíristy proto s napětím očekávali jeho druhý debut – v roli komorního hráče. Nebývá totiž

pravidlem, že úspěšný klavírní sólista je zároveň výborným komorním hráčem, a naopak. Ve své podstatě se jedná o dvě zcela rozdílné disciplíny. /.../ Posluchači ale měli možná ve čtvrtek večer pocit, že na pódiu sedí zcela jiný klavírista než ten, kterého znají. Bylo až neuvěřitelné, jak dalece se Ohlsson v roli komorního hráče změnil. Jeho hra byla maximálně ukázněná a nástroj měl zvukově dokonale pod kontrolou.

Boston Symphony Chamber Players a Garrick Ohlsson
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Vít Roubíček

./.../ 71letý klavirista ve Dvořákově síni 16. 5. vystoupil poprvé v roli komorního partnera Boston Symphony Chamber Players, tedy jednoho z uskupení, jež si členové prvotních symfonických těles organizují za účelem hráčské hygieny a uchování radosti z hudby, čelíce tímto způsobem rutinnímu provozu. /.../ Protagonisté hráli, jako když másla ukrájí, všechny fráze a nástupy spolu dokonale vydýchali, Ohlsson se blýskl svými pověstně brilantními ozdobami (jejichž nebojácnou a neomylnou brizancí mne fascinoval už ve svých chopinovských kreacích v 70. letech) a projevil se jako výsostně kooperativní, citlivý spoluhráč, nikdy zbytečně zvukově nevyčnávající nad smyččáře, jakkoliv má na svém klavíru nejdelsí struny. Pohoda na pódiu byla doslova hmatatelná, absolutní souhra byla nejlépe patrná v rytmicky a strukturálně zvrásněné volné větě. /.../ Poslední věta s vtipnými modulacemi potvrdila můj pocit spřízněnosti Francaixovy melodiky se stylem Francise Poulénka. Každopádně velmi inspirativní kousek pro české dramaturgy, efektní, spádový, barevný!

Sir Antonio Pappano © Pražské jaro - Ivan Malý

17.5. PÁ 20.00 Obecní dům

ORCHESTRA DELL'ACCADEMIA NAZIONALE DI SANTA CECILIA – ROMA

Sir Antonio Pappano – dirigent
Lisa Batiashvili – housle

Modest Petrovič Musorgskij
Noc na Lysé hoře
Béla Bartók
Houslový koncert č. 1
Nikolaj Rimskij-Korsakov
Šeherezáda op. 35

Kč 2900/2300/1750/1100/ST700/Rozkvět
PREMIUM Kč 4400

Recenze

Pražané tleskali Orchestru národní akademie sv. Cecílie, přivezl vzácnou sólistku
18. 5. 2019, aktualne.cz, ČTK

.../ Na Pražském jaru nyní kompozici zahrála houslistka Lisa Batiashviliová. „Je mnoho velmi dobrých houslistů, ale ona je speciální. Její zvuk umí být hřejivý i pronikavý zároveň, říkám tomu oheň a led. Jsem velice rád, že nám festival umožnil zařadit Bartóka, byť to nebývá jasná volba,“ uvedl před koncertem dirigent Pappano. .../ Ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělor dodal, že díky Pappanovi dnes Itálie na mapě Evropy patří mezi země se světovými orchestry. Pappano před koncertem také hovořil o tom, jak je pro něj obtížné dostat orchestr do zahraničí s tím, že nebude hrát nic italského. „Dalo to dost práce,“ uvedl dirigent. Ředitel Pražského jara Bělor k tomu podotkl, že totéž platí o českých orchestrech – dokladem jejich mezinárodního úspěchu pak je, když zahraniční pořadatelé přestanou nutit české těleso hrát stále Dvořáka, Smetanu a Janáčka.

Když Římané hrají jako o život
18. 5. 2019, klasikaplus.cz, Petr Veber

Sir Antonio Pappano je rodilý Brit, ale po rodičích Ital – a temperamentem snad dvojnásobně. Hostování římského tělesa pod jeho vedením na Pražském jaru bylo v pátek

večer skutečným symfonickým gejzírem – výbuchem energie podpořeným virtuózní sehraností. .../ Ústředním bodem festivalového večera byl Bartókův 1. houslový koncert s hvězdným hostem, s oduševněle a emocionálně hrající sólistkou Lisou Batiashvili. V Německu žijící Gruzínka je nejen mimořádným talentem, ale i mimořádným zjevem – vymyká se průměrnému typu postavy z hudebního byznysu, je svá. To se o ní ví – ale ono to pochopitelně z obecnějších postojů a ze způsobu organizování vlastního života probleskuje i do charakteru její hry. Slyšeli jsme klidný a zralý, neokázalý, hluboký a empatický umělecký projev. Žádnou exhibici, žádnou více či méně okázalou radost z ovládnání hudebního materiálu, nástroje a vlastních schopností, ale pokorné napojení na hudbu ve snaze vzít za své, podpořit a předat její náboj, její působení, její poselství. .../ V Šeherezádě Rimského-Korsakova pak předvedli, jak může vypadat orchestrální hra, když je trvale přítomna společná motivace, když těleso přijme a naplňuje dirigentovu koncepci, když se během koncertu na pódiu udržuje a realizuje elektrizující chuť tvořit. .../ Antonio Pappano zacházel do krajností, ale nikdy nepřesáhl míru únosnosti. Po celou dobu „o něco“ šlo.

Římská Akademie hrála všemi barvami
18. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Ivan Žáček

.../ Hlavním magnetem večera bylo vystoupení přední světové houslistky, Gruzínky Lisy Batiashvili. .../ Vyzrálé provedení jen potvrdilo, že Gruzínka do této elitní společnosti bezpochyby patří. Její hra vévodil lahodný, ušlechtilý tón jejich guarnerek (1739), smysl pro plastické rozvržení stavby díla i vybalancovanost všech složek – kantabilní linie byly podány s uměřenou vroucností, ale stejně tak z hybných partií tryskala čirá radost, umocněná vysokou tónovou kulturou, jež je konstantním znakem jejího projevu. .../ Šeherezáda se očekávatelně stala skvělou a plně využitou příležitostí představit římský orchestr ve virtuózním lesku, a to jak pokud jde o barevně syté orchestrální plenum, tak o jednotlivá exponovaná sóla. Hned velebné téma moře rozeznělo se do plné epické šíře, dřeva zaujala odlišnou barevností, než jsme zvyklí slyšet u Českých filharmoniků, v jednotlivých sólech se blýskli instrumentalisté bezchybnou technikou i intonací, přičemž vyzdvihnout nutno ušlechtilý zvuk prvního violoncella, stejně jako houslová sóla koncertního mistra. Pappano u tohoto vrcholného projevu ruského orientalismu opřel svou koncepci o hýřivou barevnost a teatrální gestičnost, jež na nás dýchá z mořskými dálkami provoněné partitury, ale dokázal vyhmátnout v celku symfonické suity i jakýsi dramatický nerv, což u primárně operního dirigenta, jakým Pappano je, nijak nepřekvapuje. .../ Kratičký vídeňský kvapík jako přídavek byl výbuchem jižního temperamentu té nejvyšší brizance, jenž korunoval přesvědčivý úspěch římské Akademie a jejího mnohaletého šéfa Antonia Pappana.

Nejlepší orchestr světa? Ten z Říma, od svaté Cecílie
19. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

.../ Pro někoho mohou být nejlepším orchestrem světa Berlínští či Vídeňští filharmonikové či jiné špičkové orchestry z Německa, USA či Izraele. A pro někoho je to Orchestra

dell'Accademia nazionale di Santa Cecilia z Říma. Žebříčky jsou jistě vždy nepřesné, ale stejně to člověku nedá a nějaké vlastní si sestavuje. .../ V Koncertu pro housle č. 1 Bély Bartóka byl orchestr „jen“ partnerem houslistky Lisy Batiashvili, jež toto dílo podala s velkou tónovou kulturou, s citem pro lyriku i s temperamentem. Nicméně byla to především Šeherezáda od Nikolaje Rimského-Korsakova, v níž se ukázalo, čím je tento orchestr jedinečný: jako by v sobě spojoval to nejlepší ze všech jiných „top“ orchestrů – a současně neměl žádnou jejich slabší či upozaděnou (pokud se to vůbec u těchto těles dá takto formulovat) stránku. Je to vlastně sestava famózních sólových hráčů (na prvním místě koncertní mistr, houslista Carlo Maria Parazzoli), kteří spolu muziciují, jejichž lahodný, osobitý, lehký zvuk doslova svítí ve všech nástrojových skupinách, ale tato krása nejde na úkor horoucího projevu či hlubšího myšlenkového ponoru – naopak. Právě Šeherezáda, skladba odlehčenějšího rázu a zamýšlená víceméně pro efekt, nabyla netušené závažnosti a citovosti. Orchester tvoří téměř výlučně Italové, takže se tu určitě projevuje něco jako „italský duch“, který se Pappanovi daří podřídit žádoucí disciplíně. Výsledkem je unikátní těleso, ve hře vyvažující emoce a intelekt a schopné geniálně zahrát cokoli. Člověka mimoděk napadlo, jak by asi přistoupilo ke Smetanově Mé vlasti?

Dva vrcholy ve dvou dnech
20. 5. 2019, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Na Pražském jaru bylo možné v pátek a v sobotu zažít dva naprosto mimořádné koncerty. A jeden byl protipólem druhého. Těžko si představit větší kontrast mezi špičkovým italským orchestrem pod taktovkou Antonia Pappana a německou houslistkou Isabelle Faustovou ve skladbách Johanna Sebastiana Bacha. Ani páteční vystoupení orchestru Národní akademie svaté Cecílie nepostrádalo skvělé houslisty. Jednak sólistku večera Lisu Batiashviliovou v Bartókově Koncertu č. 1, jednak italského koncertního mistra Carla Mariu Parazzoliho v sólech Šeherezády od Rimského-Korsakova. Gruzínská houslistka provedla dílo šestadvacetiletého Bartóka nejen krásným tónem, ale

Lisa Batiashvili © Pražské jaro – Petra Hajská

i jakýmsi nekonečným dlouhým dechem. První polovina dvacetiminutového koncertu je v pomalém tempu a nesla se v pianissimu přes celou Smetanovu síň, malý akustický zázrak. Houslistka je známá svým kritickým postojem k ruské politice, o které Gruzie ví své, a dokáže zařadit jako přídavek i skladbu *Requiem za Ukrajinu* na koncertě Valerije Gergijeva. V Praze zazněl konvenčnější a trochu diskutabilní přídavek, *Largo* z Dvořákovy Novosvětské v úpravě Fritze Kreislera – jen místo klavíru kdosi dopsal doprovod smyčců. Při takové příležitosti může podobný napůl salonní kousek vyznít jako podbíživý kýč. Ale tady to byla od prvního tónu houslí ukázka vysokého vkusu a výrazové zdrženlivosti. S krásným Stradivariho nástrojem vedla Batiashviliová melodii od mírně zastřené barvy k éterickým výškám a nakonec do pianissima. Neméně pozoruhodný byl výkon orchestru, který hrál precizně a přitom emotivně a se vzácnou nástrojovou kulturou.

Mocný zážitek z eruptivní orchestrální hry
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Mocným zážitkem z eruptivní orchestrální hry festivalové publikum obdařil výkon italského tělesa v čele s dirigentem Antoniem Pappanem. /.../ Elektrizující dojem z výkonu početného symfonického tělesa se dostavil hned s prvními takty poměrně stručného programního obrazu *Noc na Lysé hoře* Modesta Petroviče Musorgského provedeného v původní verzi z roku 1867. Dirigent Pappano přímo sršel energií, intenzivně prožíval děj díla, prudkými gesty stimuloval orchestrální výkon a výsledkem byla vichrná bouře rytmicky i výrazově výborně koordinovaného orchestrálního zvuku. /.../ Dirigent ani na okamžik neslevil nic ze svého i navenek impozantního a strhujícího výkonu, adekvátním důsledkem byla nezpochybnitelná kvalita orchestrální souhry a zvukového obrazu v celkových obrysech i v detailech. Děj orchestrálního pásma zdobila četná vydařená sóla, vedle určujícího houslového „Šeherezádina zpěvu“ sólo fagotové, skupiny violoncell a mnohá další, samozřejmě nutno vyzvednout jiskrný výkon dechů individuálně i v sekcích. Pappano, mistr velkorysého uchopení i hravosti, výrazových i agogických proměn, je skutečným mágem orchestrálního umění, jakým dokázal jedinečně podat proslulé dílo.

18.5. SO 11.00 HAMU, Sál Martinů

MATYÁŠ NOVÁK

Matiné I

Matyáš Novák – klavír

Fryderyk Chopin
Balada F dur op. 38
Nokturno H dur op. 9/3
Etuda c moll op. 10/12
Valčík As dur op. 34/1
Fryderyk Chopin/ Franz Liszt
Šest polských písní č. 1, 3, 4
Franz Liszt
Uherská rapsodie č. 2 cis moll
Nokturno č. 3 As dur
Transcendentální etuda č. 12 „Chasse-neige“
Charles Gounod / Franz Liszt
Valčík z opery Faust

Kč 300

Recenze

Matyáš Novák na Pražském jaru: Technika zvítězila nad srdcem
19. 5. 2019, klasikaplus.cz, Alena Sojková

Pro mladého hráče musí být jistě velmi svazující pocit odpovědnosti, který se pojí s prvním vystoupením na Pražském jaru. Možná si to Matyáš Novák nepřipouštěl – alespoň způsob, jakým oslnil svou klavírní technikou, tomu nasvědčoval. /.../ Přiznám se, že jsem po celý koncert přemýšlela, co o Matyášově výkonu napíšu. Všechno totiž bylo dokonalé. Chopinovu *Baladu* otevřel takovou zamyšleností, že posluchače donutil ke zvědavosti, co bude následovat. A skutečně

přišly nenásilné přechody v dynamice, pozvolna stoupal k vrcholu a zase svou hru zklidňoval, hrál velmi působivě. Totéž lze napsat o *Nokturnu H dur*, *Etudu c moll* *Revoluční* pojal velmi elegantně, nepřehlušil ji heroičností. *Valčík As dur* vyzněl majestátně, s dynamickou pestrostí a samozřejmě virtuozitou. Opět se zdržel razance, která by se při menší ukázněnosti mohla projevit. /.../ U *Transcendentální etudy* č. 12 musím pochválit bezpečnou výstavbu a doslova dechberoucí běhy. Matyáš Novák věděl, čím posluchače ohromí na závěr: v Gounodově *Valčiku z opery Faust* v Lisztově úpravě předvedl všechno to, co umí – suverénní techniku, rychlost, která nemaže jednotlivé tóny, tempa, po kterých se až zatočí hlava. Přesto se však vracím na začátek. Cosi ještě Matyášově výkonu chybí. Někdo to nazve oduševnělostí, jiný srdcem, v každém případě je ale pravda, že takovou oslňující technikou se málokdo z mladých pianistů může chlubit. A to je počinek, na kterém se dá stavět. Zejména ve spolupráci s profesorem Ivanem Klánským.

První matiné s Matyášem Novákem
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Vít Roubíček

/.../ Úvodní *Balada F dur* mne potěšila tónovou vyspělostí pomalého úvodu, bylo znát, že vertikály, má-li na jejich

tvorbu čas, umělec buduje rozmyslně a každý tón v nich má přesně zacílenou sílu. Přestože někdo mohl mít pocit, že následujícím vzrušeným pasážím by slušelo víc plasticity a tím srozumitelnosti, že konec skladby by si zasloužil silnější vypořádání prostřednictvím práce s detaily (agogika, vnitřní členění, zpřehlednění některých ploch), celkově sedmiminutovou stavbičku zvládl výborně. O tom, že s technikou Matyáš mít problémy nebude, nikdo nepochyboval už s ohledem na to, co stálo v dalších položkách pořadu. Velmi chvalitebné je, že si umí počkat a že ho dramaticky zahuštěná sazba nevyhodí z rytmického sedla. /.../ Za pódiově vzácný výběr z Chopinových *Šesti polských písní* (č. 1, 3 a 4) v Lisztově úpravě bych udělil bodík za dramaturgii. Zbytek programu – Lisztova profláknutá *Uherská rapsodie* č. 2 cis moll, ještě profláknutější *Nokturno* č. 3 As dur (*Sen lásky*), *Transcendentální etuda* č. 12 „Chasse-neige“ a Gounodův/Lisztův *Valčík z opery Faust* – učinily z recitálu na mezinárodním hudebním festivalu nadaně mnohomluvnou exhibici. Oceňme spravedlivě, že tak spolehlivě a neunavitelně u nás Liszta zahraje málokdo, o obdivu k takovému výkonu z rukou dvacetiletého mladička netřeba mluvit.

18.5. SO 19.00 Rudolfinum, Dvořákova síň

ISABELLE FAUST

kompletní provedení Bachových houslových sonát a partit

Isabelle Faust – housle

Johann Sebastian Bach
Sonáty a Partity pro sólové housle BWV 1001–1006

Kč 1200/950/800/Rozkvět

Recenze

Vrcholná lekce bachovské interpretace? Či osobní konfese? Obojí. Isabelle Faust.

19. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Ivan Žáček

Pokud pro nějakou hudbu platí, že se dá minimálně stejně dobře, ne-li lépe, číst jako poslouchat – ba dokonce, že to abstraktní, co na nás čeká za notami – horizontální logika virtuálních hlasů zapletených do sofistikované polyfonní tkáně – že celý ten matematický řád, tektonika a proporce jsou důležitější než fyzický aspekt, tedy zvuk sám, pak je to zcela jistě korpus šesti sonát a partit Johanna Sebastiana Bacha. Největší dílo věnované sólovým houslím, jež zná evropská hudba. Hraje-li tuto šestici německá houslistka Isabelle Faust – tento „denní chléb každého houslisty“ – jsme v pokušení jí věřit, že právě tuto filosofii vyznává. Ne že by tón jejích houslí nebyl plný ušlechtilé jemné, křehké lahody – to u stadivárek prvé generace, na něž hraje (Dornröschen, 1704), snad ani jinak nejde – ale hraje-li svého Bacha, cítíme

z její hry hluboký ponor a souznění s duchovním rozměrem této podivuhodné abstraktní hudby, jako to, o co tu jde především. Praha se tedy konečně dočkala, po devíti letech od vydání vysoce ceněné kompletní nahrávky Bachových *Sonát a Partit* (Harmonia mundi, 2010–2012) Isabelle Faust vystoupila na Pražském jaru se svou vrcholnou kreací.

Dva vrcholy ve dvou dnech
20. 5. 2019, Lidové noviny, Jindřich Bálek

./.../ Bachovy Sonáty a partity pro sólové housle jsou od samého počátku doslova symbolem toho nejnáročnějšího a nehlubšího, co bylo pro tento nástroj vytvořeno. Provést jich všech šest v jednom večeru si mohlo dovolit jen několik houslistů v historii a obvykle se to nedělá. Vždyť kdo „uposlouchá“ sólové housle na ploše dvě a čtvrt hodiny? Bez předchozí znalosti to není možné, ale i zkušenější posluchači si rádi poslechnou třeba jen jednu část z šesti. Isabelle Faustová však patří k těm, kdo vědí, jak posluchače nejnáročnějším cyklem houslové literatury provést. Ve Dvořákově síni zahrála tři a tři části Bachovy sbírky, mezi kterými byla čtyřicetiminutová přestávka. V první polovině se držela Bachova pořadí, zatímco v druhé ho obrátila, takže vděčná *Partita* č. 3 byla na začátku a *Partita* č. 2 d moll s pověstnou *Ciacconou* celý program uzavírala. Její stradivárky jí dovolí hrát dlouhá pianissima a přitom nabídnout detailní vhled do hudební struktury bez náznaku jednotvárnosti. Pojetí počítá s menším zvukem, decentně zdobenými částmi partit, které stojí na tanečním rytmu, a přesným harmonickým a tempovým rozvržením každé sonáty. Nenápadnými proměnami tempa udržuje živost a napětí a po celou dobu nezahluje posluchače zvukem. Věděla vždy přesně, kde se nachází, a v samotném závěru – po dvou hodinách hraní – se záračnou lehkostí vystavěla ten největší balvan patnáctiminutové *Ciaccony*. Proporce mezi historickou poučeností a odkazem moderních houslistů byla mistrně zvolena. Ne že bychom měli hned odhodit

Szerynga s Milsteinem, ale i tohle provedení mělo v sobě velký kus kosmického řádu Bachovy hudby.

Absolutní Bach a Faust
20. 5. 2019, operaplus.cz, Svatava Barančicová

./.../ Všechny ty gigy, chaconny či presta tvoří úhelny kámen partyty, na který se těšíte, je to okamžik pravdy, v němž se ukáže, jak na tom sólista je a jak zvládne i tu nejtěžší část. A Isabelle Faust, křehká blondýnka, si toho naložila mnohonásobně víc, všechny ty mistrovské kousky do jednoho večera. Koncert kvůli délce programu začínal o hodinu dříve, než je na festivalu zvykem. A přesto jsme šli domů až v půl jedenácté. ./.../ Byl to absolutní Bach, bez příkras, bez manýr, podaný v jediném tempu (značném) a v jednom nepřerušovaném tahu, který s naléhavostí spěje vpřed a graduje. Končila do úplného ticha v sále, a ještě dlouho poté se ani nechtělo rušit ten posvátný okamžik potleskem. Viděli jsme mimořádný výkon Pražského jara, jednoznačný vrchol interpretačního umění.

Výjimečný projekt
1. července, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Recitál jednoho hudebníka, ke všemu ještě věnovaný sólovým houslím bez doprovodu a se ženou „v hlavní roli“ – i tak lze charakterizovat koncert, na jehož programu byl jednorázový cyklus jednoho skladatele. Ten jedinečný večer byl unikátní díky soubornému provedení proslulé šestice *Sonát a partit* pro sólové housle Johanna Sebastiana Bacha německou virtuoskou Isabelle Faust. ./.../ Hrála se stejným klídem a nadhledem, jako když koncert začínal. Diferenciace vět nabývala na intenzitě, právě Sarabandou předvedla vysokou míru možné individualizace věty a toto vše, včetně technicky naprosto čisté, až závratné virtuosy korunovala proslulou *Ciacconou*. Nikdy jsem ji v tak subjektivně pokorné i navenek podmanivé podobě neslyšel. K festivalovému vystoupení I. Faust dalšího komentáře netřeba a osměluji se říci, že bylo dominantou letošního ročníku Pražského jara.

GLOSÁŘ: Nejlepší orchestr světa? Ten z Říma, od svaté Cecilie
19. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

./.../ Kolosem zcela jiného druhu je šest skladeb pro sólové housle Johanna Sebastiana Bacha, které německá houslistka Isabelle Faustová přednesla v sobotu v Rudolfinu. Části těchto sonát a partit posluchač zná z předavků, slyšet je pohromadě však lze jen výjimečně. Ač jsou nesmírně obtížné, jejich prvoplánový efekt je malý, vše vychází z hloubky, z intimity, což zvyšuje náročnost interpretační i posluchačskou. Ostatně Faustová si mezi oběma částmi koncertu vyžádala neobvykle dlouhou, čtyřicetiminutovou přestávku. Čistého času strávila na pódiu sama přibližně dvě hodiny a dvacet minut a prováděla kompozice, na nichž Bach demonstruje, kolik hlasů může ze sebe vydat a do jakých hudebních rozměrů může narůst takový nástroj, jako jsou housle. Faustová hrála na své stradivárky, k nimž používala barokní smyčec, bez zaváhání, bez známky únavy, s hlubokým ponorem, stylovou čistotou a uvolněností a posluchače spolehlivě vtáhla do bachovského kosmu.

19.5. NE 20.00 kostel sv. Šimona a Judy

PRAŽSKÝ FILHARMONICKÝ SBOR

Lukáš Vasilek – sbormistr
Smyčcové kvinteto Schubert
Lenka Navrátilová, Daniel Wiesner – klavír

Franz Schubert
Psalm 23 „Gott ist mein Hirt“ D 706
Gesang der Geister über den Wassern D 714
Johannes Brahms
Schicksalslied op. 54
Zdeněk Lukáš
Requiem op. 252

Kč 450/250

Recenze

Vysoká škola sborového zpívání s Lukášem Vasilkem
20. 5. 2019, klasikaplus.cz, Petr Veber

Pražský filharmonický sbor má vlastní koncertní cyklus, jehož programy zdobí sezónu v metropoli vzácnými vokálními koncerty. Takovým bylo i nedělní vystoupení na festivalu Pražské jaro. V kostele svatých Šimona a Judy sbormistr Lukáš Vasilek nabídl Schubertovu a Brahmovu hudbu a krásné *Requiem* od Zdeňka Lukáše. ./.../ Lukáš Vasilek měl celý večer absolutně pod kontrolou, dirigoval zpaměti, určoval a vedl gesty agogiku a dynamiku a ústy text. Nepolevil – a jeho sbor také ne. Výsledek byl špičkový, a to i v případě náročně napsaného *Requiem* Zdeňka Lukáše, půlhodinového ácapellového díla z počátku 90. let. Mezi sedmi částmi je každá jiná – efektní *Requiem aeternam*, překotné *Dies irae*, líbezné, tiché a libozvučné *Lacrymosa*, polyfonní *Offertorium*, zklidněné *Hostias*, rytmicky úderný chvalozpěv *Sanctus* a vroucně rozezpívaná prosba *Agnus Dei*, končící v nádherně dokončeném ztišení... Zdeněk Lukáš byl zkušený vokální autor, věděl, co si může dovolit a využil toho ve struktuře skladby i v předpokládaném výrazu do krajností. Jeho *Requiem* je závažným dílem dostupným sborům v plnosti jen po dlouhé přípravě. I proto, že se Pražskému filharmonickému sboru podařilo dát skladbě opravdu všechnu její hudební výřečnost, aniž prozradil, jak obtížná je, by stálo za to, aby právě tento výkon byl trvale zaznamenán. Z koncertu zůstává v paměti jako výkon referenční.

Alexandre Collard a Ben Glassberg © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

19.5. NE 20.00 Rudolfinum, Dvořákova síň

DEBUT PRAŽSKÉHO JARA

PKF – Prague Philharmonia
Ben Glassberg – dirigent
vítěz Mezinárodní dirigentské soutěže v Besançonu 2017
Alexandre Collard – lesní roh
vítěz MHS Pražské jaro 2018

Šimon Voseček
Hypnos (světová premiéra skladby na objednávku festivalu Pražské jaro, finančně podpořena Ernst von Siemens Musikstiftung)
Wolfgang Amadeus Mozart
Koncert pro lesní roh a orchestr č. 2 Es dur KV 417
Symfonie č. 40 g moll KV 550

Kč 700/600/450/300/ST200/Rozkvět

Recenze

Vídeňský večer s Mozartem, Vosečkem a PKF
21. 5. 2019, klasikaplus.cz, Jiří Slabihoudek

./.../ Usměvavý francouzský hornista Alexandre Collard, který zvítězil v 70. ročníku mezinárodní hudební soutěže Pražského jara, se tu sešel s energickým a skromným Britem Benem Glassbergem, vítězem 55. ročníku Mezinárodní soutěže pro mladé dirigenty v Besançonu z roku 2017. Pro oba mladé a začínající umělce se jednalo o velké a důležité vystoupení a oba ho pojali s velkou radostí pro hudbu. ./.../ Hypnos je bůh spánku a Voseček se k mimohudebnímu aspektu své kompozice vyjádřil následovně: „Paralelní svět nesplnitelných přání spletených s banálními obavami. Nejasná hranice mezi realitou, snem a noční můrou. Mrtvý ti nalije skleničku, morče si vypůjčí kontaktní čočky. Život rozemletý v mixéru.“ Surreálně rozšafná a lehce znepokojující slova autora jsou mi velmi sympatická, nicméně jsem si celou genezi díla přečetl až po jeho vyslechnutí a jsem za to rád. Vychutnal jsem si tak velice atmosférickou kompozici v abstraktní, hudební rovině. Hypnos na mě působil harmonicky velice staticky, i přesto poutavě. Na bázi jednoduchého hudebního gesta vybudoval Voseček působivou gradaci. Toto gesto se objevilo nejprve ve smyčcích. Rovný tón se glissandem směrem dolů trochu vychýlil a záhy se přelil zpět do původní frekvence. Toto gesto se přelilo k pozounům, lesním rohům. Na jeho základě rostly i hutné akordické bloky, které se přelývaly přes sebe

v chromatických krocích. Patos některých tutti si nezdal s patosem pozdních romantiků. Barevně temné plochy podpořené kontrafagotem byly vyváženy sekvencemi dechů ve vysokých polohách, ověněných zvonkohrou a klavírem. Voseček vytvořil něco, co bych se opovážil shrnout jako uhrančivě dekadentní hudební zátiší. Povedená premiéra. ./.../ Alexandre Collard, viditelně šťastný ze svého návratu do Prahy, kde loni zvítězil v soutěži Pražského jara, se partu ujal se svým sametovým francouzským zvukem. Členové PKF – Prague Philharmonia ho lehce provokovali svými hravými synkopami, svéráznými akcenty a celkově svěžím a v dobrém smyslu lehkovážným doprovodem. Z celého ansámblu, dirigenta i sólisty vyzařovala radost ze společné produkce. ./.../ Veleznámá Symfonie g moll č. 40. Pražská komorní filharmonie dostala výtečně svému jménu. Právě klasici stní repertoár byl tím stěžejním v dobách jejího vzniku. Ben Glassberg svým zápalem a entusiasmem dopomohl k dobrému výkonu. Krásná podmanivá práce s dynamikou, velice pěkná sóla (fagoty a hoboje v triu třetí věty – výtečně!), detailní práce s akcenty. Ben Glassberg dirigoval bez taktovky, velice esteticky a proměnlivě. Já, jsa neznalý praxe orchestrálního hráče, jsem měl místy problém porozumění jeho gestům, ale hráči z orchestru mě vyvedli z mého omylu. Britský talent se prokázal jako velice poctivý a srozumitelný šéf, který měl jasnou představu o frázích a vedení melodie napříč skupinami. Výsledky jeho práce se promítly na úspěchu všech tří děl tohoto povedeného večera.

Dvě světové premiéry na Pražském jaru
21. 5. 2019, novinky.cz, Vladimír Říha
22. 5. 2019, Právo

./.../ Další premiéra se uskutečnila na nedělním koncertu PKF-Prague Philharmonia v zaplněném sále pražského Rudolfinu na koncertu Debut Pražského jara. Debutantem byl britský dirigent Ben Glassberg, jenž ukázal smysl pro prezentaci děl Mozarta i moderny. Tu zastupovala skladba našeho skladatele Šimona Vosečka nazvaná Hypnos, jež vychází z jeho opery Hybris. Takřka freudovský námět zastřešeného vědomí znázorňuje širokým zapojením všech sekcí orchestru. Zvuková podoba byla přitažlivá a přítomnému autorovi se dostalo ovací.

Partitura a provedení – Šimon Voseček: Hypnos
22. 5. 2019, hisvoice.cz, Boris Klepal

Řecký bůh spánku Hypnos dal jméno kompozici Šimona Vosečka, která zazněla jako první ze čtyř světových premiér letošního ročníku festivalu Pražské jaro. Hypnos je nejen bůh, je to i spánek sám, ale už při zběžném pohledu do partitury je jasné, že orchestr ani dirigent by mu neměli podléhat – čeká je patnáct minut soustředění a rytmicky náročné práce. ./.../ Orchester PKF – Prague Philharmonia zahrál Hypnos velmi dobře, Vosečkova skladatelská vstřícnost se určitě vyplatila, ale také jistě nešla za hranici podbízivosti či dobrého vkusu – to je nutné zdůraznit. Dirigent Ben Glassberg Hypnos zvukově perfektně vyvážil a zmíněné rytmické zálučnosti držely pohromadě, jako by to byla ta nejpřirozenější věc na světě. Čas provedení také napověděl, že tempové předpisy byly maximálně dodrženy – partitura uvádí stopáž cca 15 minut,

a tak tomu i bylo. Celkový feeling provedení byl navíc opravdu romantický, dynamické vrcholy měly potřebný objem, ale nezněly zastarale, ani jako retro. Byla to soudobá hudba, jaká by se měla na koncertech objevovat zcela běžně a bez řečí. Vzhledem ke komornímu obsazení se navíc bez problémů hodila i do prostor Rudolfinu, takže to byla premiéra veskrze úspěšná.

Debut Pražského jara
1. července, Hudební rozhledy, Vojtěch Mojžíš

./.../ Vosečkova skladba Hypnos – intermezza noci pro komorní orchestr vznikla na objednávku Pražského jara a zazněla ve světové premiéře. Je to skladba hotového rutinovaného skladatele, který ví, co píše, zvolil si však nelehký úkol: do oblastí vysokých estetických hodnot hudebního krásna hanslickovského typu přenést ze životní reality naší současnosti pocity, dojmy a hodnoty opačného znaménka. Námětem díla, které je volným zpracováním hudebního materiálu z autorovy opery Hybris, jsou otázky lékařské etiky. Skladatel se snaží vyjádřit niterné psychické stavy, stavy arogance, cynismu, deprese. Jeho výrazově neobyčejně soustředěnou skladbu proto zcela záměrně tvoří hudba ponurá. Vyvíjí se převážně v nízké dynamice, je nápaditě instrumentovaná, k neobyčejně rozmanitým ténbrovým kombinacím přitom nepotřebuje rozsáhlý orchestrální aparát, stačí mu komorní obsazení. K docílení neobvyklých ténbrů hojně využívá krajní oblasti rozsahu nástrojů. ./.../ Obdobně jako hornistu Alexandra Collarda lze charakterizovat i dirigenta Benna Glassberga. I on je hotovým umělcem vysoké třídy. Okázalost a laciné efekty nemá evidentně zapotřebí. S gusem si vychutnal repetice expozic ve větách napsaných v sonátové formě, pro pomalé věty volil tempa spíše rychlejší. I to bylo nepochybně příčinou dojmu lehkosti a šarmu obou mozartovských kreací. Výkon našeho orchestru byl bezchybný. Bylo patrné, že hráči jsou ve svém živlu, když jsou postaveni před úkol tlumočit v těsné blízkosti vedle sebe První vídeňskou školu a hudební jazyk živé současnosti.

Šimon Voseček © Pražské jaro - Zdeněk Chapek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

20.5. PO 20.00 Národní technické muzeum

KATEŘINA ENGLICHOVÁ & ENSEMBLE 18+

Kateřina Englichová – harfa
Magdalena Malá – koncertní mistr

Georg Friedrich Händel
Messiah, předehra HWV 56
Koncert pro harfu a orchestr B dur op. 4/6 HWV 294
Carl Philipp Emanuel Bach
Sinfonia in C Wq 182/3
Joseph Haydn
Koncert C dur Hob. XVIII:5
Claude Debussy
Danse sacrée et danse profane
Franz Aspelmayr
Sinfonia in f
Ondřej Kukal
Harfenianna. Concertino pro harfu a smyčce op. 55
(světová premiéra)

Ve spolupráci s Národním technickým muzeem
Kč 500

Recenze

Dvě světové premiéry na Pražském jaro
21. 5. 2019, novinky.cz, Vladimír Řiha
22. 5. 2019, Právo

.../ Mezi starými auty a lokomotivami vyslechli posluchači především skladby autorů klasicismu a impresionismu. Sólistka přednesla díla Händela, Haydna a Debussyho. Nejvíce očekávaná ale byla závěrečná skladba *Harfenianna*. Byla to premiéra díla Ondřeje Kukala, jenž je zkomponoval pro Englichovou a sám je i dirigoval. Téměř dvacetiminutové dílo je posluchačsky velice přístupné, melodicky užívá i současných tanců a zejména v závěru připomíná podobná díla Argentince Astora Piazzolly. Jedinou píhou na kráse byla snad jen jeho délka. Englichová, která na vzniku také spolupracovala, v něm technicky i výrazově předvádí harfu jako současný nástroj.

Dopravní hala Národního technického muzea se již po osmé proměnila v koncertní síň Pražského jara
20. 5. 2019, nasepra.cz

.../ Velký úspěch letos sklídila harfenistka Kateřina Englichová, která za doprovodu Ensemble 18+ na závěr programu zahrála skladbu *Harfenianna* Ondřeje Kukala ve světové premiéře. .../ Kateřina Englichová pro Národní technické muzeum uvedla: „V neobvyklých prostorech vystupuji ráda. Zvolila jsem

zlatou harfu jako vyjádření symbolu romantické hudby pro hru v také romantickém, ale kontrastním technickém prostředí mezi lokomotivami. Hudba a technika zde v muzeu není v protikladu, ale hudba je prostředím muzea umocněna.“

Kateřina Englichová s Kukalovou světovou premiérou
1. července, Hudební rozhledy, Rafael Brom

.../ Působivý byl už samotný nástup ansámblu v nádherné symbióze se sólovým nástrojem, který se bezprostředně přehoupl do okouzující sólové kadence. Orchestr hrál v čistém jásavě jasném zvuku a v sólech nechával vyniknout nástroji jak v působivé technice echa, tak v podivuhodných pianissimi, která jako zázrakem zněla bez problémů v celé hale. Englichová ozdobila provedení elegantními arpeggii, hudba s jemným doprovodem smyčců vytvořila pohádkovou zvukovou scenerii v kontrastu k technickému prostředí. Koncert měl vynikající rozlišení tempově a dynamicky kontrastních vět. .../ Po krátké hudbě provedené Ensemblem 18+ – *Sinfonii* Franze Aspelmayra – s nádherně hraným charakteristicky teatrálním průběhem a ukázněnou klasickou dynamikou, došlo na světovou premiéru skladby s názvem *Harfenianna*, op. 55 Ondřeje Kukala. Ensemble 18+ vyměnil dobové smyčce za moderní a Kukalovu skladbu o dvou částech attacca přednesl s vystižením impulzivní kompoziční podstaty autora, s citem pro detaily, s vystižením charakteristických momentů a s nevšední vnímavostí k temporytmickému průběhu skladby. Kateřina Englichová našla v Kukalově kompozici prostor pro uplatnění maximálních charakteristik, možností a předností svého nástroje. .../ Setkání s Kateřinou Englichovou, Ensemblem 18+ i světovou premiérou Ondřeje Kukala bylo inspirativní s osvobozujícím vědomím zážitku ze skvělého provedení.

Kateřina Englichová © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

Pietari Inkinen © Pražské jaro - Ivan Malý

20.5. PO 20.00 Obecní dům

FOK & PIETARI INKINEN

Koncert Přátel Pražského jara

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK
Pietari Inkinen – dirigent
Terezie Fialová – klavír

Jean Sibelius
Král Kristian II., suite op. 27 (česká premiéra)
Petr Eben
Klavírní koncert
Dmitrij Šostakovič
Symfonie č. 5 d moll op. 47

Kč 700/600/450/350/ST250/Rozkvět

Recenze

Severská melancholie i strhující symfonismus
21. 5. 2019, klasikapuls.cz, Lucia Maloveská

Dokonce aj v kontexte bohatej ponuky Pražského jara dokázal festivalový koncert so Symfonickým orchestrom hlavného mesta Prahy FOK svojou dramaturgiou zaujať tak, aby sa pre mňa stal jedným z tých večerov, na ktorých som rozhodne nechcela chýbať. Ťažko pritom povedať, čo moju zvedavosť vystupňovalo viac: či česká premiéra ďalšieho Sibeliovho diela, Terezie Fialová v majstrovskom *Koncerte pre klavír a orchester* Petra Ebena alebo to, ako Pietari Inkinen pojme azda najrozporupnejšie Šostakovičovo dielo, *5. symfóniu*... A ak väčšinou prichádzam na koncert s najrôznejšími očakávaniami a „predpoveďami“, tentokrát som sa v rámci možností chcela interpretáciou nechať prevkapiť. .../ Ebenov *Koncert pre klavír a orchester* je dielom po všetkých stránkach pozoruhodným, nechýbajú nápadité motívy, strhujúca rytmická zložka či

vyvážená, pútavá inštrumentácia. Na sólistu pritom koncert kladie nemalé nároky a vyžaduje jedinca, ktorý je technicky naozaj dobre disponovaný a v niektorých úsekoch sa zídu aj dispozície takpovediac fyzické, potrebné k zvládnutiu pregnantného rytmu, hutnej faktúry a exponovanejšej dynamiky. Terezie Fialová, členka súboru Eben Trio, vniesla do koncertu priliehavú dávku energie, nástojčivosti, takisto bola schopná uchopiť mnohvrstevnú štruktúru a ponúknuť ju publiku v zvukovej rozmanitosti. /.../ Orchester pod jeho vedením hral nesmierne precízne, zanietené, zohľadňujúc každý detail. Práve orientácia na detail však bola miestami, aspoň podľa mňa, jedným zo záporov interpretácie. Výstavba celku totiž týmto prístupom v niektorých miestach utrpela a stávala sa mierne statickou. Najmä druhá polovica diela a pre vyznenie kľúčový záver symfónie však boli gradované logickejšie a publikum tak mohlo nadšene aplaudovať.

Česko-finský dialog s přesilovkou domácích na Pražském jaru
22. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Jan Borek

/.../ V české premiéře byla uvedena Sibeliova orchestrální suita *Král Kristian II.* z roku 1898, jeho ranou skladbu a první, se kterou byl skladatel skutečně spokojen. Původně šlo o scénickou hudbu ke stejnojmenné hře Adolfa Paula, zde zazněla v pozdější autorově úpravě jako koncertní suita. Inkinen na začátek nasadil rozvážnou dynamiku pro stále ještě ošivající se sál. Díky tomu získal z orchestru zvuk neobyčejně plastický – hned úvodní *Nocturne* a postupné crescendo s jemně vymodelovanými dílčími vrcholy – přesto vkusně civilní. Sibeliovy pozdně-romantické linie mohly být až příliš sladké, v pečlivých rukou Inkinena však vyzněly příjemně uměřeně. Třetí věta *Musette* pro klarinetu a fagoty pak přinesla díky charakteru sálu zajímavý efekt dechů hrajících skutečně zdálky. Sibeliovy instrumentační barvy se tak třeptily i přes fakt, že se pizzicata

smýčcové sekce a některé dechy místy ztrácely. I v poslední části *Ballade* se ukázalo, že Inkinen start skutečně nepřepálil – dynamiku držel suverénně i v závěrečném vrcholu. První skladba tak nabídla nanejvýš citlivé provedení hudby k dramatu o králi Kristianovi II., jeho lásce k „prosté holandské dívce“ a zradě ukrivděného dánského šlechtice.

Pražští symfonikové, Terezie Fialová a Petr Eben
1. července, Hudební rozhledy, Vojtěch Mojžíš

/.../ Umělecká kariéra tohoto mladého finského dirigenta je rozprostřena doslova po celé planetě. V čele Pražských symfoniků stojí od sezony 2015/2016. Velmi si oblíbil českou hudbu, kterou propaguje i ve světě. Není proto divu, že byla zařazena i do programu tohoto večera. Jednalo se o *Koncert pro klavír a orchestr* Petra Ebena, jehož sólový part strhujícím způsobem přednesla mladá brněnská pianistka Terezie Fialová. Její hra je technicky perfektní, nechybí jí sebejistota ani mladistvá razance. Koncert je dílem mladého skladatele. Eben na něm pracoval v roce 1960 jako jedenatřicetiletý. Má klasicky trřivěťý koncertantní půdorys. /.../ Na sólistu klade mimořádně vysoké technické nároky, mimo jiné i proto, že se musí neustále s jistotou a rozhodností včleňovat do symfonicky pojatého hutného proudu orchestrálního partu. /.../ Po doznění dravé Ebenovy koncertantní kompozice, která byla zařazena před přestávku, se do Smetanovy síně navrátila širokodechá, apartně instrumentovaná epická melodika. Na rozdíl od Sibeliova přístupu, který přináší hudbu lahodnou a plnou pohody, Šostakovičova hudba je jiná. Reflektuje tragiku, hrůzný obraz ruských dějin v době sovětského stalinismu konce 30. let 20. století. Dirigent se i zde projevil jako suverénní architekt velkých ploch, kterým dodal dílu sugestivní dramatické napětí ve všech dynamických rovinách.

Připravil Inkinen a Terezie Fialová © Pražské jaro - Ivan Malý

Jan Lisiecki © Pražské jaro - Zdeněk Chalupák

21. 5. ÚT 20.00 Rudolfinum, Dvořákova síň

ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA

Jan Lisiecki – klavír

Jessie Montgomery
Záznamy z mizejícího města (evropská premiéra)
Felix Mendelssohn Bartholdy
Klavírní koncert č. 1 g moll op. 25
Symfonie č. 4 A dur op. 90 „Italská“

Kč 1500/1200/950/600/ST400/Rozkvět

Recenze

Obdivuhodná repríza Jana Lisieckého na Pražském jaru
31. 5. 2019, Klaviatura.cz, Lenka Grešová

/.../ Soudobé dílo americké houslistky a skladatelky Jessie Montgomeryové *Záznamy z mizejícího města* premiérované před třemi lety v Carnegie Hall v New Yorku, navodilo v sále zcela zvláštní a asi i rozporuplnou atmosféru. Je zajímavé, jak člověk v roli posluchače přistupuje svým hudebním cítěním k neznámé skladbě. Je to jakési objevování neznámého bez možnosti sebemenšího srovnání. Mě osobně skladba zaujala svou vynalézavostí v kombinacích nástrojových

barev a poutavým, místy až napínavým vtažením do děje této hudební básně. /.../ Naprosto skvělý Orpheus Chamber Orchestra, který si tuto skladbu od Montgomeryové napřímo objednal, interpretoval dílo s velkým nadšením. Každý z hráčů působil energicky, každý z nich hrál s nasazením sólisty, avšak s maximálním vnímáním rytmicky zcela perfektní vzájemné souhry. /.../ Lisiecki nastoupil do úvodních oktávových pasáží první věty koncertu s mladistvou energií a fantastickou brilancí. /.../ Orpheus Chambre Orchestra držel úžasně energické tempo, nepůsobil jen doprovodně. /.../ Během poslechu Mendelssohnovy *Italské symfonie* na mě v mnoha tématech opravdu zapůsobila dobře rozpoznatelná, typická italská kantiléna. V průběhu mi vyvstala v mysli představa Mendelssohna, který cestuje po slunné Itálii a nechává se inspirovat tamní přírodou, výtvarným uměním, atmosférou a naturelem Italů. /.../ Aplaus byl veliký, posluchači vestoje se potleskem dožadující přídavku se dočkali hudební lahůdky v podobě Bartókových *Rumunských lidových tanců*, které svou silně působivou, rytmicko-melodickou folklorní náladou završily skutečně nádherný koncert!

Dvojí standing ovation v jeden večer:
Pro Jana Lisieckého a pro Orpheus Chamber Orchestra
23. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Věroslav Němec

Sólového partu se ujal mladičký, teprve čtyřřadvacetiletý Kanaďan Jan Lisiecki, jenž se přes své mládí řadí k nejvýznamnějším soudobým klavíristům. Jeho umění jsme měli možnost ocenit na Pražském jaru už před dvěma lety, kdy okouznil festivalové publikum v Schumannově *Klavírním koncertu a moll op. 54*. A neméně nadchl i letos

svým Mendelssohnem. Krajní věty hrál v úžasném tempu, se strhující brilanci a navíc se zjevným potěšením. Pevný rytmus stvrzoval suverénně sázenými basy a všechny rychlé pasáže (jichž je v díle bezpočet) mu pod prsty doslova jiskřily. V sólovém recitativu, který uzavírá první větu a zároveň uvádí větu následující, však umělec jako by zjhl a jeho tón přímo zázračně zjemněl, takže jsem celou druhou větu vnímal, jako by se do sálu snášela hudba z nebe. Mimořádně pozoruhodné je pak na tomto pianistovi, že u klavíru neustále působí naprosto přirozeně. Vše, co hraje, zní neobyčejně upřímně, Lisieckému věříme každý tón, každou frázi, a hlavně: jeho viditelné potěšení ze hry se přenáší i na posluchače. Orchester vybrousil doprovodnou složku Mendelssohnova koncertu do nejmenšího detailu – v dynamice, agogice i v barvách. Jako by se ani nejednalo o doprovod k sólovému výkonu, ale o komorní hudbu. Lisiecki sklídil za svého Mendelssohna zcela oprávněně standing ovation. A jeho přídavek byl také mendelssohnovský – přednesl skladatelovu *Píseň beze slov a moll op. 62/5*, s neskutečně měkkými basy a s kantilénou stejně nadzemskou, jakou jsme slyšeli v pomalé větě klavírního koncertu.

Potřebuje vůbec orchestr dirigenta?
23. 5. 2019, klasikaplus.cz, Jan Průša

Nepotřebuje! Tedy alespoň v případě Orpheus Chamber Orchestra, který vystoupil v rámci programu letošního Pražského jara v Rudolfinu, je odpověď na otázku v titulku možné formulovat jasně zápornou. Dobře známý orchestr, který staví svoji interpretaci na unikátním spojení individuality a zvukové originality, doprovodil v Praze stejně známého a oblíbeného pianistu Jana Lisieckého. Mimořádně muzikální a efektní večer se dočkal u posluchačů stejně mimořádného přijetí. */.../* Ve střední skladbě programu byl magnetem koncertu pianista Jan Lisiecki. Ve svých čtyřiašedesáti letech je mezi mladými pianisty pojmem. Dokáže podat neskutečný hráčský výkon. Jeho zápal pro hru často odkrývá v interpretovaných skladbách detaily a nová místa, která potom působí v partitūře jako solitéry. I Lisiecki sám je vlastně, stejně jako Orpheus Chamber Orchestra, mezi ostatními takový solitér, co do schopnosti nejen něco technicky zahrát, ale dělat hudbu originální. I přesto od něj můžeme slyšet Mozarta, který nepostrádá pokoru a kázeň. V případě *Klavírního koncertu č. 1 g moll* Felixe Mendelssohna-Bartholdyho jde však kázeň stranou a Orpheus Chamber Orchestra je pro to ideálním prostředkem. Očekávání z tohoto vystoupení zvyšovala letos vydaná nahrávka u společnosti Deutsche Grammophon, kde vynívá Mendelssohn-Bartholdy výjimečně dravě, efektně, strukturovaně, energicky, výbušně, jinak. Pražský Mendelssohn-Bartholdy byl předveden v podobných intencích. Ačkoliv intimní téma střední věty koncertu nepostrádalo uvolnění, a Lisiecki si některé chvíle opravdu vychutnával i co do časové délky, hrnul jinak hru dravě dopředu. Bylo zajímavé vnímat jeho maximální artikulaci jednotlivých témat nebo příjemně vyznívající interakci s orchestrem. */.../* Program pokračoval hudbou Felixe Mendelssohna-Bartholdyho – *Čtvrtou symfonií A dur* zvanou *Italská*. Snad by se dalo napsat, že šlo o třešničku na dortu celého večera, protože hráči z Orpheus Chamber Orchestra přednesli symfonii nesmírně muzikálně, zcela prostým způsobem, jako je prostý i přesně

cílený hudební účinek celé symfonie. V homogenním, měkkém zvuku, nikterak paradoxně zbytečně individuálním. Hráči svými neustálými pohledy mezi sebou vytvářeli pocit jistoty, který se potom ukázal ve všech bezproblémových nástupech nebo přechodech. Na co dirigent, stačí pracovat společně! Radost byla obojetná, vycházela jak z hudby, tak z tváří hráčů. Na závěr společné uklonění z hrany podia a rumunský přídavek... Radostný večer, víc takových!

Zázračný těřemin, ale i medvěď a slepička na Pražském jaru
28. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

/.../ Orpheus Chamber Orchestra dokáže udělat „velkou hudbu“ vlastně ze všeho, což ukázal i na ryzí klasice, v *Koncertu pro klavír a orchestr č. 1* Felixe Mendelssohna-Bartholdyho. Toto rané dílo neoplývá přílišnou závažností, ale kromě hudebníků ho pozvedl pianista Jan Lisiecki, který Mendelssohna necítí nijak uhlazeně, spíš robustně a vášnivě. Přesto umí i krásně měkce „zpívat“, což dokázal v přídavku, v *Písni beze slov* od téhož autora. Mendelssohnovi patřila i druhá polovina. V *Symfonii č. 4 „Italské“* se naplno projevily kvality tělesa, které nemá dirigenta a muzikanti se tudíž musí tím více vzájemně poslouchat, reagovat na sebe. A protože to umějí famózně, výsledek působí ohromně živě a spontánně, přitom při zachování pečlivosti v souhře, tvarování frází i dynamice. Nakonec přidali ještě *Rumunské lidové tance* od Bély Bartóka.

Orpheus Chamber Orchestra a Jan Lisiecki
1. července, Hudební rozhledy, Ivan Žáček

/.../ Jan Lisiecki vystoupil na Pražském jaru přede dvěma roky se Schumannovým koncertem. Napsal-li jsem tehdy, že bylo možno obdivovat mj. dynamickou hloubku jeho úhozu, tentokrát bych s podobným tvrzením měl potíže. Jeho letošní vystoupení bylo poznamenáno jistou výrazovou strnulostí, a jen částečně lze z toho vinit Mendelssohnův *Koncert č. 1 g moll, op. 25*. Padne-li volba na tuto zběžně napsanou kompozici, je zřejmé, že byla vedena spíše snahou o oživení nepřiliš hraného díla (*Koncert č. 2* se hraje častěji, jistě i proto, že jeho hudební hodnoty jsou vyšší) než touhou rozehrát paletu svého výrazového rejstříku v celé šíři. Mluvit tady o něčem podobném by bylo možné jen, chopil-li by se díla opravdu vyzrálý umělec – a to, při vši úctě k jeho technickým schopnostem, Jan Lisiecki ještě zdaleka není. Technicky bylo vše bezvadné, ale chyběla větší úhozová pestrost, a to nejen v krajních energických větách, jimž vládne starobylý mollový gestus, sekvencovitě posouvání a bouřící oktávy, ale i ve volné větě. Spíše než v Koncertu zaujal Lisiecki paradoxně zjemnělým projevem v přídavku, *Venetianisches Gondellied* z *Písní beze slov, op. 62/5*, v němž rozehrál půvabný žánrový obrázek, jen trochu málo kontrastní (protože i zde, na ztichlé večerní hladině benátské laguny pleskne občas o bárku nějaká ta větší vlna, jak slyšíme u jiných pianistů, třeba u Barenboima).

© Pražské jaro – Petra Hajská

22.5. ST 20.00 Rudolfinum, Dvořákova síň

OPERNÍ HVĚZDY ČTYŘ GENERACÍ

Koncert laureátů mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka

Gabriela Beňáčková, Veronika Holbová – soprán
Jana Sýkorová, Eliška Zajícová – mezzosoprán
Kiril Matvějev, Seongsoo Ryu – tenor
Roman Hoza – baryton
Peter Mikuláš – bas
Orchestr Národního divadla
Jaroslav Kyzlink – dirigent

Galakonzert pojatý jako setkání čtyř generací operních hvězd, které kdysi dávno, ale i docela nedávno vyšly z prestižní pěvecké soutěže pořádané již více než půl století v Karlových Varech. Zazněly árie a ansámby z oper Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, P. I. Čajkovského, Sergeje Rachmaninova, Gioachina Rossiniho, Giuseppe Verdiho, Giacoma Pucciniho, Pietra Mascagniho, Francesca Ciley, W. A. Mozarta, Ch. W. Glucka, Jacquese Offenbacha a Georgese Bizeta.

Ve spolupráci s Národním divadlem v Praze a Mezinárodní pěveckou soutěží Antonína Dvořáka v Karlových Varech.

Kč 1200/950/800/500/ST350/Rozkvět

Recenze

Operní hvězdy čtyř generací
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

Význam, který má od roku 1966 pěvecká soutěž v Karlových Varech pro start mladých pěveckých talentů, je mimořádný. A obdiv zaslouží způsob, jakým ji její zakladatel Alois Ježek vede a jaké renomé jí vtiskl. Vítězství v této soutěži se pak skví nejen v životopisech jako garance dosažené úrovně, ale skýtá nositelům cen příležitost uplatnit se v divadlech nebo na festivalech, protože jednou z odměn je nabídka recitálů nebo hostování v inscenacích. Seznam sólistů, u kterých se vítězství nebo některá z dalších cen v této soutěži staly předzvěstí jejich mezinárodní kariéry, je za těch 53 ročníků obsáhlý. */.../* Obdivuhodnou formu si stále udržuje Peter Mikuláš. Svým vyrovnaným basem v árii Filipa *Ella gammai m'amo* ve Verdiho Donu Carlosovi v intimním „rozhovoru“ s violoncellistou Bledarem Zajmí společně vnořili posluchače do osudu španělského krále, kterému ani moc nad celým světem nemůže zajistit osobní štěstí. Jako Rachmaninovův Aleko v kavatině *Celý tábor spí* vyjádřil Mikuláš hořký smutek, do kterého uvrhne tohoto vzdorovitého šlechtice ztráta lásky divoké cikánky. */.../* Během večera ovšem pod taktovkou Jaroslava Kyzlinka doslova „prokoukl“ výkon Orchestru Národního divadla, který se (s výjimkou Glucka a Mozarta) blýskl zvukovou transparentností, vyvážeností i nádherně přednesenými orchestrálními sóly.

Luboš Andršt © Pražské jaro - Ivan Malý

Varhaník u sv. Víta © Pražské jaro - Petra Hájská

23.5. ČT 19.00 Mercedes Forum Praha

LUBOŠ ANDRŠT & BLUES BAND

Luboš Andršt – kytara
Marek Hlavica – zpěv, foukací harmonika
Pavel Novák – basová kytara
Pavel Razím – bicí nástroje
Jan Holeček – zpěv, foukací harmonika
Ignaz Netzer – kytara a foukací harmonika

Kč 400

Recenze

Filmová hudba na Pražském jaru
24. 5. 2019, novinky.cz, Vladimír Říha
25. 5. 2019, Právo

Letošní ročník festivalu Pražské jaro zařadil do programu i promítání němého filmu s nově napsanou hudbou. Organizátoři k tomu vybrali český snímek *Varhaník u sv. Víta* režiséra Martina Friče z roku 1929. Druhý film našeho nejproduktivnějšího režiséra není sentimentálním příběhem, o což se postaral i autor scénáře, básník Vítězslav Nezval. Frič do snímku obsadil vynikající herce v čele s Karlem Hašlerem v hlavní roli a o oceňovanou úroveň snímku se postaral i kameraman Jaroslav Blažek. Hudbu napsal nově Jan Rybář. Při čtvrtém promítání v pražském kině Lucerna malý orchestr a ženský sbor Bubureza umístěné pod plátnem na pódiu řídil. Návštěvníci v plném sále kina ocenili, jak zapojil různé styly do děje tak, že hudba není ilustrativní a může existovat i sama o sobě. Uvedení snímku bylo jednoznačným úspěchem a lze si jen přát, aby festival v této tendenci pokračovat i nadále.

Filmový *Varhaník u sv. Víta* s novou hudbou
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Vladimír Říha

Je dobrým zvykem festivalu, že se vrací k tradici zařazovat občas i promítání starých němých filmů s nově napsanou hudbou. /.../ V konkurenci se zahraničními kinematografiemi se ani náš němý film nemusí stydět, a proto bylo dobře, že Pražské jaro vybralo klasické dílo českého filmu, snímek *Varhaník u sv. Víta* režiséra Martina Friče z roku 1929. /.../ Hudbu napsal nově Jan Rybář. /.../ Původně ji psal pro premiéru v kině Ponrepo přede dvěma lety, tentokrát ji trochu rozšířil a zapojil různé styly (jazz, kramářská píseň, gregoriánský chorál). Vzniklá hudba není jen ilustrativní, může existovat i sama o sobě a místy se i povedlo její rozpohybování po sále (kupř. sbor v pravé uličce). /.../ Uvedení snímku bylo jednoznačným úspěchem a skladateli i účinkujícím se dostalo zaslouženého ohlasu.

23.5. ČT 20.00 Kino Lucerna

VARHANÍK U SV. VÍTA (1929)

Němý film režiséra Martina Friče s živou hudbou Jana Rybáře

Instrumentální soubor a ženský pěvecký sbor Bubureza
Miloslava Vítková – sbormistr
Jan Rybář – dirigent

Kč 300/Rozkvět

VÍKEND KOMORNÍ HUDBY

Pocta thereminu © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

24.5. PÁ 20.00 Rudolfinum, Dvořákova síň

POCTA THEREMINU

Carolina Eyck – theremin
Alžběta Jamborová – hobo
Karel Košárek – klavír
Bennewitzovo kvarteto

Joseph Haydn
Smyčcový kvartet G dur op. 17/5 Hob. III:29
Bohuslav Martinů
Smyčcový kvartet č. 3 H 183
Jakub Rataj
æther (světová premiéra skladby na objednávku festivalu Pražské jaro, finančně podpořena Ernst von Siemens Musikstiftung)
Bohuslav Martinů
Motýli a rajky H 127
Fantazie pro theremin, hobo, smyčcové kvarteto a klavír H 301

Kč 500/400/300/200/ST100/Rozkvět

25.5. SO 21.30 Royal

NOKTURNO S THEREMINEM

Carolina Eyck – theremin
Jan Kučera – klavír

Theremin je elektronický hudební nástroj, který i po sto letech od svého prvního uvedení vyvolává úžas. Je ovládán bez doteku, pouze pohybem paží, dlaní a prstů. Carolina Eyck jej představila jako moderní nástroj s uplatněním na hranici hudebních žánrů. V neformální atmosféře tohoto nokturna si zájemci z publika mohli vyzkoušet hru na theremin. V rámci improvizčního bloku se připojí talentovaný skladatel, dirigent a klavírista Jan Kučera.

Kč 500/Rozkvět

Citlivá pocta bezkontaktnímu nástroji
26. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Jan Borek

/.../ Přivětivý začátek koncertu náladou připomínal spíše odlehčenou atmosféru domácího muzicírování, bez zjevného nátlaku očekávaného od vážnohudební performance, ovšem zvuk a výkon v rukou nositelů ocenění Classic Prague Award 2018 za komorní výkon zněl skutečně jako z nahrávky. Následující *Smyčcový kvartet č. 3* Bohuslava Martinů z roku 1929 hned změnil charakter večera – téměř jako by po zámeckém kvartetu přišli ze zákulisí čtyři jazzmani. Vedle rytmiky jako z jiného světa upravili členové kvarteta i samotný průběh tónu. Místo klasicistní elegance silovější, až neučesaný. Stále ale v perfektní souhře, Bennewitzovo kvarteto má navíc pečlivě zvládnuté odstínění jednotlivých vrstev v různých sazách od kompaktní „masy“ po sólistické pasáže s virtuózním partem prvních houslí. /.../ Po krátkém sešroubování těreminu přišla na řadu světová premiéra skladby *æther* pro těremin, hoboj, smyčcové kvarteto a klavír. Jakub Rataj se na netradiční možnosti využití lidského pohybu jako tvůrčího elementu v elektroakustické hudbě dlouhodobě specializuje: před lety například experimentoval se senzory pohybu, jež přímo převáděly pohyby tanečníků do zvukové podoby. Podobně jako v později uvedené *Fantazii* Bohuslava Martinů pro stejné obsazení není ani zde žádný skutečně sólový nástroj. Těremin, původně známý jako ætherphon, tu skutečně funguje jako jakýsi scelující éter – všudypřítomná substance vyplňující prázdný prostor. Nevychází jako samostatná zvláštnost, plní roli dozvuku, ozvěny a citlivě dokresluje celkový zvukový charakter. Přibližně desetiminutová skladba je postavena na vlnách – nádeších a výdeších, výjezdech a sjezdech – utnutých, než se stačí rozvinout melodie, celá forma pak má také dva dynamické vrcholy,

Carolina Eyck © Pražské jaro – Petra Hájek

jako jakási sinusoida. Místy expresivní *æther* se nespolehá na avantgardní techniky, místo toho se zaměřuje na možnosti užšího propojení jednotlivých zvukových linií. Carolina Eyck tak v reálném čase pracovala s různými nastaveními zvuku a průběhu tónu, včetně efektní basové polohy či mikrotonálního vzestupu, čímž dále obohacovala „výsledný mix“. /.../ Vrcholnou skladbou večera pak byla *Fantazie pro těremin, hoboj, smyčcové kvarteto a klavír*. Martinů zde předepsal part pro jakýsi dosud neexistující orchestrální nástroj, soběstačný a zároveň rovnocenný s jakýmkoli jiným tradičním instrumentem, ať už by na sebe zrovna bral podobu takřka nerozeznatelnou od hoboje, lesního rohu nebo lidského hlasu. V roce 1944 samozřejmě nebyly možnosti elektroakustiky na úrovni Ratajova moderního, syntetického zvuku – o to přirozeněji ale těremin zněl vedle (či spíše uvnitř) „běžného“ akustického ansámblu. Se speciálním přihlédnutím k faktu, že je to nástroj amplifikovaný. I v této rozvolněné fantazijní formě s nadčasovým zvukem prokázala Carolina Eyck kontrolu nad prázdným prostorem i svým tělem při interakci s dvojicí antén těreminu, stejně jako Bohuslav Martinů prokázal jemný cit pro specifický tón elektronického zázraku. Na akci typu Pražského jara není taková obava příliš namístě, ale přece: bylo skutečnou úlevou zjistit, že večer ve znamení obecně méně známého nástroje nebyl žádnou taškařicí, ale skutečnou poctou ve vši vážnosti a respektu, jaký si skutečný hudební nástroj zaslouží.

Pocta těreminu se světovou premiérou
26. 5. 2019, operaplus.cz, Svatava Barančicová

/.../ Tři kusy pro klavír *Motýli a rajky* Bohuslava Martinů v podání Karla Košárka, zahrané brilantně, lehkým a měkkým úhozem a s francouzským šarmem. Carolina Eyck dostala příležitost prezentovat plnohodnotně svůj nástroj až v poslední skladbě, již zmíněné *Fantazii pro těremin, hoboj, smyčcové kvarteto a klavír* Bohuslava Martinů. Je škoda, že se dílo z roku 1944 nehraje častěji, je totiž nádherné. Je to Martinů ve své zralé a nejjímavější podobě, jeho teskně rozvláté melodie a všechny jeho krásné harmonie jsou koncentrovány do této poměrně malé plochy. Těremin je zpěvný a krásně se snoubí s houslemi, občas zní záhadně duchařsky, jindy jako zpívající lidský hlas nebo jako flétna. Pozorovat u hry dlouhovlasou Carolinu Eyck je opravdu zážitek, člověka neomrzí ten fascinující pohled na ruce čarující v prázdném prostoru, nad silovým polem nástroje, jak vybírají a nacházejí neviditelná místa a pozice tónů. Její hra byla přesto intonačně přesná a ladící s ostatními nástroji, měla i příjemnou dynamiku, přirozené vibrato a výraz, což se liší od běžné představy o chladném strojovém zvuku elektronických nástrojů.

Éter, křídla a svoboda - Bennewitzovo kvarteto a těremin
26. 5. 2019, klasikaplus.cz, Kristýna Farag

Koncert s podtitulem Pocta těreminu byl jedním z největších lákadel a bonbonků letošního festivalu Pražské jaro. A to zdaleka ne pouze pro milovníky netradičních programů a nástrojových obsazení... Že toto všeobecné tušení bylo oprávněné, dokázal pocit levitace, který se s každou skladbou stupňoval a vyvrcholil tou poslední. /.../ Všemi očekávaná

světová premiéra skladby Jakuba Rataje pro těremin, hoboj, smyčcové kvarteto a klavír nesla název *æther*. Skladatel postavil svůj počín na myšlence neviditelného media, které je nositelem veškerých zvuků a vln. Fyzikové by jistě tento fenomén vysvětlili lépe a přesněji, nicméně nám posluchačům byl srozumitelný právě skrz Ratajovu hudbu. Zaměřená na samotný dialog mezi nástroji, kreslila neviditelný proces přihrávek tónů, zvuků, ruchů, multifonik, tongue slapů a bohatou nadílku technik hry na smyčcové nástroje... Partu těreminu, který zde byl středem pozornosti i přes to, že nebyl ve skladbě výrazněji exponován, se ujala významná hráčka na tento neobyčejný elektronický hudební nástroj, Carolina Eyck. Upoutala už svým éterickým zjevem a zpečetila auru jakousi magickou nedotknutelností. Nepochybně je to dáno i kouzlem produkce zvuku bez doteku něčeho hmotného. Interpretka totiž svým hlazením, úhozy a místy i údery do vzduchu tvořila nenapodobitelný zvuk, vábíci jeho obdivovatele jako sirény námořníky...v tom nejlepším slova smyslu!

Zázračný těremin, ale i medvěd a slepička na Pražském jaru
28. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

/.../ Pak konečně přišel ke slovu těremin ve světové premiéře skladby s názvem *æther* od Jakuba Rataje (těremin se původně nazýval atherphon), určené pro těremin, hoboj, smyčcové kvarteto a klavír, a poté ve *Fantazii* od Bohuslava Martinů, psané pro stejnou nástrojovou sestavu. Jako by se role obrátily: Teď se Martinů v podstatě ocitl v pozici „klasika“, jenž nástroj s kvilivým, až strašidelným zvukem nechává znít decentně jako partnera těch ostatních, zvláště nejbližšího „příbuzného“ hoboje, na nějž hrála Alžběta Jamborová. A Rataj je experimentálnější, výbojnější, jakkoli i u něj těremin mnohem víc vede dialog, než aby sólově vyčníval. Virtuoska na těremin Carolina Eycková okouzila svým uměním, které na většinu diváků působí opravdu neskutečně. Neztratil se ani druhý sólista večera, pianista Karel Košárek, který zahrál od Martinů cyklus *Motýli a rajky*, impresionisticky laděný, zvukově bohatý.

Pocta těreminu
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

/.../ Živý tvar díla předznamenal radikálně expresivní vstup plný disonancí. V interpretačně, souhrou i poslechem nelehké, zřetelně existenciálně laděné výpovědi se běžný návštěvník koncertů obtížně orientuje, avšak právě převážně naříkavé tóny těreminu, ústrojně propojené s hobojem, mu k tomu mohly být oporou. Stylově radikální kompozice, v níž part těreminu je organickou součástí celku, publikum evidentně zaujala. Zcela jinak – samozřejmě i s ohledem na časový odstup několika desítek let – se k využití těreminu postavil Bohuslav Martinů v jednověté *Fantazii pro těremin, hoboj, smyčcové kvarteto a klavír*. Nikoliv jako k prostředku experimentu, ale k možnosti zkusit to s ním jako s plnohodnotným nástrojem. Současné provedení *Fantazie*, poměrně uměřeného a tradičně napsaného díla, jež celý koncert myšlený jako „pocta těreminu“ uzavřelo, mj. ex post ozřejmilo programové východisko Ratajova počínů, jakož i diapa-son, jenž se mezi skladbami stejného obsazení klene.

Ludmila Pavlová © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

25.5. SO 11.00 HAMU, Sál Martinů

LUDMILA PAVLOVÁ

Matiné II

Ludmila Pavlová – housle
Alissa Firsova – klavír

Johann Sebastian Bach
Ciaccona d moll BWV 1004
Francis Poulenc
Houslová sonáta
Karol Szymanowski
Mýty op. 30
Maurice Ravel
Tzigane

Kč 300

25.5. SO 17.00 Sál České národní banky

QUATUOR ZAĎDE

Joseph Haydn
Smyčcový kvartet g moll op. 74/3 Hob. III:74
György Ligeti
Andante e Allegretto
Bohuslav Martinů
Smyčcový kvartet č. 5 H 268

Kč 400/Rozkvět

Partner koncertu

CECOPRA a.s.

PhilHarmonia Octet Prague © Pražské jaro - Ivan Malý

25.5. SO 20.00 Pražská křižovatka

PHILHARMONIA OCTET PRAGUE

Vilém Veverka, Monika Boušková – hoboje
Karel Dohnal, Irvin Venyš – klarinet
Ondřej Vrabec, Přemysl Vojta, Hana Šuková – lesní roh
Václav Vonášek, Martin Petrák – fagot
Jiří Bárta – violoncello
Petr Ries – kontrabas

Wolfgang Amadeus Mozart
Serenáda Es dur KV 375
Gideon Klein
Divertimento
Isang Yun
Oktet (1994)
Antonín Dvořák
Serenáda d moll op. 44

Kč 500/300/150/Rozkvět

Recenze

PhilHarmonia Octet na Pražském jaro:
Mistrovství bez nadsázky
27. 5. 2019, operaplus.cz, Milan Bátor

/.../ Zazněla hudba plná obav a znepokojení. Hudba, která místy sténá, kvílí a bije na poplach, ale nevzdává se naděje, již pro Kleina představuje podvědomá echolokace hudební kontinuity k tradici, ať už rytmickou stylizací lidových prvků, či jinými způsoby. V interpretačně mimořádně obtížné skladbě si sáhli interpreti na pomyslné dno mnohokrát, ale pokaždé se z něj dokázali s plnými silami odrazit a vyplout na povrch v pochopené hudební tektonice a zvrásněné, přiléhavé dynamice a minuciózní souhře. U avantgardních rezonancí zůstalo i po přestávce. Oktet korejského skladatele Isanga Yuna přičleňuje k osmičlennému dechovému souboru kontrabas, na který hrál s velkým výrazovým pochopením a rytmickým citem Petr Ries. /.../ Vrchol nepřipravil nikdo jiný než Antonín Dvořák. /.../ Nezbavíme se pocitu, že mistrovská instrumentace, tryskající muzikálnost a tanečnost, vyrůstá z přirozenosti, že je pro Dvořáka něčím jako výdech a nádech. Taková lehkost a spontaneita z Dvořákova díla v podání PhilHarmonia Octetu, energického violoncellisty Jiřího Bártý a kontrabasisty Petra Riese skutečně čísel.

Skvělý PhilHarmonia Octet Prague
1. července, Hudební rozhledy, Milan Bátor

Pokud bych měl nějaký český komorní soubor označit přívlastkem „evropský“, byl by to bez delšího přemýšlení PhilHarmonia Octet předního českého hoboisty Viléma Veverky. /.../ PhilHarmonia Octet staví svůj umělecký profil na vynikajících instrumentálních výkonech, skvělé souhře a báječné kresbě zvukových detailů. Každý z členů je špičkový sólový hráč, ale právě v kooperaci s ostatními vzniká něco naprosto neopakovatelného: syntéza různých stanovisek rovnocenných hudebních autorit dává kolektivní výsledek, který dokáže zvolené dílo rozeznít se zřídka slychaným pochopením a mistrovstvím. Z málokterého koncertu jsem letos odcházel s tak pozitivním, radostným a povznášejícím pocitem jako z vystoupení PhilHarmonia Octet.

Žofie Vokálková, Aleš Bárta a Eva Garajová © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

26.5. NE 10.30 Křečovice, kostel sv. Lukáše

SUKOVY KŘEČOVICE

Aleš Bárta – varhany
Žofie Vokálková – flétna
Eva Garajová – mezzosoprán

Koncert a pietní akt na památku Josefa Suka

Vstup volný

Pavel Zemen © Pražské jaro - Ivan Malý

26.5. NE 11.00 HAMU, Sál Martinů

PAVEL ZEMEN

Matiné III

Pavel Zemen – klavír

Fryderyk Chopin
Barcarola Fis dur op. 60
Alexandr Nikolajevič Skrjabin
Fantazie h moll op. 28
Johannes Brahms
Tři intermezza op. 117
Sergej Rachmaninov
Klaviřní sonáta č. 2 b moll op. 36

Kč 300

Bohemia Saxophone Quartet © Pražské jaro - Ivan Malý

26.5. NE 17.00

Anežský klášter

BOHEMIA SAXOPHONE QUARTET

Jana Bezpalcová – akordeon

Michael Nyman: 24 Hours Sax Quartet

Peter Graham: Veni Creator Spiritus

Michael Nyman: Out of the Ruins (česká premiéra)

Jana Vöröšová: Atlas mraků (světová premiéra skladby na objednávku festivalu Pražské jaro, finančně podpořena Ernst von Siemens Musikstiftung)

Michael Nyman: Miniatures

Kč 400

Recenze

Saxofonové odpoledne s atlasem mraků
26. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Jan Borek

/.../ Mezi dvěma Nymany figurovala v mnoha ohledech masivní skladba *Veni Creator Spiritus* Petera Grahama,

věnovaná přímo Bohemia Saxophone Quartetu. Jazzový klavírista a skladatel známý také jako Jaroslav Šťastný v ní hledá tak trochu jiný zvuk tohoto nástroje, zdánlivě nerozlučně spjatého s americkou jazzovou tvorbou. Přitom se neštítí ani toho skutečně ostrého zvuku, do kterého se ani Nyman příliš často nehrne. Důležitější je ale Grahamovo uchopení harmonie – takovou u saxofonu skutečně běžně neslyšíme. Náročná, široce polystylová skladba se v hybnějších i (snad až příliš) rozsáhlých statických plochách rozmachuje od názvuků tradičního gregoriánského chorálu přes reichovské vrstvy husté minimalistické polyfonie až po ohlasy lidové a populární tvorby. To všechno obohacuje o změny témbu, rozšířené artikulace, místy blízkovýchodně znějící sóla (David Marišler, Kateřina Pavlíková) a až choreografické prostorové kreace s využitím směrové ozvěny. Očekávanou světovou premiérou byl *Atlas mraků* Jany Vöröšové, loňské vítězky skladatelské soutěže České filharmonie. I ona chtěla „najít trochu jiný než obvyklý zvuk“ a tak podobně jako Jakub Rataj v páteční premiéře „těremínové“ skladby *ather* přidala obohacující a zároveň scelující zvukový prvek ve formě akordeonu. Volně plynoucí mračna unášená větrem lze těžko naznačit jinak než úvodními profuky a klepáním na těla nástrojů – o to větší škoda, že se tato zvuková gesta již stala jedněmi z nejhorších klišé soudobé tvorby. Je ale třeba uznat, že zde výjimečně sloužila konkrétnímu účelu a ne jen jako snadný zvukový efekt. /.../ Nejlepší část *Atlasu mraků* ale přišla až po disonantní mezifrázi: rozvlákněná melodie hlavního motivu, ve vlnách přecházející mezi nástroji skvěle scelovala

a zároveň rozhoupávala celkový zvuk. Pečlivě prokomponovaná část bohužel netrvala moc dlouho a záhy se dostavil závěr s navracejícími se profuky. *Atlas mraků* by si jistě zasloužil stopáž delší než necelých devět minut.

Saxofony v klášteře na výbornou

1. července, Hudební rozhledy, Vladimír Říha

Víkend komorní hudby měl hned několik vrcholů. Zcela určitě kromě koncertů s těremínem byl mezi nimi i nedělní odpolední koncert v Anežském klášteře, kde vystoupil Bohemia Saxophone Quartet. /.../ Ani blízkost Staroměstského náměstí s davy sledujícími boj našich hokejistů o bronzové medaile neovlivnila nádherný a nerušený průběh podvečera, v němž jsme vyslechli hlavně díla známého britského minimalisty Michaela Nymana. A to v provedení kvarteta se saxofonovými hráči a hráčkami, tedy nepříliš známé kombinace, jež i v našich končinách, které kromě „mléka a strdí“ oplývají i saxofony, není častá. /.../ Samozřejmě tři Nymanovy skladby (*24 Hours Sax Quartet*, *Out of the Ruins* – oba v české premiéře – a *Miniatures*) potěšily Nymanovy fanoušky dostatečně a jejich podání bylo výsostně kvalitní a přínosné. Ale v české premiéře zazněly i díla našich dvou autorů: *Veni Creator Spiritus* od Petera Grahama a hlavně jako světová premiéra skladby pro festival *Atlas mraků* od Jany Vöröšové. Mnohem lépe vyznělo dílo Petera s velkým spirituálním rozměrem a odkazy na staré techniky (chorál, raný vícehlas). Nepříliš dobře vyšla slibovaná světová premiéra. Kombinace sólového akordeonu se saxofony se ukázala ve velkém prostoru sálu jako téměř neslyšná a vyložené experimentální ráz skladby (právě v sousedství zmíněného Grahama) spíše autorce ublížil. To ale může být při další repríze změněno, takže s definitivním úsudkem si ještě počkáme.

Feininger trio © Pražské jaro - Ivan Malý

26.5. NE 20.00

Rudolfínium,
Dvořákova síň

FEININGER TRIO

Josef Suk

Klavírní trio c moll op. 2

Bohuslav Martinů

Klavírní trio č. 2 d moll H 327

Bedřich Smetana

Klavírní trio g moll op. 15

Ve spolupráci s Českým spolkem pro komorní hudbu

Kč 500/400/300/200/ST100

Recenze

Feininger trio s rutinou a bez zaujetí

26. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Věroslav Němec

/.../ Tento soubor založili v roce 2005 v Berlíně tři švýcarští hudebníci. /.../ Feininger trio se věnuje velmi intenzívně české hudbě – své první CD, vydané v roce 2013, věnovalo dokonce výhradně českým skladatelům. I do Prahy si umělci přivezli program sestavený z klavírních trií českých autorů. /.../ Přiznávám, že jsem byl na tento večer hodně zvědavý. Feininger trio předchází velice dobrá pověst, a tak jsem se těšil, že uslyším skladby, které patří u nás ve svém oboru vůbec k nejhranějším, v nějakém objevném a neotřelém pojetí. Moc nového či dokonce překvapivého nám ale bohužel Feininger trio nepředvedlo. Interpreti jsou sice výborně sehraní a technicky dobře vybavení a je zjevné, že všechny tři skladby mají dokonale zažitá a mnohokrát obehnaná, ale hrají je rutinně, bez výraznějšího vnitřního zaujetí. Vnímám jsem jejich výkon tak, jako by se jednalo o jedno z řady tuctových vystoupení jejich koncertního turné, které je zapotřebí slušně a spolehlivě odehrát, ale kterému se nemusí věnovat více energie, než je nezbytně nutné. /.../ Větší zájem vzbudily pouze poslední věty všech tří kompozic, které hrálo Feininger trio v závratných tempech, ale i tato rychlá tempa působila dojmem, jako by interpreti chtěli mít své vystoupení brzy za sebou. Kromě rychlého tempa finálních vět jsem nakonec ještě ocenil pár velmi hezky a citlivě zahraných lyrických partií (ve 2. větě Sukova *Tria* a především v 1. větě Smetanova *Tria*) a několik pasáží s krásně modelovaným dlouhým crescendem. /.../ Když ovšem spustilo přídavek – *Scherzo* z Brahmsova *Klavírního tria C dur op. 87*, stal se zázrak: interpreti ožili, dokonce i houslista si sedl rovně, a hráli s takovým švihem a zaujetím, jaké jsem po celý večer nezažil. Jak jsem se později dočetl, nastudovalo Feininger trio kompletní Brahmsova klavírní tria pro letošní koncertní sezonu. A tak jsem jen zalitoval, že místo rutinního provedení českých trií nepředvedli umělci na Pražském jaru svého čerstvého a svěžího Brahmsa.

26.5. NE 17.00 Stavovské divadlo

MOZART... A TI DRUŽÍ

David Švec – dirigent
Alice Nellis – režie

Michael Nyman
Dopisy, hádanky a příkazy
Steven Stucky
Klasika

27.5. PO 20.00 DOX+

ENSEMBLE INTERCONTEMPORAIN

Julien Leroy – dirigent
Gilles Durot – bicí nástroje

Magnus Lindberg
Corrente
Jörg Widmann
Freie Stücke
Bruno Mantovani
Cadenza n° 1 (česká premiéra)
Miroslav Srnka
Overheating (evropská premiéra)

Ve spolupráci s Centrem současného umění DOX
Kč 700/Rozkvět

Za přispění

ernst von siemens
music foundation

Recenze

Ensemble Intercontemporain v Praze hrál soudobou hudbu
neslýchané kvality
28. 5. 2019, aktualne.cz, Boris Klepal

Oprávněně se včera festival Pražské jaro na jeden večer přesunul do Centra současného umění DOX. V jeho novém sále využívaném pro současnou tvorbu pařížský Ensemble intercontemporain provedl čtyři skladby z nedávné doby: ta nejstarší měla premiéru před 26 lety v Helsinkách, tu nejmladší slyšelo Los Angeles před pouhým půl rokem. /.../ Ensemble intercontemporain, přední světový soubor zaměřený na interpretaci soudobé hudby a kdysi založený dnes již nežijícím Pierrem Boulezem, na Pražské jaro přijel popáté. Jako vždy přinesl špičkovou kvalitu provedení. /.../ Jako poslední skladbu večera pak pařížský ansámbl provedl evropskou premiéru skladby *Overheating*, kterou český autor Miroslav Srnka složil na objednávku Losangeleské filharmonie. /.../ Srnkova hudba reflektuje oslavy výročí jako obecný jev a hudebně je přetváří do chvějícího se objektu, k němuž se pozorovatel přibližuje, postupně je jím pohlcen a poté jej zase opouští a ztrácí z dohledu či doslechu. Elektronický smyčec na začátku rozezní struny klavíru do táhlého a štihlého tónu, k němuž se postupně přidává měkce znějící orchestr. Skladba se rozvíjí ve zvukových vlnách, které se převalují přes sebe, až nakonec postupně mizí.

Technicky stěží uvěřitelný večer s Ensemble intercontemporain
29. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Jan Borek

/.../ Vrcholná akce letošní soudobé linie Pražského jara přinesla technicky a interpretačně stěží uvěřitelný, avšak

esteticky problematický výkon ve čtyřech náročných skladbách vzniklých během posledních sedmadvaceti let, včetně očekávané premiéry skladby Miroslava Srnky. /.../ *Overheating* také začíná témbrovou plochou, zde jasně evokující takřka nehybný obraz. Snad vzduch roztřesený horkem. Tremola rychlá i pomalá, v různých nástrojích, různého rozsahu společně budují navenek zdánlivě klidnou hudbu, jejíž vnitřní napětí se postupně odhaluje díky pečlivě promyšlenému kolísání tónů i dynamiky. Všechny zvuky zde konečně slouží nějakému konkrétnímu účelu, není to pouhá exhibice vyprázdněných efektů. Tato hudba skutečně něco říká („Okolní vzduch se zahřívá. Vlajka se proměňuje. Ztrácí svůj tvar v žáru okolo“), a ať už se nám její vzkaz líbí či nikoli, ten obsah je nepopíratelný. Srnka zde neokázale využívá široké palety zvukových kvalit nástrojů i několika efektů (včetně svého oblíbeného elektronického smyčce na struně klavíru), přičemž stále udržuje konzistentní hudební proud. Jemně graduje dílčí oblouky a neztrácí přitom ohled na celek. Forma tak zůstává soudržná, byť zvukově nejpoutavější je stále úvodní část. Rostoucí napětí, ponechané bez patřičného uvolnění, ilustruje drama jednoho z nejzávažnějších problémů naší doby. Srnkova skladba toho měla zdaleka nejvíce co říct. Je škoda, že přední světové těleso, povoláné k nekompromisní interpretaci náročné hudby, k ní zvolilo tak nešťastné doprovodné skladby. Mohu jen zdůraznit, že veškerá kritika hudby samotné nejde v žádném případě na účet interpretům. Ensemble intercontemporain předvedl špičkový výkon,

a i přes takto problematický program byl výsledkem skutečně pozoruhodný večer současné hudební tvorby. Stejně tak nemírím kriticky na organizaci Pražského jara, kterému přeji jen další podobné výboje – dodnes vzpomínám na výtečný loňský koncert Klangforum Wien.

Ensemble intercontemporain na Pražském jaro
30. 5. 2019, operaplus.cz, Jan Fila

/.../ Závěr koncertu patřil kompozici Miroslava Srnky (nar. 1975) nazvané *Overheating* (*Přehřívání*, 2018), která vznikla v loňském roce na zakázku Los Angeles Philharmonic. /.../ Skladba připomíná chvějící se zvukový objekt, který se k posluchači přiblíží, posléze ho obestoupí a na závěr opustí jako metafora blížícího se, probíhajícího a proběhlého výročí. V průběhu kompozice dochází k zhušťování materiálu až po glissanda klavíru a bicích nástrojů (symbolika vypálených ohňostrojů?).

Precizní, živelný, fenomenální. Ensemble Intercontemporain na Pražském jaro
30. 5. 2019, klasikaplus.cz, Jiří Slabihoudek

/.../ Tak neuvěřitelně energický, živelný, koncentrovaný i hravý, navíc naprosto profesionální přednes je pro české posluchače vzácným zážitkem. Každý ze členů ansámblu je zároveň skvělý sólista. Jejich technické kvality jsou nesporné.

© Pražské jaro – Ivan Vrána

Program pondělního večera obsahoval velký objem technik a způsobů hry; rozdílných interpretačních „jazyků“, chcete-li. Šíře znalosti nezvyklých požadavků na interprety je vskutku úctyhodná, byť samozřejmá u ansámblů těchto kvalit. Dirigent Julien Leroy, šarmantní elegán, vedl soubor s nasazením a espretem. Jeho projev sršel suverenitou a precizností. Svými ladnými gesty provázel ansámbl fantastickou krajinou čtyř soudobých skladeb – nejstarší byla z roku 1992, nejnovější z minulého roku. Tou první na programu byla skladba ředitele Pařížské konzervatoře, Bruna Mantovaniho. Plodný čtyřiačtyřicetiletý skladatel se postaral o řádně intenzivní úvod. V jeho skladbě *Cadenza n°1* zazářil perkusionista a člen ansámblu Gilles Durot. Mezi třemi sety bicích nástrojů přiváděl svým technickým mistrovstvím obecenstvo v úžas. *.../ Cadenza n°1* posloužila jako velmi svěží, efektní, byť místy lehce cirkusový úvod koncertu – ale taková kadence někdy bývá. A skladba dostala svého jménu. *.../ V Corrente* se nikdy nekončící proud hudby obměňoval ve svém vnitřku, jednoduché úseky vyplouvaly a opět se zanořovaly do masy hudby. Hutný charakter partitury zabíraňoval posluchačům v docenění bohatých detailů. Dynamické rozpětí se také příliš neměnilo, což výslednému dojmu neprospělo. Chaotickou masivní partituru ansámbl nicméně zvládl bravurně. *.../ Vrcholem* večera byla evropská premiéra skladby *Overheating (Přehřívání)* Miroslava Srnky. Předěšlé skladby v sobě obsahovaly odkaz a charakter Ensemble Intercontemporain v jeho historickém kontextu. Vyrůstaly a reagovaly na jeho kmenový repertoár. Srnkova hudba byla jiná, osobitá a obrovsky bohatá v detailech a vnitřním dění, stejně jako v práci s formou a časem. Základním charakterem jeho partitury byl třepotavý, nestálý zvuk, jehož parametry se dramaticky měnily. Od skoro rovného tónu, který v úvodu obstarala dvojice pozounu s dusítkem a akordeonu až po rozvlněný, dynamicky i rozsahově dramatický impuls v celém ansámblu. Srnkova instrumentace je dobrodružná a nevídaná. Autor dokázal z ansámblu vytáhnout zvuky, které jsem ještě nikdy neslyšel. Ona třepotavost a nestálost mnoha takových souzvuků navíc dodávala celé věci vpravdě napínavý charakter. Bylo

těžké odhadnout, jak se bude hudba vyvíjet dál, zároveň působila organicky. Nejsilnější a přetrvávající pocit ze skladby *Overheating* byl ten, že ji potřebuji slyšet znovu. Obsahuje hloubku, kterou po prvním poslechu jenom tušíte. Jenže *Overheating* není Čajkovského klavírní koncert a uslyšet ji znovu naživo se jen tak nepodaří. Ach, tragédie soudobé hudby. Pražskému jaru a novému a krásnému prostoru DOX+ patří velký dík za zprostředkování této události. DOX+ se ověřil jako ten správný prostor pro akce tohoto typu. *.../* Byli jsme svědky hudebního svátku neslýchané kvality. Těšíme se na další.

Ensemble intercontemporain

1. července, Hudební rozhledy, Vojtěch Mojžíš

.../ Závěr večera patřil evropské premiéře skladby *Overheating* českého skladatele Miroslava Srnky. Ensemble intercontemporain je instrumentální soubor neobyčejně rozmanitého složení. Rozmanitost má za následek nástrojovou individualizaci, která nabízí nevyčerpatelný potenciál zvukových barev a artikulačních možností. *.../ Je to především* na naše poměry nevídaná velikost ansámblu, bohatství a kvalita rozmanitého instrumentáře, důraz na interpretační preciznost. Všechny čtyři kompozice, jakkoliv se jejich autoři snažili být osobitými, jsou jakoby ze stejného vrhu. Jednoznačně tíhnou k témbrové složce jako dominantnímu vyjadřovacímu parametru, k melodické zkratce a k detailní práci s dynamikou. Precizně provedená Mantovaniho *Cadenza No. 1* je v podstatě koncertem pro bicí nástroje a orchestr, Lindbergova *Corrente* velmi decentně a vkusně konfrontuje prostředky Nové hudby s hudbou starou (viz i název díla převzatý z barokní suity). Nejvíce se nad rozmanitostí výrazu a pestrostí prostředků Nové hudby zamýšlel Jörg Widmann ve své skladbě *Freie Stücke*. Zajímavý je kupříkladu jeho nápad využít laditelné tympany jako rezonátor, který je schopen neladitelným idiofonům dodávat do jisté míry i tónovou určitost. Miroslav Srnka je v současné době asi nejúspěšnějším českým skladatelem. Evropské premiéře jeho skladby předcházela rozsáhlá propagační kampaň ve sdělovacích prostředcích, podle sugestivního komentáře na českém internetu je skladatelem světovým. Srnkovo *Přehřívání (Overheating)* je pečlivě, do nejmenších detailů vypracovanou partiturou hlubokého, i naléhavým mimohudebním programem naplněného zvukového zážitku, evokovaného neobyčejně sofistikovanou sestavou instrumentáře, ve kterém dominují bicí nástroje. Zejména ty laditelné (vibrafon, marimbafony) například účelně navazují na specifickým způsobem rozeznívaný klavír. Dílu se dostalo precizního provedení a zaslouženého aplausu z auditoria, které bylo ten večer zaplněno do posledního místa.

William Christie a Les Arts Florissants © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

27.5. PO 20.00 Rudolfinum, Dvořákova síň

LES ARTS FLORISSANTS

William Christie – dirigent
Cyril Poulet – violoncello

Joseph Haydn
Symfonie č. 82 C dur Hob. I:82 „Medvěd“
Violoncellový koncert č. 2 D dur Hob. VIIb:2
Leopold Mozart
Sinfonia in B
Joseph Haydn
Symfonie č. 83 g moll Hob. I:83 „Slepička“

Kč 1900/1500/1100/800/ST500
PREMIUM Kč 3400

Partner koncertu

Recenze

Pražské jaro in stylo francese:
zahráli Haydna střizlivě, ale s bezkonkurenční barevností
28. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Ivan Žáček

*.../ Třicetiletý soubor hraje vestoje, podle současného trendu, ale co je důležitější, s absolutní koncentrací, která nepoleví ani na okamžik. Čtyřicet let společného hraní je znát na bezchybné souhře i na naprosté profesionalitě, jež naštěstí není provázena sebemenším náznakem rutiny. William Christie diriguje od cembala vlastně jen v gestickém náznaku (zato ve svých proslulých, ikonických rudých ponožkách, vlastně spíš podkolenkách), ale s absolutním přehledem dokáže vygradovat klíčová místa ve vrcholech vět. Zahájili symfonií zvanou *Slepička*, aby si zvukově efektnějšího *Medvěda* nechali na konec a účinně tak vygradovali závěr večera (původně mělo být pořadí opačné). Obě symfonie zazněly ve vyzrálém pojetí, jemuž dominovalo muzikantské zaujetí, rozumná míra preciznosti (s níž to však nepřehání), a samozřejmě ve vzorové stylové čistotě. Zaujala, pravda, i některá podivná, nepřiliš vábná portamenta – ale William Christie nepochybně ví, co dělá. Hra Les Arts Florissants obsahuje v minimální míře některé artefakty obvykle spojené s hrou na historické nástroje – ba dokonce artefakty, jež jsou mnohými považovány za nevyhnutelné – jistou zvukovou příkrost, plechový zvuk, nitkovitý tón smyčců. Zvuk*

souboru nezapře galskou eleganci, jejíž hlavním rysem je relativní měkkost, kterou Christie není ochoten obětovat na oltář ortodoxního projevu, s jeho tvrdým nasazením a smykovou dravostí. Na závalu absolutního dojmu byl snad jen místy trochu tlustý tón primů, nehrajících zřejmě toho večera v optimální pohodě. Cyril Poulet se představil v *Koncertu D dur* kultivovaným, teplým, vřelým tónem, jeho projev však působil až trochu nenápadným dojmem. Zvuk jeho barokního nástroje se jen obtížně prosazuje i proti plénu komorního souboru, což je nutná daň jedinečné tonální křehkosti. */.../ Sinfonia in B* Leopolda Mozarta byla spíše oddechovým číslem, rozhodně však poskytujícím vzácnou možnost seznámit se preklasicistním stylem Wolfiho otce, nepochybně nadaného muzikanta, jehož hlavními znaky jsou stručnost, sevřenost, vtip. Není to pravda hudba příliš invenční, ale řemeslně umná, a především brilantně zahraná.

GLOSÁŘ: Zázračný těremín, ale i medvěd a slepička na Pražském jaru
28. 5. 2019, idnes.cz, Věra Drápelová

/.../ Pocta těreminu se od Haydna odpíchla, francouzský ansámbl Les Arts Florissants mu v Rudolfinu věnoval téměř celý večer. Přijel i se svým legendárním zakladatelem Williamem Christiem, jenž kdysi vybudil zájem o francouzskou barokní hudbu. Tu v Praze soubor už také hrál, stejně jako třeba Monteverdiho (na Pražském jaru 2014). Ale i jejich Haydn byl zážitek. Christie dirigoval od cembala, či spíše gesta naznačoval a jen občas zdůraznil nějaký vrchol. Jeho muzikanti, podobně jako ti z Orpheus Chamber Orchestra, jsou ovšem spolu dokonale sžití. Ač jde o ansámbl specializovaný na starou hudbu, vlastně má zvukovou měkkostí a kulatostí blíží třeba zrovna k Orpheus Chamber Orchestra než k některým jiným ansámblům, pěstujícím historicky poučenou interpretaci staré hudby. */.../* Když pak zazněla *Sinfonia in B* Leopolda Mozarta, člověk čekal, že vedle mistra Haydna bude působit jako chudší příbuzný. Ale Leopold svou přímočarostí a jakousi citlivostí dal najevo, že je prostě otcem syna, jenž vše, co se (nejen od tatínka) naučil, přetavil do geniality. Ostatně jako přídavek Francouzi zahráli část z Wolfgangovy *Malé noční hudby*.

Mozartův otec šperkem Pražského jara
28. 5. 2019, novinky.cz, Vladimír Říha
29. 5. 2019, Právo

Festival Pražské jaro se dostal do druhé poloviny a pondělním programem se soustředil na základní linii ročníku, tedy představování francouzských souborů. Posluchači se dokonce mohli rozhodnout mezi dvěma, a ti, kteří volili Les Arts Florissant v Rudolfinu, nechybili. Slavný orchestr historických nástrojů vedený Američanem Williamem Christiem byl na festivalu potřetí a tentokrát si vybral nezvyklý program. Šlo pouze o skladby klasicismu, a hlavně díla Josepha Haydna. Ta doplnil na žádost organizátorů dílem Leopolda Mozarta, otce slavného Wolfganga. Jeho *Sinfonia in B* byla událostí večera. Christie ji označuje za šperk a provedení jeho souboru to potvrdilo. Ve třívěté skladbě s nádhernou pomalou druhou větou se sólovým hoboem autor prokazuje, že nebyl jen

přísným učitelem, jak ho známe z historie, ale nápaditým skladatelem, od kterého syn leccos pochytil.

Slavný francouzský soubor na výletě
30. 5. 2019, Lidové noviny, Jindřich Bálek

/.../ Osvěžení přišlo po pauze s Leopoldem Mozartem a jeho nedávno objevenou *Symfonií in B*. Skladba snadnější na souhru měla najednou lepší zvukový lesk, kterému přispěl i vynikající hoboista. Ten měl v druhé větě nezvykle rozsáhlé sólo, které ovšem vzniklo tak, že Christie svěřil jeden ze smyčcových hlasů právě jemu – tedy v podstatě vkusné aranžmá, údajně v souladu s dobovou praxí. Závěrečná *Symfonie č. 82 C dur* nazvaná podle závěrečné těžkopádně taneční věty „Medvěd“ patřila také k tomu vydařenějšímu. */.../* Christie, který si koncert od počátku užíval a za cembalem poutal pozornost publika především jasně červenými ponožkami, dával zkrátka najevo, že je ve všem nad věcí.

Les Arts Florissants a Cyril Poulet
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

/.../ Úvodem zazněla *Symfonie č. 83 g moll „Slepička“*. Vnějšíkově zaujal poměrně masivní zvuk, obsazení smyčci bylo relativně početné (6+5+4+5+2), doplněné flétnou a dvojicemi hoboů, fagotů a invenčních rohů. Publikum bylo jistě zaujato malebnými zvukovými idiomy, které právě tak jako ve většině symfonií ze zmíněné šestice si „vysloužily“ quasi programní název. Jinak se celkový výkon – a to nejen v pojednávané symfonii – vykazoval šťavnatým, ovšem klasicistnímu stylu adekvátním dramatismem a temperamentem, náhlými, často vtipnými kontrasty i momenty překvapení. Obligátní koncertantní dílo před přestávkou reprezentoval Haydnův *Koncert pro violoncello a orchestr č. 2 D dur*, jehož sólového partu se ujal mladičký francouzský violoncellista Cyril Poulet. Mj. je specialistou ve hře na barokní violoncello a svěřeného díla se zhostil s příslušnými stylovými náležitostmi. */.../* Poulet třívětý koncert zahrál s patřičným fortem, noblesou i vtipem, s imponující technikou (s vlastními kadencemi v první a druhé větě), což se o intonační stránce výkonu, bohužel, říci nedá. Jeho nástroj má sice pěkný, avšak nepříliš průrazný tón a možná zbytečně početný i často výrazově důrazný ansámbl žádoucí vyznění sólového violoncella tím více upozadil. Půvabným osvěžením bylo uvedení třívěté *Sinfonie in B* Leopolda Mozarta, otce jeho neskonale populárnějšího syna Wolfganga Amadea. Kdo očekával hravost a jednoduchou naivitu jeho známé „*Dětské symfonie*“, hluboce se mýlil. Jde o zpočátku sice žertovně laděný doklad vývoje žánru z počátku druhé poloviny 18. století mezi barokem a klasicismem, je ale psaný „pevnou rukou“ a prodchnutý lyricky podmanivým hobojevým sólem s pizzicatovým doprovodem obepínajícím druhou větu. Dílko bylo, coby ozdoba večera, zahráno dokonale a s gusem.

Emmanuel Tjeknavorian a Alexander Vedernikov © Pražské jaro - Ivan Malý

28.5. ÚT 20.00 Obecní dům

FOK & ALEXANDER VEDERNIKOV

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK
Alexander Vedernikov – dirigent
Emmanuel Tjeknavorian – housle
Lucie Hilscherová – mezzosoprán
Pražský filharmonický sbor
Jaroslav Brych – sbormistr

Jean Sibelius
Houslový koncert d moll op. 47
Sergej Prokofjev
Alexandr Něvský op. 78, kantáta pro mezzosoprán, sbor a orchestr

Kč 900/700/600/400/ST300/Rozkvět

Recenze

Severské i jiné kontexty koncertu FOK
30. 5. 2019, klasikaplus.cz , Petr Veber

Ruský a finský hudební program úterního koncertu festivalu Pražské jaro, řízeného Alexanderem Vedernikovem, možná zachytil složitost vztahů obou národů ještě podstatněji, než se na první pohled může zdát. Když Jean Sibelius komponoval *Houslový koncert*, bylo Finsko už celé století ovládáno carským Ruskem a ještě deset let muselo čekat, než dospělo k vyhlášení nezávislosti. Ale necelý rok poté, co Prokofjev zkomponoval hudbu k Ejzenštejnovu filmu *Alexandr Něvský* – na podzim 1939, po dvou desetiletích samostatnosti – napadla zemi sovětská armáda. Hudba Jeana Sibelia a Sergeje Prokofjeva takové konflikty bezprostředně neodráží a nevyjadřuje, ale dané historické události jí dodávají zajímavé kontexty. Temné a melancholické tóny *Houslového koncertu* nacházel a zapisoval finský skladatel v době, kdy už se v situaci všeobecného národního uvědomování jasně projevoval jako umělec vědomě a cíleně vyjadřující lásku ke své zemi a její přírodě i kultuře, umělec sdílející současně víru ve vítězství a vymanění se z vlivu carské velmoci. Prokofjevova partitura v podobě koncertní kantáty Alexandr Něvský, sestavené ještě v roce 1939 z hudby k filmu, má kontext pikantnější. Skladatel, který odešel v reakci na bolševickou revoluci na Západ, se nakonec z těžko pochopitelných pohnutek do uzavřeného komunistického státu vrátil – a napsal na

samém prahu druhé světové války hudbu tak prvoplánově silně vlasteneckou, až mrazí. „*Na Rus rodnou, Rus širokou, nepřítel nevejde... K boji povstaň, matičko rodná Rus!*“ Jde sice o historickou legendu, o popis slavného vítězství nad nepřáteli na zamrzlém jezeře na severu Ruska, ale aktuální propagandistické poselství jejího námětu bylo a je dostatečně zřejmé. A z nejméně dvaceti milionů Rusů, kteří za přispění této propagandy během následujících šesti let přišli o život, běhá při dnešním poslechu díla mráz po zádech také. Na koncertě Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK v Obecním domě Alexander Vedernikov předestřel kantátu za zásadní pomoci Pražského filharmonického sboru se vším zvukovým patosem, rozhodností a naléhavostí, kterou Prokofjev dokázal do vyhoceně koncipované hudby vtělit. Autenticky ruský hudební moment se podařil přidat v klidné melodické sólové epizodě Lucii Hilscherové, která právě toto sólo označuje za tajný sen mnoha mezzosopranistek. Obdařila výstup sytým, výstižně kmitajícím hlasem plným posmutnělé exprese – výrazem, za který by se nemusela stydět žádná rodilá Ruska. Sibeliiův *Houslový koncert* v první polovině večera měl v rukou Emmanuel Tjeknavorian, mladičský sólista arménského původu, rodilý Vídeňan, plně napojený jak na evropskou klasiku, tak na hudební svět svých předků. To druhé naznačil v přidavku, v jednoduchém, tichém a emotivním přednesu arménské písně. Na sólovém partu střídlivým zacházením s tónem, dynamikou a výrazem zdůraznil jemné, lyrické a tajemnější polohy, ty dramatictější – od některých houslistů temné, trochu barbarské – už méně. Jeho stradivárky mají mimořádně pěkný a mimořádně nosný zvuk, pianissima, kdy hrají housle samy, se nesla do sálu skvěle.

Přilíší monumentální velkolepost

1. července, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

./.../ Vlastenectví v patetické podobě akcentuje také kantáta s mohutným obsazením orchestru a sboru rozdělená do sedmi částí o celkové délce zhruba 40 minut. Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, Pražský filharmonický sbor vedený Jaroslavem Brychem a mezzosopranistka Lucie Hilscherová naplnili tento záměr pod taktovkou Alexandra Vedernikova v plné okázalosti. Po orchestrálním úvodu s chmurným obrazem destrukce *Rusi pod mongolským jhem* hluboké hlasy ve sboru i orchestru prezentovaly Alexandra jako odhodlaného vojevůdce a obránce Ruska v krvavě lité řeži na Něvě proti Švédům s řinčením mečů a bojovným rykem „*Svou ruskou zemi nikomu my nedáme...*“ před bitvou. V části *Křížáci ve Pskově* zazníval, stále v hlubokých polohách, bojovný hymnus na útržky snad žalmových latinských textů, výhružně skandovaný při nájezdu nepřátel na ruské vojsko. Vyzvánění s použitím idiomů ruské lidové hudby v další části zachycovalo povolávání ruského lidu k boji za ruskou zem. Ve stupňujícím se accelerandu do vivacissima pátá, nejdelší část, opět na útržky latinských textů, strhla bojovou vřavou, vytrubováním a poryvy hlubokých nástrojů při líčení klíčové bitvy s porážkou křížáků na ledě Čudského jezera. Šestá část *Pole mrtvých* je určena mezzo-sopránu a Lucie Hilscherová přednesla elegii za mrtvé ruské hrdiny s hlubokou empatií. Kantáta pak vyústila v majestátně mohutném fortissimu za zvuku zvonů, ale i zvonků ruské trojky při Alexandrově triumfálním vjezdu do Pskova.

29.5. ST 21.30
Rudolfinum,
Dvořákova síň

MILAN AL-ASHHAB

Nokturno II

Recitál vítěze Mezinárodní houslové soutěže
Fritze Kreislera ve Vídni

Milan Al-Ashhab – housle
Adam Skoumal – klavír

Nathan Milstein
Paganiniana
Ernest Bloch
Nigun
Adam Skoumal
Djinnia
Maurice Ravel
Houslová sonáta *Violin Sonata*
Heinrich Wilhelm Ernst
Poslední růže *Die letzte Rose*
Maurice Ravel
Kadiš Kaddish
Franz Waxman
Carmen Fantasy

Kč 300

Recenze

Houslista Milan Al-Ashhab svůj pražskojarní debut pojal jako prezentaci hráčské virtuozity
30. 5. 2019, casopisharmonie.cz, Markéta Vejvodová

Dramaturgie MHS Pražské jaro v letošním roce aktuálně reagovala na další z úspěchů mladých českých houslistů na předních zahraničních soutěžích. ./.../ Milan Al-Ashhab na sebe jako talentovaný houslista upozorňoval už od dětského

věku na mnoha houslových soutěžích. Je to mimo jiné ideální „soutěžní typ“. Umí se dobře vypořádat s nervozitou, svou hru má pod kontrolou a v množství jiných kvalitních výkonů soupeřů si body navíc získá dech beroucí hráčskou technikou. Jeho hru v loňském roce ocenila první cenou nejen porota soutěže Fritze Kreislera ve Vídni. V březnu 2018 získal rovněž 1. cenu ve finále soutěže New York Concert Artists & Associates, která mu přinesla recitálové vystoupení v sále Berlínské filharmonie a debut v newyorské Carnegie Hall. Tedy úspěch a prestižní pódia, o kterých se mnohým velkým talentům pouze sní. ./.../ Zvukově odlehčená technická vybavenost je Al-Ashhabovou nejsilnější devízou. Oslňuje v lehkých pasážích, skocích i flažoletech, nicméně díky absenci hudebně i zvukově kontrastních děl se v průběhu koncertu začal vytrácet i efektní dopad jinak dech beroucí virtuozity. Milan Al-Ashhab za svou skvělou techniku vděčí nejen svému talentu, ale především pedagogům. ./.../ Milan Al-Ashhab je bezesporu velkým muzikantem. Jeho *Kadiš* sice mělo zvukové rezervy, nicméně velmi dobře vystihl charakter této modlitby za zemřelé, náladu zoufalství i zármutku. V první větě Ravelovy sonáty vytvořil nádhernou klidnou atmosféru podtrženou lehkým tónem, kdy téměř nepoužil vibrato. ./.../ Se svými technickými schopnostmi má otevřené dveře na všechna světová pódia. Bude záležet na hudební múze, jestli ho povede dále správnou cestou. Věřme, že ano, má pro to veškeré předpoklady.

Milan Al-Ashhab: Pražskojarní virtuozita před půlnocí
31. 5. 2019, klasikaplus.cz , Alena Sojková

./.../ S prvními tóny se posluchač zatetelil – takovou prvotřídní mistrovskou hru budu poslouchat celý večer! S posledními tóny si trochu posteskl – škoda že oslňující virtuozita nebyla proložena třeba něžným Dvořákem. Aby bylo jasno: vůbec nesnižuji Al-Ashhabovy hráčské schopnosti, naopak je obdivuji a musím uznat, že takové ovládnutí všech houslových technik, které Milan nestaví na odív, ale prostě je „jen“ používá, jsem patrně v jednom večeru neslyšela. Ale možná v tom je ten problém, jak hodnotit celkový zážitek z koncertu. Zárukou působivosti je kontrast. A ten se během nokturna neobjevil. Naopak, dramaturgickým principem byla gradace, vršení stále více oslnivých a ohromujících čísel, které posluchači sice nedaly vydechnout, ale současně mu do podvědomí vsouvaly přání trochu si od té technické dokonalosti odpočinout a vyposlechnout si třeba líbeznou Dvořákovu melodii. Ostatně, Dvořáka Milan Al-Ashhab umí zahrát skvěle a osobitě, jak o tom přesvědčil na zimním koncertě Vážného zájmu. Před samotným hodnocením skladeb ještě slovo ke klavírnímu partnerovi sólisty večera. Adam Skoumal je jedním z nejlepších klavíristů své generace. Pro své aktivity pedagogické a kompoziční – a zřejmě i osobnostní rysy – se vůbec nedere kupředu, zájem médií ho nechává chladným, věnuje se jen své profesi. Možná je to ku škodě věci. Je natolik inteligentní hudební partner, že na sebe nestrhává pozornost, ale je tak výborný klavírista, že ho posluchač nepřeslechne. Jeho hra se vyznačuje obrovským zanícením, kreativitou a spontaneitou, samozřejmou virtuozitou. Pro Milana Al-Ashhaba je takový hudební partner požehnáním. Nemusí se ohlížet, zda mu ten druhý stačí, oba se navzájem podněcují, provokují, jejich hra působí, jako by spolu byli srostlí.

Milan Al-Ashhab připomněl, co znamenal pojem virtuóz
12. června, casopisharmonie.cz, Ivan Štraus

./.../ Jeho jméno není dosud na veřejnosti známo tak, jak by si – vzhledem k ocenění z posledních let – zasluhoval. ./.../ Své vystoupení uzavřel Waxmanovou *Carmen*, psanou pro a ve spolupráci s Jashou Heifetzem. Ve srovnání s *Carmen* Pabla de Sarasate, kterou dnes hrají třináctileté děti, je Waxmanova fantasie prubířským kamenem techniky zralých houslistů (kupodivu houslistky se jí vyhýbají) a strhujícím finále dokáže každý recitál náležitě korunovat. Ashhab ji má dokonale zažitou a zabezpečenou, takže byla skutečným vrcholem zdařilého večera, na němž měli velký podíl jak G. Bizet, tak zpaměti doprovázející Adam Skoumal. Za bouřlivý potlesk skoro zaplněného Rudolfinu (začátek byl ve 21.30) se oba umělci odvděčili Skoumalovými *Variacemi na cikánskou píseň*, přitažlivou, pestrou a strhující skladbou, která zvedla publikum ke standing ovation. Česká kultura může být šťastná, že se v mladé houslové generaci vytvořila Velká Pětka – Josef Špaček, Jan Mráček, Jiří Vodička, Olga Šroubková a Milan Al-Ashhab. Ačkoli každý z nich dnes představuje jiný umělecký typ už zcela bez ohledu na pedagogy, kteří je zpočátku formovali, dohromady vytvářejí širokou paletu houslového umění současné doby, včetně odlišných názorů na hudbu. Nesnažme se je rovnat do latě našich představ a vzájemně poměřovat, ale buďme šťastni, že se z jejich nástrojů line hudba různých staletí v tvůrčím pojetí leckdy hodně různorodém, ale vždy řemeslně dokonalém. Obdivujme každého z nich za to, co je mu vlastní a buďme jim neskonale vděční za vpravdě obrovskou píli, která je dovedla na tuto úroveň. Věřu, že to nebylo zadarmo.

Druhé nokturno s Al-Ashhabem a Adamem Skoumalem
1. července, Hudební rozhledy, Rafael Brom

./.../ Al-Ashhab otevřel recitál skladbou pro sólové housle *Paganiniana* od Nathana Milsteina, která zaujala suverenitou přednesu s brilantně vystříženými virtuózními škálami, precizně vyhranými technickými finesami a skvěle odstíněnou agogikou. V dalších třech skladbách programu spoluúčinkoval s houslistou excelentní pianista Adam Skoumal. První z nich byla kompozice pro housle a klavír *Nigun*, druhá část ze suity *Baal Shem* od Ernesta Blocha. Al-Ashhab přidal ve výrazovém rejstříku nosný barevně plný tón, v hloubkách medově tažený a v horních polohách svítivě stříbřitý, enormně vhodný pro emoční náboj Blochovy hudby. Skoumalovo provedení klavírního partu bylo v této skladbě na takové výši, že ho posluchač vnímal jako neoddelitelnou součást provedení a víceméně „objevil“ jeho přítomnost jen v úvodních taktech a sólové kadenci. Autorem následující kompozice s názvem *Djinnia* byl sám pianista Adam Skoumal. Slyšeli jsme provedení tempově i dynamicky proměnlivé s meditativními houslovými fázemi, ostatně houslím vepsal autor bohatou škálu technik s využitím krajních nástrojových poloh ve škálách, sólové i vícehlasé hraní, jakož i trsání a pizzicato. Virtuózní osobitost obou nástrojů dostala prostor v sólových kadencích, v duetu zaznělo uvědomělé partnerství.

Leticia Moreno a Jaime Martín © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

30.5. ČT 20.00

Rudolfinum,
Dvořákova síň

ORQUESTRA DE CADAQUÉS

Jaime Martín – dirigent *conductor*
Leticia Moreno – housle *violin*

Isaac Albéniz / Albert Guinovart
Španělské krajiny
Astor Piazzolla / Leonid Desjatnikov
Čtyři roční doby Buenos Aires
Manuel de Falla
Třírohý klobouk, suite č. 1
Juan Crisóstomo de Arriaga
Symfonie pro velký orchestr

Kč 1200/950/800/500/ST350/Rozkvět

Partner koncertur

Recenze

Španělský orchestr je objevem Pražského jara

31. 5. 2019, Právo, Vladimír Říha
31. 5. 2019, novinky.cz

Festival Pražské jaro pokračuje v objevování dosud neznámých orchestrů a umělců. Čtvrteční večer v zaplněné Dvořákově síni Rudolfinu byl převážně španělský. Poprvé u nás představil komorní soubor Orquesta de Cadaques ze středozevního přímořského městečka Cadaques, kde často pobývali malíři Picasso a Dalí. /.../ Do Prahy přivezl i španělskou sólistku, houslistku Leticii Morenovou, která kdysi v začátcích byla i vítězkou našeho Concertina Praga. Překvapila nejen odvážným rudým kostýmem neskrývajícím její přednosti, ale zejména přednesem *Čtyř ročních dob* Argentince Astora Piazzolly (úprava pro housle je od Leonida Desjatnikova). S Vivaldiho slavným dílem nemá skladba nic společného a původně byla psána pro bandoneon. Až na nejistý začátek se sólistka zcela v tomto téměř crossoverovém díle našla a v rytmických i melodických partiích zaujala publikum, které si nakonec vyžádalo přidavek. Tím byla další Piazzollova skladba Oblivion. Orchestr si ve zbývajícím zcela španělském programu (díla Isaaca Albeníze, Manuela de Falla a u nás neznámého klasicisty Juana de Arriagy) doslova vyhrával s mnoha rytmickými a tanečními momenty pro španělskou hudbu tak typickými. Posluchače rozvášnil, takže si vynutili další přidavky (část *Čarodějné lásky* de Falla a melodie ze zarzuel).

Orquestra de Cadaqués a Leticia Moreno
1. července, Hudební rozhledy, Ivan Žáček

/.../ Jaimemu Martínovi se podařilo ze souboru, jehož je uměleckým vedoucím od roku 2011, vyloudit působivá crescenda, a ohnivý iberský kolorit tak mohl díky kastanětám a silně obsazeným perkusím zavládnout od samého počátku. Následovaly *Las cuatro estaciones porteñas* argentinského velmistra tanga Astora Piazzolly. Půvabná i temperamentní skladba, v níž se objevují i zparchantělé citáty a aluze na Vivaldiho populární cyklus, jehož úryvky jsou vtipně vlétány do Piazzollova jazyka téměř na způsob happeningu, se setkala s velkým ohlasem. Skladba evokující Tango Argentino, hudební styl argentinské metropole a jejích obyvatel (to je význam výrazu „porteño“) existuje na světovém pódiu i v řadě dalších úprav, např. pro klavírní trio a samozřejmě pro akordeon, Piazzollův klíčový nástroj. V Praze jsme ji vyslechli v aranžmá Leonida Děsjatnikova pro sólové housle a orchestr. Byla to velká příležitost pro španělskou houslistku Leticii Moreno, která přesvědčila, že tento styl má evidentně v krvi. Se vkusem a nadhledem zvládala všechny jeho sofistikovaně pokleslé finty, různé „nadžezlosti“ a la samba či tango, včetně „dirty“ glissand, portament, quasi-swingového projevu i hry za kobylkou. Po přestávce zazněla klasičtější verze ibero-latinského fenoménu, *Suita* č. 1 z *El sombrero de tres picos* mistra španělského impresionismu Manuela de Falla. V ní představil orchestr všechny své zvukové i stylové přednosti. Jeho technická úroveň je velmi slušná, a je okořeněná tak neodolatelnou etnickou příměsí ze všech koutů iberského poloostrova, že vyšší stupeň sterilní technické čistoty by ani nebyl žádoucí. Pod přesným a tvárným gestem svého šéfa se hráči vypnuli k výbornému výkonu, čišela z nich radost ze hry a jižní temperament, i s nezbytnou příměsí sladkobolného sentimentu. Na závěr se konal exkurz do historie, kdy ještě národní element nebyl v hudbě takřka přítomen. Mohli jsme poznat „baskického Mozarta“, *Symfonii D dur* od Juana Crisóstoma de Arriagy. Mladý Bask žil svůj krátký život ve Vídni, logicky tedy splynul se stylem Prvé vídeňské školy. Ten si osvojil velmi umně, aniž by přidal nějakou zásadní osobní příměs, zato však formu vídeňské symfonie ovládl se vším všudy. Je to hudba umně tvarovaná, formálně přehledná, a plytkých, banálních míst je v ní minimálně. Téma nemá sice individuálně vyostřený charakter, ale přesto se Arriagův opus poslouchá příjemně, zvláště dostane-li se mu tak pečlivého, detailně nastudovaného, plastického provedení. Pestrý, podnětný večer.

Salon ZUŠ © Pražské jaro – Petra Hájská

Salon ZUŠ © Pražské jaro – Petra Hájská

31.5. PÁ 18.00

Anežský klášter

SALON ZUŠ

MenART & ZUŠ OPEN 2019 – na fascinující cestě umění

Koncert talentovaných stipendistů projektu MenART pod vedením mentorů Tomáše Netopila, Ivo Kahánka a Kateřiny Kněžíkové, Beaty Hlavenkové, Terezie Kovalové a Lenky Nové. Po koncertu následovala debata o nezbytné inspiraci v uměleckém vzdělávání, zásadní roli pedagogů a podpoře těch, kteří svým výjimečným talentem výrazně vybočují z řady.

Ve spolupráci s Nadačním fondem Magdaleny Kožené

Kč 100

31.5. PÁ 20.00 Obecní dům

ČESKÁ FILHARMONIE

Louis Langrée – dirigent
Javier Perianes – klavír

Hector Berlioz
Les Francs-Juges, předehra
Maurice Ravel
Klavírní koncert G dur
César Franck
Symfonie d moll

Kč 1400/1100/900/700/ST500

Recenze

Louis Langrée a jeho barevný koncert na Pražském jaro
2. 6. 2019, klasikaplus.cz, Aleš Bluma

Letošní Pražské jaro je zasvěceno francouzské hudbě. /.../
Louis Langrée je skutečně zapálený propagátor francouzské

hudby. Sice diriguje poslední léta Cincinnati Symfony Orchestra, kde uvádí jednoho soudobého amerického skladatele za druhým, ale skladatelé jeho srdce, to jsou francouzští autoři XIX. století. Má teorii, že francouzská hudba je na rozdíl od jiných vysoce barevná. Barevně sestavil i program koncertu – měli jsme možnost slyšet červeného Berlioze, modrého Ravela a žlutého Francka. /.../ Klavírní koncert G dur, který následoval, komponoval Maurice Ravel v duchu Mozartových a Saint-Saënsových. Chtěl, aby to byla hudba veselá a živá. Je to koncert plný virtuozity, přímo ale kypící životem. Ravel navštívil USA a tam se seznámil s jazzem, který ho nadchl. Jazzové prvky se prolínají hlavně v první a třetí části. Chvillemi jsem tam slyšel snad jazzband někde u Mississippi, synkopy plynuly jako na jam sessionu. Ke klavíru usedl španělský virtuóz Javier Perianes. Předcházela ho výtečná pověst, kterou bezesbytku potvrdil. Už v allegramentu ukázal, že je technicky na výši, mimochodem těžké party v první části má nejen sólista, ale i žestě. /.../ Franckova symfonie ukáže mistrovství všech nástrojových skupin. Louis Lngrée řídil orchestr z paměti a dokázal přivést Českou filharmonii k mimořádnému výkonu. Guth-Jarkovský by to asi neschválil, ale sálem zněl nejen bouřlivý potlesk, ale i výkřiky bravo a z balkonů se ozýval nadšený dupot. Louis Langrée nám ukázal, že francouzská hudba je skutečně barevná. Každá jinak.

Česká filharmonie a Javier Perianes
1. července, Hudební rozhledy, Ivan Žáček

/.../ Španělský pianista Javier Perianes je už několik let uznávaným expertem na francouzský impresionismus a právě jeho interpretace tohoto Ravelova *Koncertu* je vysoce ceněna. Umístíme-li na jeden konec širokého interpretačního spektra šlechtice klaviatury, italského mistra Artura Benedetti Michelangeliho, jako půl noblesy, elegance a nadhledu, pak se Perianes v poslední době vykrytalizoval na přesně opačném konci, jako symbol dravosti a energie, jež nezapře svůj iberský původ. To ostatně u Ravela není nikterak na škodu, vnitřní příbuznost jeho krevní skupiny a Ravelovy hudební řeči je snad nejdůležitější devizou pro celkové autentické vyznění. Perianesovo pojetí se řadí k tomu nejlepšímu, co je dnes v přebohaté koncertní nabídce možno vyslechnout. Jeho hra obsahuje esenci všeho, co činí z *Koncertu G dur* jedno z vrcholných Ravelových děl – vedle *Koncertu D dur*, jehož je Perianes rovněž znamenitým interpretem – rytmický drive, nervní, místy až quasi-jazzový projev, a hlavně vše prostupující španělský živel. Filharmonici zde osvědčili svou stylovou tvárnost, když se proměnili v chápajícího a tvořivého partnera. Stejný cit pro styl prokázali ovšem v ještě větší míře v díle, jež je chef-d'œuvre završujícím dílo Césara Francka, v jeho velkolepé *Symfonii d moll*. Symfonie vždy patřila ke kmenovému repertoáru České filharmonie, vzpomeňme jen na kreace sira Johna Barbirolliho či Jeana Fourneta. Samozřejmě plynutí široce založeného orchestrálního zvuku se všemi jeho zákrutami a peripetiemi dokazuje přesvědčivě, jak silná je tradice, kterou si tu generace filharmoniků předávají. Nelze přlíš šetřit nadšenými přívlastky. Barevná paleta, v níž převažují teplé odstíny, svítivá fortissima, vřelé, přemlouvavé smyčce, které vás vtahují do úchvatného harmonického příběhu díla, jež se od temného d moll probouje až k jásavému D dur – to vše bylo pod Langréeho taktovkou organizováno a sklenuto do olbřímích oblouků, vzpínajících se nad půdorysem katedrály a velebicích hudbu svého mistra s tak životnou plasticitou, jako by za varhany chrámu usedl sám mistr César Franck.

31.5. PÁ 20.00 kostel sv. Šimona a Judy

MARTINA JANKOVÁ & BARBARA MARIA WILLI

Martina Janková – soprán
Barbara Maria Willi – klavírní

Václav Jan Tomášek
An den Mond op. 56/4
Leopold Koželuh
Spira pur op. 31/11, Sento amor op. 31/3
Wolfgang Amadeus Mozart
Das Veilchen KV 476, Abendempfindung KV 523
Als Luise die Briefe KV 520
Johann Joseph Rösler
Herbstlied, An die Entfernte, La Verità
Wolfgang Amadeus Mozart / Antonio Salieri / Cornetti
Per la ricuperata salute di Ofelia
Joseph Haydn
O Tuneful Voice Hob. XXVIa:42, The Spirit's Song Hob. XXVIa:41
Jan Václav Voříšek
An Sie op. 21/1, Liebe op. 15, Die Abschiedsträne op. 10/1
Jan Václav Kalivoda
Frühlings Wanderschaft op. 172

Kč 600/400/Rozkvět

Recenze

Písňové miniatury v kostelní akustice
2. 6. 2019, klasikaplus.cz, Petr Veber

Každý návrat Martiny Jankové ze Švýcarska do Čech je pro publikum radostí. Pěvkyně kolem sebe šíří pokojnou

a prozářenou náladu, její hlas pozitivní pohodu. Nebylo tomu jinak ani při jejím výrazně komorním recitálu na festi-
valu Pražské jaro, kdy jí partnerkou na pódiu byla v pátek
Barbara Maria Willi. /.../ Martina Janková písním dávala
v dikci a výrazu velkou, krásnou živost a pravdivost, aniž by
jakkoli přeháněla. A Barbara Maria Willi přidávala stejně
bohatě odstiňovanou, rozvlněnou a neustále proměňovanou
a podobně pozitivně vstřícnou, nekonečně perlivou řadu
nenápadných figurací, běhů a akordů, stejně jako u sólis-
tky rozpjatou mezi uvolněností a kázní, mezi spontánností
a znaleckou věcností. Šlo o repertoár, který obě umělkyně,
evidentně obdobně umělecky naladěné, už natočily na
CD. Repertoár promyšlený, prožitý a usazený. /.../ Martina
Janková umí přidat do hlasu rozmarnost, umí zpěvem vyprá-
vět, nerozpakovala se několikrát zpívanou situaci přednesem,
gestem a mimikou skutečně zahrát, zejména u Mozarta.
Právě jeho písně, jakkoli nejde o tu nejpočetnější a nejtypič-
tější součást jeho odkazu, se mimoděk ukázaly být jako jedny
z nejzajímavějších.

Inspirativní setkání na cestě mezi Prahou a Vídní
4. 6. 2019, operaplus.cz , Helena Havlíková

Martina Janková měla svůj samostatný koncert na
Pražském jaru už popáté. Právem. Už od konce devadesá-
tých let se drží mezi prominentními sopranistkami hlavně
mozartovského repertoáru a starší hudby. /.../ Tentokrát
se společně s Barbarou Mariou Willi, iniciátorkou a drama-
turgyní programu *Praha – Vídeň, naše cesta na křídlech zpěvu*,
vydala do „zapomenuté krajiny“ písní období pozdního
klasicismu. „Zapomenuté“ proto, že je upozadili romantici,
pro které se právě písňový žánr stal tím pravým způsobem
pro vyjádření jejich „rozbolavělých“ duší. Janková dokáže
přicházet se zajímavými projekty zvolenými s velkým citem
v souladu s jejím pěveckým a osobnostním nastavením.
Stejně jako Willi. Výběr písní se zaměřil na tvorbu skla-
datelů, kteří působili převážně v Praze nebo ve Vídni. /.../
Vynikající jazykové zázemí umožňuje Martině Jankové se
skvělou deklamací a hlavně precizním porozuměním obsahu
textu interpretovat písně v italštině, němčině i angličtině.
Písně, ve kterých převažovala milostná lyrika, vystihla svým
svěžím vyrovnaným sopránem v široké škále dynamiky jako
koncentrované minipříběhy, klenoty s bohatou škálou nálad
– veselé až laškovné, ba uličnické, dramaticky vzrušené,
naštvané, tajemně ponuré, zasmušilé nebo truchlivé. Vždy
bez teatrálního přehánění. Když si pro vyjádření jemných
odstínů interpretace Martiny Jankové vypůjčíme texty písní,
její hlas šuměl jako řeka údolím s jarními poupátky, proudil
jako stříbřité vody, svítil jako jasný krystal, vál lehounce,
sladce a příjemně jako vánek, vylétal vzhůru jako ptáček,
zářil jako hvězdička, nesl se širým polem, mámil jarní vůni,
hladil jako slunce jas, ale i hořel jako plamen nebo vzdy-
chal a plakal bolestí osamělosti, chvěl se slzami rozloučení.
Barbara Maria Willi byla empatickou partnerkou Jankové
i díky měkkému zvuku kladívkového klavíru – hrála na kopii
vyhlášeného rakouského výrobce klavíru první poloviny
19. století Conrada Grafa ze současné dílny Paula
McNultyho s měkkým zaobleným barevným zvukem.
Blýskla se i brilantními pasážemi.

1. 6. SO 11.00 HAMU, Sál Martinů

KONCERT PRO DĚTI

Matiné IV

Dětský pěvecký sbor Rolnička Praha
Karel Virgler – sbormistr
Jana Jarkovská – flétna
Alina Martynova – klavír

K Mezinárodnímu dni dětí Pražské jaro připravilo koncert
nejenom pro mladé publikum, na kterém zazněly oblíbené
sborové písně jako Až na Sněžku s partou ježků, Vosa a bodlák
či Potápěč, dále slavné kusy od předních českých autorů
jako Petr Eben, Ilja Hurník či Otmar Mácha. V závěru nechy-
běly lidové písně. To vše v podání dětského pěveckého sboru
Rolnička, který sklízí vavříny na světových přehlídkách.

Kč 250

1. 6. SO 18.00 chrám Matky Boží před Týnem

MUSICA FLOREA & COLLEGIUM FLOREUM

Marek Štryncł – dirigent
Michaela Šrůmová – soprán
Sylva Čmugrová – mezzosoprán
Jaromír Nosek – tenor
Marián Krejčík – bas

Wolfgang Amadeus Mozart
Mše C dur KV 317 „Korunovační“
Robert Schumann
Requiem op. 148

Kč 600/400/150

Recenze

Musica Florea na Pražském jaru
3. 6. 2019, operaplus.cz , Kateřina Pincová

/.../ Nádherné plochy plné napětí vyšly např. v *Cred*u (konkrétně
Crucifixus) *Korunovační mše*, v počáteční části Schumannova
Requiem; emoce nabitě gradace jsme vyslechli v *Te decet*
hymnus a v *Sanctus*. Schumann působil obecně daleko
plastičtěji, dynamické rozdíly vycházely větší, sbor už zvukově
nezaostával za orchestrem. Velký dojem pak zanechala

(jistě nejen u mě) závěrečná hudební plocha celého koncertu,
pomalu se vytrácející do pianissima. Jako sólisté se představily
tváře již známé z koncertů pod Štrynclovým vedením. Dvojici
Michaela Šrůmová (soprán) a Sylva Čmugrová (mezzosoprán)
jsme potkali například před dvěma měsíci, kdy Musica Florea
uváděla *Stabat mater* Jakuba Jana Ryby. Zvláště první ze
zmíněných zpěvaček dnes velice příjemně překvapila svým
přirozeným projevem, štavnatým tónem s měkkým nasaze-
ním, a to hlavně v Mozartově *Agnus Dei*, tedy v jedné z mála
čistě sólových ploch dnešního repertoáru.

Schumannovo Requiem jako festivalový objev
4. 6. 2019, klasikaplus.cz , Petr Veber

/.../ Musica Florea přispěla do festivalového programu
přiměřeně jedinečnou sestavou: dvěma většími duchovními
skladbami, z nichž Mozartova *Korunovační mše* je partiturou
spíše známou a uváděnou, zato Schumannovo *Requiem*
neznámou a u nás neuváděnou. /.../ Marek Štryncł dal
v tištěném komentáři nahlédnout do různých dílčích aspektů,
jejichž důsledek může znějící podobu hudby poměrně zřetelně
ovlivnit, ale při zběžném poslechu nemůže být uchem plně
doceněn: jde o rozmanitost artikulace a vibrata, o výrazová
tremola, o tempové proměny a agogiku, ale například také
o záměrně nestejně smyky, tedy o výměnu tahů smyčce
oproti pozdějšímu ideálu přesnosti ne zcela jednotnou. Také
se to může týkat mechanických systémů u dechů, intonač-
ního nnutí a jiného vyladění harmonií... A hlavně se to týká
notového zápisu. Štryncł polemizuje s názorem, že co není
v notách, myslí se předpisy, jak hrát, jako kdyby neexistovalo.
Naopak: je přesvědčen, že zmiňované atributy hudby směřující
k romantismu, nebo už opravdu romantické, v zápise nebyly
vyjadřovány, ale přesto byly v obecné shodě autory a inter-
prety uplatňovány, sdíleny a realizovány. Je přesvědčen, že

původní přístup byl i v hudbě 19. století výrazově volnější,
že šlo o dosažení romantické účinnosti cestou různorodé
intonace, afektových proměn, ozdob, dlouhého nepřerušova-
ného legata atd. A fascinace závazným, do detailů propra-
covaným notovým zápisem jde podle něj proti romantickým
ideálům. Z jeho otištěného textu vyplývá, že se pokusil
se svým tělesem tuto technickou a výrazovou uvolněnost
a volnost v případě rozeznění Schumannovy skladby uplatnit.
Vyvozuje je mimo jiné i z nepřímých vyjádření skladatelů.
A z textu také vyplývá, že se dokonce nebránil vztáhnout
některé zmiňované momenty provozovací praxe z 19. století
i na Korunovační mši, která se tehdy logicky podle všeho
zřejmě neprovozovala „autenticky“ podle způsobů a zásad
z Mozartovy doby, ale způsobem podobným přístupu napří-
klad právě už k Schumannově hudbě. Publikum na prvním
místě přece jen ale ocenilo vedle měkkosti a ztišenosti
Requiem ze závěru skladatelova života především fakt, že se
setkalo se zajímavou a přitom neznámou hudbou. Jestli a jak
moc byl konkrétní daný výsledný výraz interpretované hudby
důsledkem a výsledkem výše popsaných zásad, je otázka
hypotetická. Je pravda, že skladba zazněla v příjemné dyna-
mice, bez velkých nárazů a nadnesené monumentality, že
měla podobu kontemplace. To má posluchač ovšem tendenci
přisuzovat rovněž dílu samotnému, autorově profilu, invenci,
konceptci a stylu. A akustice prostoru... Jako příjemný se
ukázal výběr sólistů – byli jimi sopranistka Michaela Šrůmová,
Sylva Čmugrová, Václav Čížek a Jaromír Nosek.

Musica Florea se Schumannem a Mozartem
1. července, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

/.../ Pod vedením Marka Štryncla vůbec poprvé na tomto
festivalu uvedli *Requiem Des dur* Roberta Schumanna. /.../
Po Berliozově i Prokofjevově patosu a zvukové opulentnosti
přineslo Schumannovo *Requiem* vítaný kontrast zvukově
sice subtilnější, ale ve výsledku vlastně intenzivnější hudby.
Requiem z roku 1852, ze závěru jeho života, zůstává ukot-
vené v tradici zhudebňování této mše za zemřelé (včetně
fugy v části *Domine Jesu Christe*) a skladatel v něm uplatnil
svou melodickou invenci. V různých kombinacích sólistů,
sboru a orchestru provedení souborem Musica Florea zpro-
středkovalo náladu smutku, hrůz božího soudu s tajemnými
glissandy, prosebné modlitby za spásu duše zemřelého
a vykoupení až po pokorné smíření s věčným odpočínutím, se
kterým do ztišeného pianissima rekviem končí. Z provedení
vzařovala velká koncentrace a zaujetí všech, vnímavost pro
vzájemnou vyrovnanost nejen mezi čtveřicí sólistů, ale i sboru
a orchestru. V akustice chrámu Matky Boží před Týnem
také vyzněly nuance dynamiky a měkkého zvuku zejména
dobových dechových nástrojů. V Mozartově *Korunovační mši*
s početnou žesťovou sekcí dvou lesních rohů, dvou trubek
a tří pozounů převládal holdovací ráz i díky sboru se „špičkou“
jásavě jiskřivých sopránů. Marek Štryncł dodal Mozartově mši
energii svižných temp a komornější zvuk s 26členným sborem,
který však nijak neoslabil slavnostní vyznění.

V současné konkurenci souborů staré hudby u nás zaměřených
na hudbu klasicismu starší Štrynclova Musica Florea zaujala svým
přesahem do hledání dobového zvuku i v hudbě romantismu.

Cécile McLorin Salvant a Sullivan Fortner © Pražské jaro – Petra Hajská

1.6. SO 20.00 DOX+

CÉCILE McLORIN SALVANT & SULLIVAN FORTNER

Koncert trojnásobné držitelky Grammy za nejlepší vokální jazzová alba v letech 2015, 2017 a 2018. Ve spolupráci s Centrem současného umění DOX. Jazzovou událost letošního jara jsme živě přenášeli na velkoplošnou obrazovku na smíchovskou náplavku.

Kč 1200/Rozkvět

Recenze

Jazzové zpestření Pražského jara
2. 6. 2019, novinky.cz, Vladimír Říha
3. 6. 2019, Právo

Festival Pražské jaro vždy do svého programu zařazuje pravidelně i několik jazzových koncertů. Letos to byl například pražský debut americké jazzové zpěvačky Cécile McLorinové Salvantové, která vystoupila v koncertní síni DOX před diváky zaplněným sálem. Afroameričanka spíše intelektuálního vzezření nepůsobí na první pohled jako jazzová hvězda. Jakmile ale začne zpívat, vše je jinak. V necelých třiceti letech má na kontě čtyři alba a tři ceny Grammy. Většinu písní

z posledního počínu *Window* přednesla za doprovodu pianisty Sullivana Fortnera i v Praze. Zazněly standardy z jazzové klasiky, její písně a došlo i na argentinskou melodii. Ve všech zpěvačka představila své ohromné hlasové dispozice.

Cécile McLorin Salvant & Sullivan Fortner – americký jazz s premiérou
1. 7. 2019, Hudební rozhledy, Vladimír Říha

Festival má to štěstí, že ještě z dob Antonína Matznera dbá i na jazzová zastoupení, což je i zásluha Aleše Bendy, jenž do programu každý rok zařadí i několik jazzových koncertů. Letos po bluesovém koncertu Luboše Andršta a jeho kapely jsme viděli pražský debut americké jazzové zpěvačky Cécile McLorinové Salvantové. Ta sice již jednou u nás (v Táboře na Bohemia Jazz Festu) zpívala, ale to bylo úplně v jejích začátcích, takže koncert na místním náměstí vidělo jen pár šťastlivců. Tentokrát ale přijela na Pražské jaro jako americká hvězda současného jazzového vokálu, a tak nebylo divu, že v nové koncertní síni DOX+ bylo zcela plno. /.../ Zazněly standardy z jazzové klasiky (Cole Porter, Richard Rodgers), dále její vlastní písně, zazpívala i španělsky argentinskou melodii. Má skutečně mimořádné hlasové dispozice i její spíše šansonové podání, které se dost liší od zpěvaček typu Dianny Reevesové či Dee Dee Bridgewaterové, písním dává hodně navíc. Škoda, že více prostoru nedostal skvělý pianista Fortner, jenž byl až příliš v pozadí. Na umělcích také bylo znát, že je to jejich poslední koncert z evropského turné a že jsou již trochu unaveni, takže po hodině a půl koncert pouze s jedním přídavkem ukončili. I tak to byl pro všechny přítomné zážitek, snad tedy sólistku zase brzy uslyšíme.

Manuel Blanco a Jessica Cottis © Pražské jaro – Petra Hajská

2.6. NE 20.00 Obecní dům

SOČR & JESSICA COTTIS

Symfonický orchestr Českého rozhlasu
Jessica Cottis – dirigentka
Manuel Blanco – trubka

Dmitrij Šostakovič
Slavnostní předehra op. 96
Alexandr Harutjunjan
Koncert pro trubku a orchestr As dur
Igor Stravinskij
Petruška

Kč 700/600/450/350/ST250/Rozkvět

Partner koncertu

Český rozhlas

Recenze

Na Pražském jaru vystoupili Manuel Blanco a Jessica Cottis
3. 6. 2019, operaplus.cz, ČTK

Koncert otevřela Šostakovičova *Slavnostní předehra*, která hned na úvod večera dala vyniknout orchestru i dirigence. „Je to jen takové příležitostné, šestiminutové dílko slavnostního charakteru,“ uvedl autor o této skladbě z roku 1954. /.../ Následující *Koncert pro trubku a orchestr As dur* provedl trumpetista Blanco, který roku 2011 zvítězil v prestižní mezinárodní soutěži ARD v Mnichově s nejvyšším ohodnocením v její historii. Už od svých devatenácti je členem Národního španělského orchestru, úspěchy slaví také v hudbě komorní. Jeho vystoupení odměnilo obecenstvo bouřlivým potleskem, po němž následoval přídavek, skladba *Oblivion* od Astora Piazzolly.

Spolehlivé orchestry pod dobrým vedením na Pražském jaru
6. 6. 2019, casopisharmonie.cz, Jindřich Bálek

Dva koncerty českých orchestrů 31. 5. a 2. 6. na Pražském jaru měly společného jmenovatele ve výrazných osobnostech hostujících sólistů a dirigentů. Nešlo přitom o jména z neznámějších, takže výsledek nebyl dopředu zaručen. Českou filharmonii dirigoval v pátek Louis Langrée a Symfonický orchestr Českého rozhlasu v neděli Jessica Cottis. V obou případech to byla přesvědčivá volba. Druhý koncert byl velmi vydařeným záskokem. Ohlášenou dirigentku mladé generace Alondru de la Parra nahradila noblesní dáma generace střední Jessica Cottis. Převzala celý program beze změny a vtiskla mu jiskru i vysokou profesionalitu.

Úvodní Šostakovičova *Slavnostní předehra* nezapře autorův rukopis a schopnost napsat příležitostnou skladbu, která přesto něčím zaujme. Do šesti minut se tentokrát vešlo hodně muziky. Následoval koncert Alexandra Harutjunjana, Národního umělce Sovětského svazu s arménským původem. Jde však o skladbu vděčnou, řemeslně velmi dobře zkomponovanou a hráčsky všestranně náročnou. Dává sólistovi všechny možnosti, z nichž španělský sólista Manuel Blanco využil hlavně ty barevné a swingové či jazzové laděné. Provedení nepůsobilo tak virtuózně, ale posluchače si získalo tlumenou barvou a jistou vřelostí. A tento dojem ještě zvýraznil jihoamerický přírůbek od Astora Piazzoly. V případě *Petrušky* se Symfonický orchestr Českého rozhlasu ukázal ve velmi dobrém světle. Nechal se vést gesty, která měla přesnost, ale i jistou taneční eleganci. Subtilní dirigentka přehledně modelovala různobarevné plochy i různá rytmická pásma. Provedení mělo velmi svěží náladu a nebylo nijak znát, že tato první verze baletu *Petruška* z roku 1911 je zkomponovaná pro velké, málem straussovské obsazení. Je dobré, že v programu bylo přehledně a stručně vysvětleno, jak se tato méně uváděná verze liší, a lze jen potvrdit slova autora průvodního textu Miloše Haaseho: „... znění z roku 1911 upoutá zvukomalebnou paletou, která oproti verzi z roku 1947 zahrnuje francouzské kornety, bachovskou vysokou trubku, dvě harfy, čtyřručně hranou celestu a množství drobných bicích nástrojů.“ Dirigentka ale neprezentovala Stravinského přehnaně impresionisticky nebo novoromanticky, držela rytmickou pregnanost a moderní transparentní zvuk.

Jessica Cottis rozžhavlila SOČR

1. července, Hudební rozhledy, Rafael Brom

Neděle 2. 6. ve Smetanově síni Obecního domu, místě konání koncertu Symfonického orchestru Českého rozhlasu v rámci festivalu Pražské jaro, skýtala slibnou naději zažít kreaci mexické dirigentky Alondry de la Parra, první dámy na dirigentském postu u australského Symfonického orchestru Queensland, s níž uveřejnily Hudební rozhledy ve svém dubnovém čísle profilový rozhovor a jejíž fotografii měly i na titulní straně. Hvězda se ale, bohužel, ze závažných důvodů omluvila. Nicméně zastoupila ji australsko-britská dirigenta Jessica Cottis. Letáček, přiložený do programu koncertu, ji vylíčil s uznáním a s nadějným příslibem nevšedních kvalit. Stručně řečeno, stalo se tak. Cottis překvapila hned úvodním pozdravem publiku s oběma pozvednutýma rukama a s třepavým pohybem zápěstí, což v průběhu večera opakovala. Stejně extravagantně teatrální byla její dirigentská gesta od samého počátku, nicméně s pokračujícím večerem můj skepticismus roztával, neboť pod její tančící taktovkou se hudba podivuhodně měnila, vlnila v dynamice i tempu a přesvědčivě vyjadřovala její obsah. Škála jejích pokynů měla neuvěřitelnou pestrost a šíři, přičemž se nerozpakovala sázet pokyny i pro noty drobných hodnot, staccatově poskakovat na dirigentském stupínku či hrnout hudbu paží odzadu spodem vzhůru. V zápalu provedení vyzněla pak některá její gesta vyloženě uličnický. Samozřejmě, že se nezříkala rozvláčných gest a tradičních příkazů paží k jednotlivým skupinám nástrojů. A jestliže programový list mluví o její vášnivosti pro nauku

Jessica Cottis © Pražské jaro – Petra Hajská

o motýlech, zde je dlužno konstatovat, že chová stejnou vášeň pro detaily v každém taktu hudební skladby potažmo v notě. /.../ Blanco dokonale zaujal bezprostředně po vlídně nasazeném orchestrálním nástupu svým suverénním plným tónem nevšední mocnosti, který činil dojem, že ve forte zahltí koncertní sál. Současně podal důkaz technické virtuozity a hlubokého niterného prožití koncertu, obzvláště parádní byla poetická pasáž hraná con sordino. /.../ Famózní Manuel Blanco přidával tango *Oblivion* od Astora Piazzolly. Závěrem pražskojarního koncertu Rozhlasových symfoniků zazněla skladba s názvem *Petruška, burleskní scéna ve čtyřech obrazech Igora Stravinského*. Orchester pod vedením Cottis využil vrchovatě příležitost k prezentaci krásné souborové souhry s dokonalými sólovými výstupy, mezi nimiž hrála trubka prim nádhernou personifikací ústřední postavy. Základem poutavého provedení ansámblu byl průzračný konkrétní zvuk s opravdu okouzující dynamikou, k němuž se průběžně družily další a další programní charakteristiky. Byl to *Petruška* kromobyčejně vitální a poutavý ve skvělém provedení.

Tugan Sochijev © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

3.6. PO 20.00 Obecní dům

ORCHESTRE NATIONAL DU CAPITOLE DE TOULOUSE

Tugan Sochijev – dirigent
Emmanuel Pahud – flétna

Alexander Borodin
Ve stepích Střední Asie
Jacques Ibert
Koncert pro flétnu a orchestr
Petr Iljič Čajkovskij
Symfonie č. 4 f moll op. 36

Kč 2700/2200/1600/1050/ST600
PREMIUM Kč 4200

Recenze

Recenze: Čaroděj z Toulouse. Francouzský orchestr v závěru Pražského jara zazářil
4. 6. 2019, aktualne.cz , Dita Hradecká

Vozit do Prahy špičková zahraniční tělesa je jednou z nestupitelných úloh festivalu Pražské jaro, který končí toto

úterý. Letos z řady dobrých a lepších výrazně vyčnívali Italové – konkrétně římský orchestr Accademia Nazionale di Santa Cecilia se svým šéfdirigentem Antoniem Pappanem. A na samý závěr rovněž francouzský Národní orchestr toulouského Kapitolu, který v Česku toto pondělí účinkoval poprvé. Dnes ještě vystoupí podruhé s jiným programem i sólistou. Toulouskému tělesu už více než deset let vládne dvaadvacetiletý dirigent Tugan Sochijev, rodák ze Severní Osetie-Alanie a muž zvláštního charismatu, které elektrizuje hráče i publikum, aniž by se o to viditelně snažil. /.../ Francouzi okouzlili už od prvních, nejtisších tónů, kdy se hudba rodila jako z ničeho. Jejich dechy byly noblesní a smyčce měkké, celý projev vytríbený a intonačně čistý i v těch nejchoulostivějších místech. Sochijev s klidem mudrce „čaroval“ gesty, která v základním dirigentském slovníku nenajdeme. Pohyby to byly úsporné, ale výmluvné, ladné, často hráče nechával jen pod dozorem svého magnetizujícího pohledu. K tradici francouzské hudby se toulousští přihlásili koncertem Jacquese Iberty pro flétnu a orchestr. Sólista byl možná důvodem skoro vyprodaného sálu: Emmanuel Pahud je pojem, fenomén. Dlouholetý flétnista Berlínských filharmoniků i vyhledávaný sólový hráč má tutéž flétnu ze čtrnáctikarátového zlata, kterou si před 30 lety koupil jako student. Působí, jako by s nástrojem byl srostlý, flétna mu plní všechna přání a vydává zvuky, jejichž limitem jsou pouze hranice fantazie jejího majitele. Ibertova partitura je po všech stránkách virtuózní a náročná na souhru. Interakce zpaměti hrajícího Pahuda a orchestru však působila jako přátelský zápas v tenisu. Bleskové nahrávky na smeč kolegové z orchestru bravurně „vybírali“. Posluchač žasnul a bvil se. Senzačně dopadl i přírůbek, do něhož se flétnistovi možná ani nechtělo: emblematickou skladbu

impresionismu, Debussyho *Syrinx* pro sólovou flétnu, Pahud vybarvil neuvěřitelným množstvím odstínů, každou notu dokonale vytvaroval. Zdálo se, že nepotřebuje ani nádechy - bez dechu jej každopádně poslouchalo publikum. Po pauze následovala Čajkovského *Symfonie č. 4*. Na rozdíl třeba od šéfdirigenta České filharmonie Semjona Byčkova je Sochijevovo pojetí uměřenější. Všechno napětí, rozpory a bolest, které skladatel do své hudby vložil, působí jako zvnitřnělé, podpovrchové. Skladbě nesmírně pomohlo, že velký zvuk a gradaci si dirigent nechal na závěr. Dva přidavky tentokrát nenarušily atmosféru a k celé dramaturgii se hodily: bravurní část z *Louskáčka (Trepak)* a *Pochod toreadorů* z opery *Carmen* byly podány s naprostou stylovou jistotou bez známky exhibicionismu. Není jasné, jak to tento dirigent dělá. Ale v jeho podání tisíckrát ohrané kusy zní jako nová, zajímavá hudba. Orchester z Toulouse nebo alespoň jeho šéf by na Pražské jaro měli přijet znovu. Takových lekcí z francouzské a ruské hudby není nikdy dost.

Nejvíc sexy zvuk má Toulouse
5. 6.2019, operaplus.cz , Svatava Barančicová

/.../ Technická výbava Emmanuela Pahuda je vynikající, hraje silným výrazným tónem, dominuje i nad nejsilnějšími pasážemi v orchestru, s přehledem zvládá rychlé běhy a skoky, které občas připomínaly jazzovou improvizaci. Co bylo ale překvapivé, že z orchestru se ozývaly neméně brilantní odpovědi (fagot, klarinet aj.) na flétnistova sóla. To je radost, když máte těleso plné virtuózá. */.../* Divoké *Allegro scherzando* potvrdilo skvělou formu sólisty i orchestru, přesnou souhru i ve velmi rychlém tempu. Virtuózní kadence flétnisty vyústila v krátkou, jazzově důraznou kódu. Pahud si vysloužil velké ovace a obdiv publika za svůj suverénní výkon. *Čtvrtou symfonii f moll* Petra Iljiče Čajkovského po přestávce zahájily oslnivé fanfáry čistých pevných žesťů, na něž navázalo robustní a osudově zabarvené téma. Dirigent Tugan Sochijev orchestr ovládá malým nenápadným gestem, ale zvuková odezva je ohromná. Hráli s vřelým přednesem, velkou dynamikou a schopností gradace, opět s vynikajícími sóly. */.../* Nadšené publikum si vyžádalo ještě dva přidavky, v nichž Sochijev přiznal i své divadelní preference: slyšeli jsme číslo z *Louskáčka* a pochod z *Carmen*. Byl to večer plný festivalového lesku a zážitků.

Orchester z Toulouse a Emmanuel Pahud na sklonku Pražského jara
5. 6.2019, klasikaplus.cz , Jana Jarkovská

Závěrečné koncerty letošního Pražského jara svěřila festivalová dramaturgie Orchestre National du Capitole de Toulouse. Toto slavné těleso se v pondělí v pražském Obecním domě představilo v Česku vůbec poprvé. Spolu se svým dlouholetým hudebním ředitelem Tuganem Sochijevem uvedlo rusko-francouzský program, jehož hlavním lákadlem byl hvězdný sólista, švýcarsko-francouzský flétnista Emmanuel Pahud. Koncert tedy spojil ruské a francouzské umění jak v postavách interpretů, tak i výběrem repertoáru. */.../* Ibertův koncert je od svého vzniku v roce 1934 prubířským kamenem technické zdatnosti všech flétnistů aspirujících na profesionální kariéru. Bývá na programu konkurzů na místa prvních hráčů orchestrů

i finálových kol světových soutěží. Je to technicky hutná skladba, náročná jak pro sólistu, tak pro orchestr, která ale po výrazové stránce vyžaduje nadhled, lehkost ba i humor. Byť se v dnešní technicky pokročilé době řady flétnistů, kteří Ibertův koncert s přehledem zvládnou, již značně rozšířily, stále je to skladba vyžadující vrcholnou formu sólisty a především pečlivou přípravu orchestru. Sóloflétnista Berlínských filharmoniků Emmanuel Pahud má Ibertův koncert ve svém repertoáru přes třicet let a není pochyb o tom, že toto stěžejní flétnové dílo 20. století bravurně ovládá. Snaží se však každou novou příležitost k jeho provedení využít k hledání nových interpretačních cest, k experimentování s barevnou škálou nástroje i k pokoušení svých zdánlivě neomezených technických možností. Nejinak tomu bylo i v Praze. Pahud si s Ibertem hrál, místy až na hranici respektu k zápisu či na hranici kultivovaného zvuku, což mohlo řadu znalců tohoto koncertu zaskočit. Předvedl ale to, čím mě oslovil už při svém posledním koncertním vystoupení v Praze před třemi lety. Svobodnou nespoutanou muzikalitu a profesionální nadhled nejvyšší úrovně, snahu užít si naplno každou jednotlivou interpretaci jakéhokoli díla, byť by byla dvoutisící v řadě, a najít si v ní něco nového sám pro sebe. */.../* Orchester ožil v důvěrně známém repertoáru, jímž byla *Symfonie č. 4 f moll op. 36* Petra Iljiče Čajkovského, předvedl konečně všechny finesy své hry a dostál tak pověsti, která jej předcházela. Brilantní sóla, energická forte, precizní pizzicata, jiskrnost, mohutný a zároveň kultivovaný zvuk, celková interpretační jistota. Vrcholem koncertu tak byla právě jeho druhá polovina a daný dojem ještě zpečetily přidavky, které jsou tomuto, mimo jiné i opernímu, orchestru zjevně blízké; *Trepak z Louskáčka* a *Les Toreadors* z Bizetovy *Carmen*.

A na závěr dvakrát orchestr z Toulouse
1. července, Hudební rozhledy, Ivan Žáček

/.../ Francouzsko-švýcarský flétnista, který má koncert skvěle zažitý léty provozování, v něm exceloval: předvedl nejen suverénní techniku, ale i mimořádné dechové dispozice. Barevná škála, kterou dokáže vyloudit ze své zlaté flétny, je obdivuhodná, což prokázal zejména v obou kadencích. V lyrickém předavku pak dokázal rozehrát impresionistické valéry s uchvacující jemností a šarmem.

Emmanuel Pahud © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

Tugan Sochijev a Renaud Capuçon © Pražské jaro - Petra Hajská

4.6. ÚT 20.00 Obecní dům

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

Orchestre National du Capitole de Toulouse
Tugan Sochijev – dirigent
Renaud Capuçon – housle

Antonín Dvořák
Houslový koncert a moll op. 53
Claude Debussy
Moře
Igor Stravinskij
Pták Ohnivák

Kč 2900/2300/1750/1100/ST700

Partner koncertu

Recenze

Padající řemen aneb skoro všechno špatně
5. 6. 2019, klasikaplus.cz , Petr Veber

/.../ Orchestre National du Capitole de Toulouse, před českým publikem letos debutující, provázejí skvělé reference, všichni ho známe ze zajímavých nahrávek francouzské hudby. Pravda ale je, že se kvůli Dvořákovi předvedl nevyrovnaně a že ani ve své doméně, v impresionistickém mistrovském díle, nepředvedl víc než pěkný výsledek. Rozhodně nezapomenutelný, přes všechna pěkná místa s harfami, flétnami a opalizujícími plochami. Z Debussyho *Moře* zůstal dojem jako ze zajímavé třívěté skladby, která by však mohla vyznít ještě mnohem rafinovaněji, jiskřivěji, svátečněji, moderněji. *Pták Ohnivák* byl zejména díky finále s gradovanou typicky ruskou melodií dobrou tečkou za programem. Asi měl být i vhodným zakončením celého festivalu.

Překvapivé zakončení Pražského jara
5. 6. 2019, casopisharmonie.cz , Luboš Stehlík

/.../ Dvořákův *Houslový koncert a moll* uvádí PJ hodně často, ale pozve-li houslistu s tak vysokým světovým kreditem, jaký Renaud Capuçon bezesporu má, očekává se nová kvalita, výkon, který bude inspirativní, bořící naše „konzervativní“ tradice nebo před nímž je možné jen mlčky smeknout. Při vzpomínce na báječný pražskojarní recitál v roce

2013 s nesmírně zajímavým provedením sonát Bartóka a hlavně Francka a na řadu skvělých nahrávek jsem šel na koncert s představou, že uslyším nevšední francouzský pohled na enigmatické dílo české houslové literatury. První, co mě zarazilo, byl pult s notami. V duchu jsem jej omluvil, že Dvořák asi nepatří k jeho repertoárovým autorům. Jenže od první fráze mě zaskočila labilita jak technická, tak dokonce (a to je u tohoto houslisty skutečně výjimečné) intonační, o souhře s orchestrem nemluvě. Možná v domněnku, že je třeba Dvořáka vylepšit, na několika místech zvolil jiné melodické či technické řešení. Týkalo se to jak náročné první věty, tak finále.

Toulouse na podruhé tolik nepřesvědčil, přesto má svou jedinečnost
6. 6. 2019, operaplus.cz, Dita Hradecká

Ve svém koncertním diáři mám u prvního koncertu poznámku „jemnost a vytříbenost“ (týkala se provedení Borodinovy symfonické básně *Ve stepích Střední Asie*), zatímco u Dvořákovy skladby jsem si musela poznamenat „těžkopádnost“. Houslista Renaud Capuçon se s obsahem skladby docela minul. Hrál z not, což je u jedné ze základních skladeb houslového repertoáru zvláštní. Neustále se snažil „tlačit na pilu“, což ale mělo za následek zbytečné drama místo zpěvnosti a furioso tam, kde autor předepsal giocoso. Jako by svou nejasností nakazil i dirigenta, potažmo orchestr, takže došlo k několika lapsům v souhře. Nu což, i ty největší hvězdy jsou jen lidé. Po pauze zazněly tři symfonické skici *Moře* Clauda Debussyho, emblematické dílo hudebního impresionismu. Tady Francouzi předvedli zážitek místy až fyzicky senzuální. A překvapivý – při srovnání mnohých interpretací rozličných jiných, nefrancouzských orchestrů jsme si zvykli cenit si hlavně jemnosti barevných nuancí. Sochijev se soustředil hlavně na vedení melodie a *Moře* účinně vykreslil sytějšími odstíny. Nejlépe asi vyzněla poslední skladba večera, Stravinského suita *Pták Ohnivák*, v níž se orchestr zjevně cítil nejvíce doma.

Stylově francouzské zakončení
6. 6. 2019, Lidové noviny, Jindřich Bálek

/.../ Šéfdirigent ruského původu Tugan Sochijev přesně ví, v čem navazuje na svého předchůdce Michela Plassona. Může to vypadat jako publicistické klišé, ale v dnešním globalizovaném světě je velmi působivé slyšet Iberty nebo Debussyho a přední francouzský orchestr právě s těmi atributy, které si s francouzským impresionismem spojujeme. Tedy se schopností přicházet s novými a novými nástrojovými barvami v neotřelých kombinacích. Debussyho *Moře* bylo vrcholem programu úterního závěrečného koncertu, druhého vystoupení orchestru na festivalu. Ani první polovině nechyběl atraktivní sólista. Dvořákův *Houslový koncert* hrál Renaud Capuçon, asi nejzářivější francouzský houslista dneška. Je dobré opakovaně zvát zahraniční sólisty do českého repertoáru (a stejně důležité pěstovat domácí interpretační tradici). Od prvního tónu bylo zjevné, o jak mimořádného hráče se jedná, Capuçonova hra byla vřelá a zároveň elegantní, technicky naprosto svrchovaná. Zajímavé bylo, že hrál z not a nepotřeboval za každou cenu

vypadat, že všechno umí zpaměti. Bylo ale trochu znát, že skladbu nemá tak zažitou, aby celé provedení přineslo naprosto osobité a opakovaným hraním zažité provedení. U častěji hraných koncertů je toho v každém případě schopen. Celý závěrečný koncert Pražského jara uzavřel *Pták Ohnivák* Igora Stravinského, v tomto podání opět zcela impresionistická skladba, ve které se ovšem trochu ztrácel rytmický pulz. Dva přídavky z Bizetovy *Carmen* měly nádech lehkého letního šampaňského. Alespoň virtuální kontrast s dusnem o přestávce ve stísněných chodbách Obecního domu – během ní se dalo snít o dovolené na riviéře nebo o novém koncertním sále.

Pražské jaro ukončila svižná Carmen. Patřila k bonbónkům
6. 6. 2019, Mladá fronta DNES, Věra Drápelová

Může „profláklá“ předehra k Bizetově *Carmen* uzavřít vznesené Pražské jaro? Symfonický orchestr z Toulouse, jemuž patřily poslední dva večery letošního ročníku, v přídavních dokázal, že může. Z ryčného marše, jež mnohé interpretace připomínají, se mu totiž vyloupila lehká, svižná, elegantní hudba; prostě francouzská. I v hlavních skladbách, mezi nimiž byl třeba Stravinského *Pták Ohnivák*, měli Francouzi co nabídnout, jakkoli třeba v Dvořákově *Houslovém koncertu* s Renaudem Capuçonem předestřeli vlastní, ne snad vyloučeně chladné, ale jakoby zapudrované barvy.

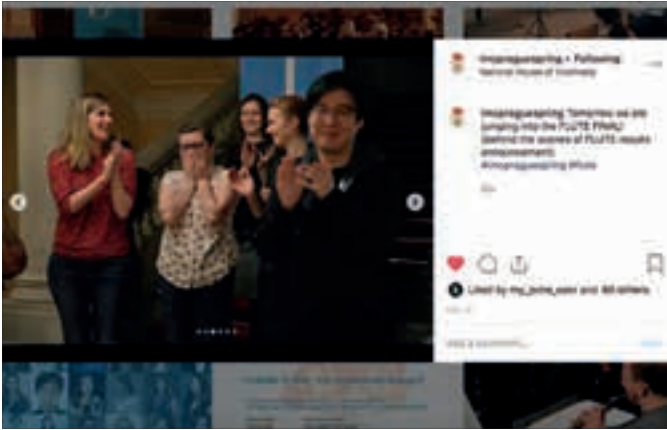
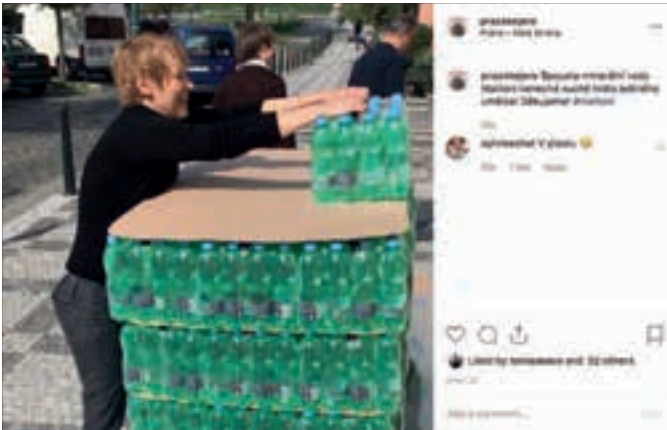
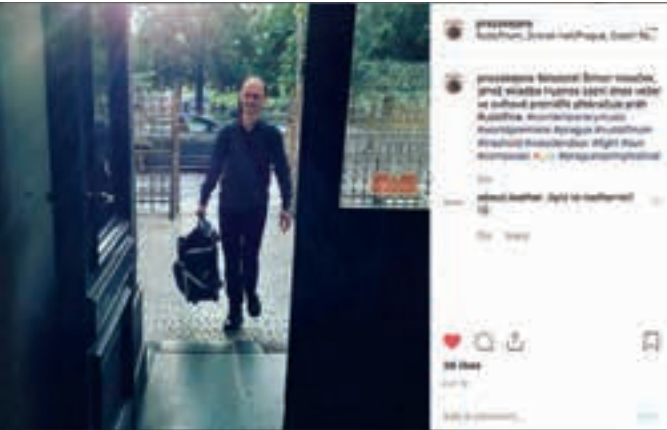
Francouzská euforie zakončila Pražské jaro
5. 6. 2019, novinky.cz, Vladimír Říha
6. 6. 2019, Právo

Již 74. ročník festivalu Pražské jaro si nemohl přát lepší zakončení než dva koncerty Francouzského národního orchestru z Toulouse. Ten u nás pod vedením ruského dirigenta Tugana Sochijeva debutoval. Oba jeho koncerty v zaplněné Smetanově síni Obecního domu přinesly kombinaci ruské klasiky s francouzskou, obohacenou o dílo Antonína Dvořáka. Francouzi přivezli i skvělé sólisty – flétnistu Emmanuela Pahuda a houslistu Renauda Capucona. Ten první přednesl téměř akrobaticky náročný *Flétnový koncert* od Jacquesa Iberty, druhý Dvořákův *Houslový koncert a moll* s nezvykle rychlými tempy ve třetí větě. Největší ohlas ale vyvolala díla Čajkovského (*Symfonie č. 4 f moll*) a Stravinského (*Pták Ohnivák*). Hudebníci v nich prokázali smysl pro slovanskou melodiku a vytváření velkých barevných ploch. Francouzský esprit měly skladby Debussyho (*Moře*) a ohnivě podané přídavky z *Carmen*. /.../ Můžeme se tedy těšit na jubilejní 75. ročník, na kterém snad dojde i k návratu závěrečného koncertu s Beethovenovou *Devátou symfonií*.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

#prazskejaro žije!

SVATOVAVŘINECKÁ KONCERTNÍ SEZÓNA

Pražské jaro po mnoho let přináší také sezónu komorních koncertů, které pořádá ve svém sídle, k němuž přináleží kostel sv. Vavřince na Malé Straně. Pestrá nabídka koncertů zaujala všechny milovníky klasické hudby širokým spektrem nástrojů a komorních uskupení.

7. 2. ČT 19.30

OSTRÝ & JEŽKOVÁ & JIREŠOVÁ

Jan Ostrý – flétna
Silvie Ježková – klavír
Ivana Jirešová – přednes

Johann Sebastian Bach
Sonáta h moll, BWV 1030
Franz Schubert
Introdukce, téma a variace na píseň Trockne Blumen,
op. posth. 160, D 802
Stéphane Mallarmé
Faunovo odpoledne
Claude Debussy
Preludium k Faunovu odpoledni
Gabriel Mourey
Psyché
Claude Debussy
La Flûte de Pan (Syrinx)
Henri Dutilleux
Sonatina (1943)

Robert Schumann
Tři fantazijní kusy, op. 73
Max Bruch
Osm kusů, op. 83 (výběr)
Gabriel Pierné
Canzonetta, op. 19
Johannes Brahms
Trio a moll, op. 114

28. 2. ČT 19.30

VARHANNÍ KONCERT STUDENTŮ HAMU V PRAZE

Ondřej Valenta, Ondřej Horňas, Juraj Křemen,
Marie Pochopová, Viktor Darebný, Marie Minářová,
Tatiana Pernetová, Marek Mosnár

Samuel Scheidt, Johann Pachelbel,
Johann Sebastian Bach, Jan Křtitel Kuchař,
Georg Böhm, Michelangelo Rossi

7. 3. ČT 19.30

KLAVÍRNÍ RECITÁL

Barbora Křištofová Sejáková – klavír

Wolfgang Amadeus Mozart
Klavírní sonáta A dur, KV 331 „Turecká“

Franz Liszt
Uherská rapsodie č. 2 cis moll
Erwin Schulhoff
Klavírní sonáta č. 2
Leoš Janáček
Klavírní sonáta es moll „1. X. 1905“ (Z ulice)
Klement Slavický
Etudy a eseje (výběr)
Sergej Prokofjev
Toccata d moll, op. 11

21. 3. ČT 19.30

PRAGUE PHILHARMONIA WIND QUINTET

Jiří Ševčík – flétna
Vladislav Borovka – hoboj
Jan Brabec – klarinet
Václav Fůrbach – fagot
Jan Musil – lesní roh

Ivan Klánský – klavír

Joseph Haydn
Divertimento B dur, Hob. II:46
Wolfgang Amadeus Mozart
Klavírní kvintet Es dur, KV 452
Jean Francaix
L'Heure du Berger
Francis Poulenc
Sextet pro dechové kvinteto a klavír

4. 4. ČT 19.30

PETROF PIANO TRIO

Martina Schulmeisterová – klavír
Jan Schulmeister – housle
Kamil Žvak – violoncello

Joseph Haydn
Klavírní trio C dur, Hob. XV:27
Sergej Rachmaninov
Trio élégiaque č. 1 g moll

Antonín Dvořák
Klavírní trio g moll, op. 26

11. 4. ČT 19.30

PRAŽÁKOVO KVARTETO

Jana Vonášková – housle
Vlastimil Holec – housle
Josef Klusoň – viola
Michal Kaňka – violoncello

Joseph Haydn
Smyčcový kvartet F dur, op. 77/2, Hob. III:82
Antonín Dvořák
Kvartetní věta F dur
Antonín Dvořák
Smyčcový kvartet d moll, op. 34

25. 4. ČT 19.30

HOUSLOVÝ RECITÁL

Jiří Vodička – housle

Johann Sebastian Bach
Partita č. 3 E dur, BWV 1006
Nicolò Paganini
Capriccio č. 24 a moll, op. 1
Roman Haas
Variace na Paganiniho Capriccio č. 24
Fritz Kreisler
Recitativo e Scherzo-caprice, op. 6
Léon de Saint-Lubin
Fantazie na téma z opery Lucia di Lammermoor, op. 46
Nicolò Paganini
Introdukce a variace na téma Nel cor più non mi sento

TÝM PRAŽSKÉHO JARA

Správní rada

Adriana Krnáčová
předsedkyně

Michal Frankl
Jiří Hlaváč
Martin Chalupský
Kateřina Kalistová
Helena Koenigsmarková
Ivan Kusnjer
Miroslav Lukeš
Jiří Srstka
Antonín Staněk
Hana Třeštíková

Dozorčí rada

Ondřej Fuchs
Ladislav Chvátal

Umělecká rada

Tomáš Hanus
Jakub Hrůša
Marko Ivanović
Ivo Kahánek
Michal Kaňka
Jana Semerádová
Miroslav Srnka
Clemens Hellsberg
Adam Plachetka

Stálá soutěžní komise

Michal Kaňka
předseda

Jiří Gemrot
Martin Kasík
Vlastimil Mareš
Stanislava Střelcová

Management festivalu

Roman Bělor
ředitel festivalu

Kateřina Bačová
tajemnice Umělecké rady
Lucie Balharová
vedoucí kanceláře
Veronika Dernerová
produkce, soutěž
Petra Drtinová
produkce
Juraj Gerbery
PR, marketing
Jacquelina Kohoutová
ekonom, prodej vstupenek
Jiří Konopásek
produkce
Jarmila Nedvědová
soutěž
Magdalena Nováčková
manažer fundraisingu
Alena Svobodová
archiv
Pavel Trojan Jr.
PR, tiskový mluvčí
Michal Vencel
tajemník soutěže
Ondřej Zelenka
produkce

Horní řada zleva: Petra Drtinová, Magdalena Nováčková, Lucie Balharová, Jana Mrliková, Veronika Dernerová, Jacquelina Kohoutová

Dolní řada zleva: Jiří Konopásek, Michal Vencel, Juraj Gerbery, Josef Třeštík (od 1. června 2019 je dramaturgem festivalu), Roman Bělor, Ondřej Zelenka, Pavel Trojan Jr.

f

NĚCO ODLEHČENÉHO NA ZÁVĚR

© Pražské jaro - Petra Hajská
Open-air promítání má jednu nespornou výhodu. Zahajovací koncert si můžete vychutnat i se svými čtyřnohými i mazlíčky.

© Pražské jaro - Petra Hajská
Dirigent svými gesty může inspirovat k strhujícímu výkonu (a často se pak sám stane objektem strhující podívané).

John Nelson je nejenom skvělým dirigentem, ale také zaníceným vypravěčem - jak dokázal na tiskové konferenci. Na první fotografii popisuje příběh první zkoušky na uvedení monumentálního Berliozova 10. Deum. Vedlejší fotografie zachycuje jeho pocity z druhé zkoušky. V tu chvíli si oddechli nejenom přítomní novináři, ale i management festivalu.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Mohlo by se zdát, že sopranistka Martina Janková vyhlíží závěr koncertu. Nebylo tomu tak, jen skvěle vystihla nádsázku zpívané písně.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Možná to bylo letos vůbec poprvé v historii Pražského jara, kdy se na pódiu objevily hradě.

Závěrečná zpráva Pražského jara 2019
Redaktoři Pavel Trojan Jr., Juraj Gerbery, Magdalena Nováčková
Jazyková spolupráce Petra Drtinová, Anna Christou
Design, sazba © Dynamo design s.r.o. / 2019

Redakční uzávěrka 31. července 2019

Vydalo
Pražské jaro, o.p.s., Hellichova 18, 118 00 Praha 1, Česká republika
T: +420 257 310 414, E: info@festival.cz
www.festival.cz

Fig. 2

Grenadilla pyromanticus
{Grenádilla rozohněná}

Fig. 3

Encephalopsis festivialis
{Encefálie housloplodá}

Fig. 4

Aearium supraflosum
{Rohlilié hornokvětá}

Fig. 5

Glothium crepophyllus
{Hlasivka klapkolistá}

Fig. 6

Fistulus papiloflorus
{Flétník můtýlokvětý}